

2. AMARA KURDISCHES JUGENDFESTIVAL

Kultur - Sport- & Musik

SÎPAN XELAT

KOMA ARÎN

GRUP ŞÎAR

SERHADO (Hip Hop)

KOMA ŞOREŞ

KOMA DEM

KAWA URMIYÊ (Pêşkêşkar)

FOLKLÖR

Eröffnung

Begrüßungsmarsch

Vorträge

Fussball Finale

Boxen, Karate

Volleybol,

Tennis, Billard,

Atlethik

&

CÎWAN HACO

07.07.07 Samstag

11.00 Uhr

SPORTUNION

Wieningerstr. 11, A-4020 Linz

CIWANÊN AZAD

Her Tîşt Ji Bo Azadiyê!

Kowara Ciwanan a Mehaneye

Hejmar:13

Hezîran 2007

**ZÎLAN KARARLILIĞIYLA
GÜNEŞİMİZİ SAHIPLLENELİM**

Alan - Haysem Anık

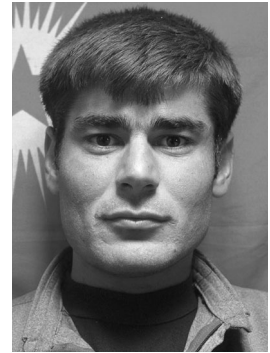
Cilo - Şirvan Gular

Çekwar - Evren Akkuş

Dersim - Rezan Medine

Dijwar - Hurşit Agit

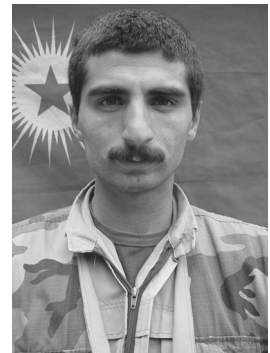
Rohat - Ulaş Gökel

Ronahi-Filiz Ürün

Rüstem - İbrahim Ali

Sait - Mehmet Bayram

Şex Tufan - Cengiz Babat

Siyabend- İbrahim Yusuf

Şiyar- M. Ali Kaynun

an azadi an azadi

2. HASAN KIZILER sport und jugend

Festival

KULTUR PROGRAMM:

DİNO

ROJDA

SERHADO

ROJHAN BEKEN

DELİL

KÜÇÜK AMED

FOLKLORE

Adresse: Leichtathletik - Anlage

Zihlmattweg 4 (ALMEND)

CH- 6005 Luzern

01.07.2007

Sonntag: von 9:00 - 21:00 Uhr

İçindekiler

Türkiyeyi sarsan dünyanın gündemi- ne oturan 1 Haziran.....	2
S. Evran-L. Tekoşin	
Zilan' ı doğru anlamak.....	6
A. Haydar Kaytan	
Une republique militaire.....	10
Güney Azad	
Tekoşına li Rûmetê wedîderketinê.....	16
Ahmet Dere	
Gerilla.....	20
Mizgin Gulan	
Un silence qui rend perplexe.....	24
Pınar Uçar	
Önderlik ve kadın.....	26
Nurhak Engizek	
Serhıldana kalkan halk özgürleşen halktır	32
Abdullah Öcalan	
Hangi sanat	36
Mustafa Karasu	
Ülkemin kalbi	40
Halil Uysal	
Etik için.....	49
Atakan Mahir	
Mizah.....	62
imza	

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

KKK'nin bütün çabalarına rağmen ateşkesle bir türlü cevap vermeyen TC, Kürdistan'daki operasyonlarına devam etmektedir.

Ağır kayıplar almasına rağmen bir türlü Kürt özgürlük mücadelesini kaba güçle bitiremeyeceğini kabullenemeyen TC, hergün faşizm ve ilkel milliyetçiliği bir silah gibi kullanarak halkı kışkırtmakta ve Kürt -Türk düşmanlığını körüklemektedir. Türkiye genelinde sadece ortamı germeye yönelik yapılan sözde cumhuriyet mitingleri, halkı birbirine kin güdmekten başka bir şey sevk etmemektedir.

Özgülüğe giden yolun fedailikten geçtiğinin bilincine vararak, her bir Kürt bireyinin Zilan kararlılığında tam bir eylemsellik sürecine girmesiyle özgürlük mücadelesinin nihayi sürecini kesin zafere götüreceği herkesçe bilinmelidir

Önder Apo üzerindeki faşizme imha politikasını aralıksız sürdüren TC, bu insanlık dışı uygulamayı kabullenmeme konusunda dayatmakta ve Önder Apo şahsında Kürt halkının imha çalışmasına devam etmektedir.

Güneşini karartmak isteyenlere, başta Kürt gençleri olmak üzere Kürt halkının atacağı tokatın günü yaklaşıyor. Bunun için herkesin üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirmesi gereklidir. Bunun inancı ve bilincinde olunması gerekiyor.

Faşist TC ne kadar yıldırma ve asimile etme hareketleri içine girse, ne kadar büyük imha ve inkar politikası yürütsün de Önder Apo sayesinde karanlık uykusundan uyanan Kürt halkı bir daha böyle karanlık, böyle aciz bir yaşamı kabullenmeyecektir.

**Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...**

Türkiye'yi Sarsan, Dünyanın Gündemine Oturan Karar: 1 Haziran

Seyit EVRAN
&
Laşer TEKÖŞİN

"İkiz Kulelere düzenlenen saldırıdan sonra artık Türk devleti, 'Bunlar terörist, ABD de uluslar arası düzeyde teröre karşı savaş ilan etti. O zaman PKK'yi hedefleyecek, niye çözüme gideyim ki' hesabıyla yaklaşarak giderek çark etti. Ve hareketi ezme sürecine girdi"

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan tarafından Kürt sorunun demokratik siyasi çözüm sürecine girmesi için 1 Eylül 1998 yılında tek taraflı ateş kes ilan etti. Ardından bunu bir adım daha ileri götürerek 2 Ağustos tarihinde geliştirdiği yeni stratejik yaklaşım gereği gerilla güçlerinin sınır dışına çekilmesi kararı alındı.

Bu karar gereği Türkiye sınırları içinde

bulunun gerilla güçleri büyük oranda Güney Kürdistan'a geri çekilme yaptı. Bu adım biraz daha ileri götürülerek biri gerilladan, diğeri de Avrupa'daki siyasi mücadeleden oluşan iki barış grubu Türkiye gönderildi.

Kürt özgürlük hareketinin bu yaklaşımlarına karşılık, Türk ordusu gerillaya yönelik imha amaçlı operasyonlar, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a

yönelik tecrit politikasını ağırlaştırarak sürdürmesi ve Kürt halkının çözüm amaçlı demokratik, siyasi eylemlerine şiddet uygulaması yöntemiyle cevap verdi.

Türkiye'nin savaşta ki bu ısrarcı tutumu Kürt özgürlük hareketini yeni bir yol izlemeye götürdü. Bu yol HPG tarafından alınan ve 28 Mayıs 2004 tarihinde kamuoyuna duyurulan 1 Haziran kararı olarak geçti.

Halka yönelik ajanlaştırma politikaları

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın Kürt sorununu siyasal demokratik yöntemlerle çözülmesi için attığı adımlar Kürt Özgürlük Hareketi tarafından benimsenerek bu yönlü adımlar atıldı. Bu çerçevede gerçekleşen PKK 7. Olağanüstü Kongresi'nde şiddet içermeyen siyasal demokratik yöntemlerle Kürt sorunun çözülmesini esas alan kararlara giderek kongre sonrasında bir barış projesi hazırlayarak kamuoyuna sunuldu. Özgürlük hareketi, stratejik dönüşümünü tamamlamak amacıyla bir yıl sonra PKK'nin 8. KADEK'in ise 1. Kongresi olarak tarihe geçen yeni bir olağan üstü kongreye gitti.

Bu kongre sonunda da yeni bir barış projesinin hazırlanarak kamuoyuna sunulmasıyla beraber sorunun çözülmesi için esas alacakları 8 maddelik, aşamalı olarak çözüm getirecek bir yol haritası belirlendi.

Geri çekilmeyle 400-500 gerillanın bulunduğu alanlarda gerilla sayısının 60-70'e kadar düşürüldü. Bu güçler de sadece alanları boş bırakmamak için kalarak, kendini savunma pozisyonuna geçti.

Geri çekilme ve gerçekleşen stratejik değişimin yeterince anlaşılabilmesi, meşru savunma hakkının nasıl kullanılacağına bilinmemesinden ötürü gerillada yaşanan netsizliği fırsat bilen Türk Ordu güçlerinin gerçekleştirdiği yoğun operasyonlar so-

nucu yüzlerce gerilla yaşamını yitirirken öte yandan da Amed, Dersim, Garzan, Botan, Serhat eyaletleri kırsal alanlarında kalan halk başta olmak üzere tüm Kürdistan'da halkı ajanlaştırma politikalarını ince bir tarzda yürütüldü.

Ateşkese karşılık kimyasal silah

PKK, Kongra-Gel, HPG yetkilileri, gerçekleştirilen operasyonlarda yer yer kimyasal silahların da kullanıldığı çatışma, pusu, nokta baskınları sonucu tek taraflı ateşkes süresi içerisinde 500 ila 600 gerillanın yaşamını yitirdiğini belirtiyor.

Türk ordu güçlerinin gerçekleştirdiği operasyonlarda gerilla, sadece savunmayı, savunmada ise manevra ve gizlenmeyi esas almasına rağmen ağır saldırılar gerçekleşti. 2001 yılına kadarki süreçte meşru savunma stratejisi yeteri kadar anlaşılmadığı için bu saldırılara, verilen kayıplara gerilla tarafından karşılık verilmedi. Gerilla

“*ateşkes ilan edildi, eylem yap-sak süreç sabote olur mu*” kaygısıyla yaklaşarak herhangi bir misilleme gerçekleştirmedi.

Türk ordu güçlerinin geliştirdiği operasyonlar sonucu yaşanan çatışmaların bilançosu şu şekildedir:

1999 yılı Ağustos ayından 1 Haziran 2004 yılına kadar gerçekleştirilen operasyon sayısı: 744

Temas:440

2001 yılına kadar yapılmayan ancak yıl sonundan itibaren baş-

layan misilleme sayısı: 465

Yaşanan temas ve gerçekleştirilen misilleme eylemlerinde ve çatışmalarda yaşamını yitiren subay, asker, korucu polis sayısı, 55 subay-astsubay olmak üzere toplam 1054

2 Ağustos 1999 tarihinden 1 Haziran 2004 tarihine kadar yaşamını yitiren gerilla sayısı: 509

Devlet çözüme yanaşmadı

Kürt halk Önderi Abdullah Öcalan ve özgürlük hareketinin barış çabalarına, girişimlerine rağmen demokratik siyasal herhangi bir çözüm gelişmedi.

Çözüm amaçlı ciddi adımların atılması yerine Öcalan'ın yaşam koşullarının daha da ağırlaştırılarak imhasının amaçlanması, gerillaya yönelik tasfiye amaçlı operasyonların artırılarak sürdürülmesi, demokratik siyasal talepleriyle eyleme geçen Kürtlere karşı şiddetin tek yöntem olarak kullanılması özgürlük hareketini 1 Eylül '98 yılından itibaren sürdürdüğü 6 yıllık tek taraflı ateşkesi bozmaya götürdü.

1 Haziran kararına nasıl gelindiği konusunda görüşlerini aldığımız Kongre-Gel Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan bu kararlaşmanın bir süreç olduğunu, bunun iyi kavranması gerektiğini, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın uluslararası komployla mücadele çerçevesinde yeni bir mücadele çizgisini geliştirirken Uzun Süreli Halk Savaşı Stratejisinden, Meşru Savunma Stratejisine geçişin gerekliliğini ortaya koyduğunu belirtti.

İç tasfiyecilik harekete geçti

Karayılan, Öcalan'ın Türkiye'de demokratik çözümün zeminini olgunlaştırmak için ve olası bazı provokatif saldırıların önüne geçmek, onları boşa çıkarmak, silahlı güçlerin Türkiye sınırları dışına çekilmesini ön gören bir perspektifi kendilerine ulaştığını belirterek şöyle konuştu, "Ondan sonra güçlerin geri çekilme planını yaptık. Ancak her eyalette bir miktar güç kalacaktı. Bir de çekilme adım adım olacaktı. Her alan özgünlüğüne uygun olarak bir sayı belirlendi. Mesela Botan'da 250, Dersim'de 150, Erzurum'da 100 kişi kalacaktı. Biz Askeri Karargah olarak böyle bir planlama önerisinde bulunduk. '99 ortalarıydı, yapılan bir düzenleme ile askeri çalışmalardan ayrıldım. Botan, yardımcım olduğu için ayrıldığımda yerime o geçti. O ara Askeri Karargah çok dengesiz bir doğrultuya girdi, yapılan planlamayı dikkate almadı, alelacele ve panik havasında güçlerin geri çekilmesini dayattı. Aslında birçok yerde yol koşulları uygun olmamasına rağmen çok aşırı bir dayatma gelişti. Bunun sonucu olarak geri çekilme sürecinde yolda birçok kayıp yaşandı. 2000'de de bir kısım güç çekildi. İçeride büyük boşluk oluştu. 2000'de ben tekrar askeri çalışmaların sorumluluğuna geçtim ve biz o zaman hazırladığımız iki grubu içerideki arkadaşlara takviye amacıyla gönderdik."

O dönemde tasfiyecilerin silahlı güçlerin ne yapacağı, nasıl

mücadele yürüteceği, nasıl yer alacağı konusunu muğlaklaştırmaya çalıştığını belirten Karayılan, ancak 2000 yılında Kandil'de YNK ile yaşadıkları çatışma sürecinin kendilerine askeri açıdan daha derli toplu olmaları gerektiğini gösterdiğini dile getirdi.

Karayılan, sonradan ihanet eden bazı unsurların gerçekleştirdikleri toplantılar dizisinde yaptıkları değerlendirmelerle askeri güçlerin adeta dinamitlenmeye çalışıldığını kaydetti. Bazı toplantılarda ordunun dağıtılması, küçük bazı grupların bırakılmasının gerektiği görüşlerinin savunulduğunu söyleyen Karayılan, buna karşılık orduya ihtiyaç olacağı o yüzden de meşru savunma temelinde örgütlenmesi gerektiği görüşünün ağır bastığını ifade etti.

Misilleme hakkı I.

Konferans'ta kararlaştı

O sürece kadar meşru savunma konusunda sadece Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın İmralı savunmalarında "*Meşru savunma çizgisinde gerilla kendini savunur, rolünü oynar*" belirlemesi olduğunu ancak kendilerinin çok fazla bilgi sahibi olmadıklarını belirten Karayılan "**meşru savunma stratejisi konusunun anlaşılmasının ilk adımı 2001 yılı Temmuz ayı içinde başlayan HPG I. Konferansı oldu**" dedi.

Karayılan HPG I. Konferans'ın, hazırlıkların somutlaştırılması açısından önemli bir top-

lantı olduğunu belirterek şunları söyledi; "Daha önce kullanılmayan '*Misilleme Hakkı*' o toplantıda karar altına alındı. HPG I. Konferansı ilk kez meşru savunma stratejisinde bir açılımdı, bir görüşün oluşmasıydı. Nitekim ondan yaklaşık bir ay sonra Önderliğin AİHM savunması geldi.

Orada meşru savunma anlayışı daha çok açılmıştı. Önderlik daha derin teorik temellerine oturtmuş, Demokratik Uyarlık Çizgisi'nin temel bir ilkesi olarak meşru savunmayı ve misilleme hakkını koymuş. Ondan sonra I. Konferans kararları ve Önderliğin açıklamaları HPG'de meşru savunma stratejisinin berraklaşmasını beraberinde getirdi."

Meşru savunma stratejisinin ilk adımları

Meşru savunma stratejisinin somutlaşmasından sonra Kuzey'de bekleyen, bu konuda eğitimsiz olan grupların hepsini çektiklerini söyleyen Karayılan, onların yerini almak üzere meşru savunma çizgisi üzerine hem teorik hem askeri eğitim görmüş, seçme, gönüllü, en gelişkin olan bir grubun gönderildiğini belirtti. Karayılan, meşru savunma stratejisinin temelini sağlam atılması için hazırlıklarının bu şekilde yürütüldüğünü ve 2001-2002'nin böyle geçtiğini vurgulayarak şöyle devam etti, "2003'te Kuzey'de takviye artırılarak sürdürüldü. 2003 baharında birinci hamlede 500 kişi gönderildi. Daha sonra Sonba-

har hamlesi yapıldı. Bir de HPG Komuta Konseyi'nden arkadaşlar, temel eyaletlere yönetim düzeyinde aktarıldı. Meşru savunma mücadelesinde netleşme gelişti. Misilleme hakkıyla birlikte, aşamaları, çerçevesi, meşru savunmanın sadece gerilla olmadığı, serhıldan olduğu, bir stratejiyi oluşturduğu üzerine 2001-2002-2003 süreci içinde derinlikli bir yoğunlaşma gelişti. HPG'nin kendini modernleştirme faaliyeti çok yoğun bir biçimde yeniden yapılanma çerçevesinde gelişti.”

İkiz Kule'yle maske düştü

2001 yılından sonra devletin çözüme gelmeyen tutumu anlaşıldıkça Kuzey'de kendilerini daha sağlam konumlandırma ihtiyacının geliştiğine dikkat çeken Karayılan, “2001'de yaklaşımımız sadece arkadaşları çekme ve yerlerini doldurmaydı, 2002'de de benzerdi, ama içerideki güçlerin sayısı biraz artırıldı. 2001'e kadar **'ne savaş ne barış'** yaklaşımı hakimdi.

İkiz Kulelere düzenlenen saldırıdan sonra artık Türk devleti, *'Bunlar terörist, ABD de uluslar arası düzeyde teröre karşı savaş ilan etti. O zaman PKK'yi hedefleyecek, niye çözüme gidelim ki hesabıyla yaklaşarak giderek çark etti. Ve hareketi ezme sürecine girdi.*

ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesi Kürdistan federasyonunu Güney'de somutlaştırdı. Önceden de fiili olarak vardı, ama artık uluslar arası güçlerin de kabul edeceği bir biçimde federasyon

olgusu somutlaştı. Burada Türk devletinde ve Kürdistan üzerinde egemen olan diğer devletlerde bir korku ve panik başladı. *'ABD bölgeye geldi, Güneyli Kürtlerde ABD ile iyi ilişkiler içinde. ABD Güneyli Kürtlere dayanıyor, muhtemeldir Kürdistan'ın diğer parçalarında da yeni kalkışmalar olur ve bir Kürdistan kurulabilir. O zaman bunun önüne geçmemiz gerekir'* denilerek bize tutumlar daha da sertleşmeye başladı” diye konuştu.

Karayılan, böyle bir varsayım- la yola çıkan Türk devletinin 2003'ten itibaren hareketlerine dönük operasyonlarının artarak sürmesinin gündeme geldiğini ve böylelikle açık bir şekilde sürecin Türk devleti tarafından başlatıldığını belirtti. Kendilerinin de buna yanıt vermelerinin gerekliliğini dile getiren Karayılan, ancak bu sefer içe dönük daha kapsamlı bir operasyon geliştirilmeye başladığının altını çizdi. Karayılan, Kuzey'de gerilayı tasfiye etmeye dönük askeri operasyonlar devam ederken Güney'de ise ABD'nin Irak'a giri-

şiyile içe dönük tasfiye operasyonunun geliştirildiğini kaydetti.

PKK'yi tümenden tasfiye etme operasyonunun yürütüldüğünü belirten Karayılan şöyle devam etti: “Bir taraftan askeri şiddet, diğer taraftan da içten parçalama, teslim alma ve böylelikle PKK'yi tümüyle bertaraf etme amaçlandı. Bu durum bizim 2003'te gelişen saldırıları daha etkili bir savunma savaşıyla cevaplamamızın önüne geçti. 2003 Temmuz'unda uzlaşma kabilinde Yol Haritası diye bir proje kabul edildi. Aslında 2003'ün Temmuz'unda normalde Ağustos'tan itibaren gelişen saldırılar karşısında direnme süreci geliştirilmesi gerekirken bu Yol Haritası'yla hemen direniş başlatılmadı ve üç aylık bir zaman tanındı.”

Yol Haritası'nın üç ayı dolmadan Kongra-Gel I. Kongresi'nin yapıldığını ve bununda savunma savaşının zemininin ortadan kaldırılmak istendiğine dikkat çeken Karayılan, kendilerinin genel olarak Yol Haritası'nın devamı doğrultusunda bir tutum geliştirdiklerini belirtti.

Zilan'ı Doğru Anlamak

**Ali Haydar
KAYTAN**

Zilan (Zeynep Kınacı) yoldaş, o büyük tarihsel eylemine yönelmeden önce, Parti Önderliği'ne yazdığı mektubunda, "Yaşam iddiam çok büyük. Anamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum" diyordu. Bu sözlerde ifadesini bulan gerçeğin, onun eyleminin bütün içeriğine damgasını vurduğu kesindir. Bu satırlarda, intihar eylemi adı verilen bir eyleme girişmeye hazır bir insanın ruh halini bulmak olanaksızdır.

Zilan yoldaşın eyleminden habersiz biri bu satırları okuduğunda, bombalarla donattığı bedenini işgalci düşman birliğinin arasına dalıp patlamak üzere zamanla yarışan bir büyük devrimciyi asla kafasında canlandıramaz. Onu ölüme en uzak insan olarak tasarlar. Gerçekten de burada bambaşka bir ruh hali içinde bulunan ve tepeden tırnağa yaşam kesilmiş gencecik bir insan var. Dopdolu geçirdiği üniversite yıllarını başarıyla geride bırakmış bir genç kız düşünün; öğretmenleri ve okul arkadaşlarının takdirini kazanmış çalışkan bir öğrenci olmasının karşılığını okul birin-

cisi gelerek almış; tören kalabalığı önünde dekanın elinden diplomasını aldıktan sonra, seyircilere ve öğrenci arkadaşlarına adeta geleceğe ilişkin yaşam projesini açıklıyor. Bilinçliliğine ve yoğun çabalarının üretken sonucuna bakarak, başaracağından emin, coşku ve inanç dolu bir genç kızın yaşam kokan tablosunu çiziyor.

Bir devrimci yaşama hakkını vermelidir

Önünde belki zorlu yıllar var. Ama O, yaşamı sürekli bir mücadele olarak benimsemiştir ve bu kavgadan zaferle çıkacağını bilerek konuşmuştur. Zilan yoldaşın görkemli ruh hali gerçekten böyledir. O, TC'yi derinden sarşan eylemine hazırlanır-

ken, ebedi yaşam yolculuğuna çıktığını çok iyi biliyor.

Yaşama karşı takınılan tutum, hele bir de yaşama kasteden çılgın soykırım uygulaması altında bir tükeniş durumu söz konusuysa, bir devrimcinin en belirgin özelliğini oluşturur. Yaşama saygı duymak ve hakkını vermek şarttır; bu olmaksızın varlığını insanlığın özgürlüğüne adanmış bir devrimci olunamıyor. Mevcut yaşam biçimini sorgulamak, soysuzlaştırılmış ve tümüyle çirkinlikten ibaret bir yaşam veya yaşam dışı durum karşısında zapt edilmez bir öfke duymak, buradan insanın gerçek doğasıyla uyum halindeki bir yaşam uğruna başarılı bir savaşım verme sonucunu çı-

"Susmak en büyük suçtu işlemektir. Eğer gözlerinizin önünde akan bu kanı görüyorsunuz ve sessiz kalıyorsanız, en büyük suçlu sizlersiniz" diye uyarıda bulunuyor. Bir bütün olan insanlığın en kadim parçası tarihten silinmek istenirken, insanlığın suskun kalmasını kesinlikle kabul etmiyor. Şairin söylediği gibi kör olma da gör beni"

karmak ve böylesi bir yaşamı kendi kişiliğinde gerçekleştirmek, bir devrimcinin en temel varlık gerekçesi oluyor. Zilan yoldaşın kişiliğinde bu durum çok nettir. Tanrısal nitelikteki yaşama tutkulu bağlılık, Onun sözlerine olduğu kadar eylemine de çok güçlü bir biçimde yansıyor. Bunun içindir ki, büyük yaşam manifestosu özelliği taşıyan mektubuna son noktayı koyduğunda bile, “Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum” diyor.

Zilan yoldaşın eylemi, özgürlük, eşitlik ve adalet temeli üzerinde yükselen yeni yaşama çağırısıdır. Denilebilir ki, bu eylemin içinde hiç bulunmayan ve aranmaması gereken şey ölümdür. **Bir örneğine daha tanık olunması olanaksız, zalim bir sömürgeci egemenliğe karşı savaşan bir halkın ölüm kalım mücadelesinde en yaşamsal görevi başarmaya çalışan ve başaran biri için ‘öldü’ diyebilir miyiz? Onun eylemine intihar eylemi adını vermemiz doğru olabilir mi? Bu halkın bağımsızlık ve özgürlük davasına en büyük gücü katan ve zaferi kesinleştirecek ölçüde katkıda bulunan bir devrimci için acaba ölüm nasıl bir şeydir? Bir düşünür, “Eğer ölümün ruhunu gerçekten kavrayabilmek istiyorsanız, kalbinizi tam anlamıyla hayatın gövdesine açın” diyor.**

Zilan yoldaşın yüreğini tam anlamıyla gerçek ve en yüce bir yaşamın gövdesine açmadığını kim iddia edebilir? O, biraz da yaşamın kendisi sayılacak kadar yaşam dolu eşsiz bir insan, adeta yaşama hükmeden bir tanrıcadır; insanın doğasına yaraşır bir yaşamın soylu koruyucu ve kollayıcı gücüdür, kutup yıldızı gibi, herkesi kendine çağırıp doğru yolu gösteriyor, herkesi

kutsal özgürlük yürüyüşüne davet ediyor. Yaşamın anlamını kavramaktan aciz olanların ve yaşamdan nefret edenlerin, büyük eyleme kalkışmak için hiçbir gerekçeleri yoktur. Böylesi kimseler için yaşam bir yükür ve bunlar bir an önce bu yükten kurtulmak isterler. İntihar, aslında yük saydıkları yaşamdan kurtulmak için çırpınan kimselerin bulduklarına inandıkları tipik bir çözümlüdür. Ancak yaşamı, insanları ve doğayı sevmek, kişiyi büyük eylemin sahibi olmaya götürebilir. Kendisini tüm insanlıktan sorumlu tutan bütün büyük devrimcilerin gerçekliği budur. Burada hemen Apocu Hareketin soy damarlarından biri olan Kemal Pir yoldaşın sözleri akla geliyor. Kemal yoldaş da bedenini eriterek sürdürdüğü ve zaferle taçlandığı o büyük 14 Temmuz eylemi sırasında “Biz yaşamı uğruna ölünecek kadar seviyoruz” diye haykırıyordu. Onun bu haykırışı Zilan yoldaşın anlamlı sözleriyle tamamen çakışıyor. Bunun bir rastlantı olmadığı açıktır. Büyük devrimcilerin dili ortak ve bu da özgürlük dilidir. Zilan yoldaş her şeyiyle görkemli o özgürlük dilini konuşuyor.

Zilan özgürlük dilini temsil eder

Özgürlük dili sorumluluğunu sevinç içinde gerçekleştirmenin, beynini ve yüreğini birleştirmenin dilidir. Zilan yoldaşın düşüncesi ve eyleminde anlamlı bir yaşam gerçeğinin bu ölçüde çarpıcı bir biçimde kendisini ortaya koymasının ülke, ulus ve insan gerçeğimizle kopmaz bağı bulunmaktadır. Kuşkusuz Zilan yoldaş Kürt halkının bağrından çıktı ve bu halkın tarihinden süzülüp gelmiş, ancak dışa yansımaya kadar derinliklerde

bir yerde saklı kalmış en olumlu özelliklerini gün yüzüne çıkarıp temsil ediyor. Halkına son derece bağlıdır; onun henüz istediği gibi konuşturmadığı güzelliklerinin temsilcisi ve yüksek sesle dillendiremediği özlemlerinin tercümanı olarak tarihteki yerini alıyor. O halkın yüreğinin dili olmalarını istediği yoldaşları adına tüm dünyaya haykırıyor: “Barışa, kardeşliğe, sevgiye, insana, doğaya ve yaşama en çok sevgi dolu olan biziz. Bu sevgidir bizi savaşa zorlayan. Ölmek ve öldürmek istemiyoruz” diyor. Hemen ardından, “Ama özgürlüğümüzü kazanmamızın da başka yolu yoktur” diye ekliyor. Kaldı ki kendisi sadece Kürt halkının da değil, tüm insanlığın yüreğinin dili olmuştur; insanlığa görevlerini hatırlatıyor.

Susmak en büyük suç işlemektir

İnkâr ve imha sistemine dayanan TC devletinin Kürt halkının kaderi haline getirmek istediği zulüm, kan ve gözyaşı politikasına karşı tüm insanlığı tutum belirlemeye çağırıyor. “Susmak en büyük suç işlemektir. Eğer gözlerinizin önünde akan bu kanı görüyor ve sessiz kalıyorsanız, en büyük suçlu sizlersiniz” diye uyarıda bulunuyor. Bir bütün olan insanlığın en kadim parçası insanlık dışı yöntemlerle tarihten silinmek istenirken, insanlığın suskun kalmasını kesinlikle kabul etmiyor. Şairin söylediği gibi “Kör olma da gör beni” diyor.

Zilan yoldaş, Kürt halkını PKK önderliğinde yükselen diriliş mücadelesi öncesindeki gerçekliğine de parmak basıyor ve onu “bir bütün olarak ulusal yok oluş sürecini yaşayan, soysuzlaşmanın eşiğine getirilen, ulusal değerlerini, beynini, ruhunu, öz kimliğini düşmana kap-

tıran bir halk” olarak tanımlıyor. Daha da ileri gidiyor; “*sadece kimliği değil, beyni de egemenler adına çalışan, ona hizmet eden, onun için savaşan ve giderek hayvanlaşmanın eşliğine getirilen ve emperyalizmin de hizmetine sunulan*” bir halk gerçekliğinden söz ediyor.

“*Yurtseverlik rolünden uzak, düşmana tabi, vatansız, tarihi egemenler tarafından yok edilen, gerçek aydınlarını istenilen düzeyde çıkaramayan yitip bir ülke ve halk gerçekliği*” ile yüz yüze bulunduğumuzuzu belirtiyor.

Zilan yoldaş büyüleyici bir yaşamın temsilcisi ve sözcüsüdür

Kuşkusuz bu değerlendirmeler çok büyük bir önem ve değer taşıyor. Çünkü bu sözler sıradan bir insanın ağzından çıkmıyor veya insanla ilgili herhangi bir gözlemcinin eliyle beyaz kağıda dökülüyor. Tahripkar bir sömürgeci egemenlik altında yaşayan halkın özgürlük isteminin yüce ifadesi olmuş ve bunu görkemli eylemiyle kanıtlamış eşsiz bir militan tarafından dillendiriliyor. Bu kadar kesin ve çarpıcı değerlendirmelerin sahibi olan Zilan yoldaş, büyüleyici bir yaşamın temsilcisi ve sözcüsü olarak, değiştirilmesi gereken acı ve utanç verici bir gerçekliği gözlerimizin önüne seriyor.

Kişiyi büyüten şey, kendi davasının tartışılmaz kutsallığı kadar, değiştirmek üzere yola çıktığı objektif gerçekliğin korkunç zorlukları olduğuna kuşku yoktur. Bu büyük devrim şehidine bağlılık, bu sözlerin dile getirdiği gerçekliğin doğru kavranmasını ve tutarlı bir cevap haline gelmesini gerektiriyor. Soykırım sözcüğünü sıkça kullanıyoruz. Ama içeriğindeki acı dolu gerçeği

bilerek ve tüm dehşetiyle hissederek bu sözcüğü kullandığımız söylenemez. Kimi zaman da aynı sözcük bizde esas olarak Hitler rejiminin yaptığı soykırımları çağrıştırıyor. Veya kardeş halkların, Ermeniler ve Süryanilerin uğradığı katliamları anımsatıyor.

Kürdistan en yıkıcı soykırımın uygulanmasını ifade ediyor

Soykırım suçuyla itham edilen Türk egemenleri, bu sözcüğün önüne sözde sözcüğünü eklemeyi çok severler. Belki ağır gelecek, ancak bizim de Kürt halkına karşı yapılan soykırım uygulaması karşısındaki duruşumuz biraz sözde kalıyor. Ne var ki bu soykırım uygulamasının kesintisiz devam etmekte olduğunu düşünürsek, bunun hiç de haksız bir yargı olmadığını kabul etmekte zorlanmayacağız. Ne soykırıma ilişkin bilgimizin, ne de ruhsal tepkilerimizin Türk egemenlerinin soykırım pratiğini izah etmeye yetebildiğini kesinlikle söyleyemeyiz.

Deneyimli bir gazeteci, duyarlı bir belge yazarı ve romancı olan Eduardo Galeano, belki de Latin Amerika örneğinde yerli halkların yok ediliş olgusunu yakından tanımış olmasının sağladığı bilinçle soykırım olgusunu son derece çarpıcı sözcüklerle ortaya koyuyor. “*Soykırım planı; önce otu biçmek, hala canlı olan son bitkiye kadar her şeyi kökünden sökmek. Toprağı tuzla sulamak, sonra otun belleğini öldürmek. Bilinçleri sömürgeleştirmek için onları yok etmek; yok etmek için, geçmişlerini boşaltmak. Bölgedeki tüm sessiz tanıkları, hapishaneleri, mezarlıkları ortadan kaldırmak, anımsamak yasaktır.*” Burada plan düzeyinde ele alınan soykırımın Kürdistan’da neredeyse

harfiyen ve hiç sapmaksızın hayata geçirildiği rahatlıkla belirtilebilir. Kürdistan gerçeği en yıkıcı soykırım uygulamasını ifade ediyor.

Bozulmuş nesil yaşamın anlamından habersizdir

Zilan yoldaşın kişiliği ve eylemi, böyle bir soykırım uygulamasına karşı yaşamı savunma ve zafere götürmenin adı oluyor. Önder Apo yaptığı çözümlerinden birinde, “**en bozulmuş neslin en basit fiziksel üreticileri**” diye bir tanımlamada bulunuyor. Buradaki tanımlamada Kürt erkeği gerçekte en bozulmuş nesli anlatırken, kadın da bu erkeğin neslini sürdürmesini sağlayacak basit üretici olarak ortaya çıkıyor. Sınırlı bir gözlem bile bu neslin yapısını anlamamıza yetecektir.

Bozulmuş nesil yaşamın anlamından habersizdir; vatansız, kimliksiz, özgürlüksüz, tarihten habersiz, donmuş bir yürek ve silinmiş bir bellekle toprağın üstünde gezinebildiğinde buna ‘yaşamak’ diyebiliyor. Kimlik olmayınca ve kimliksizlik sorun yapılmayınca, doğal olarak gururdan da söz edilemiyor. Tarih bilinci ve ulusal bilinç yok olunca, ulusal gurur da yitip gidiyor ve ne yazık ki bu durumda utanç duygusunun yaşanması mümkün olmuyor. Doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü, güzel ile çirkinini ayırt etme yetisini yitirmiş kimsede vicdan yoktur. Vicdan olmayınca, kişi ne utancı ne de gururu yaşayabiliyor. Buna kölece yaşam demek bile zordur. Bilmeden yaşamak hayatın posasını yaşamaktır, ahlaksız ve vicdansız olmaya rıza göstermektir.

En bozulmuş nesil, kuşkusuz yaşayıp yaşamadığı belirsiz bir kendinden habersiz insanlar top-

luluğudur. Susuz arazideki kaktüs, çölün kurutucu özelliğine dayanabilmek için, gövdesinde ihtiyacını giderecek kadar suyu biriktirir.

Kadın bozulmuş bir neslin üreticisi konumundadır

Çorak toprakta yetişen domates türü, toprağa kök salma olasılığını güçlendirmek için içinde bolca tohum çekirdeği barındırır. Çölde yaşayan deve, susuzluğa dayanıklı olmasını sağlayan bir mekanizmanın sahibidir. Bu konuda örnekler alabildiğine çoğaltılabilir. Kürt erkeğinin soy sürdürme tarzı da bir bakıma buna yakın bir düzeye indirgenmiştir. Çok çocuk yapmak, bu tür soy sürdürme biçiminin en çirkin yolu olmaktadır. Gerçekte burada ulusal soy sürdürmenin esamisi bile okunmaz. Durum böyle olunca, sömürgeci egemenliğe hizmet edecek bir isimsiz köleler ordusu peydahlanmanın ötesine geçilemez. Dolayısıyla Kürt kadını, **en bozulmuş bir neslin en basit fiziksel üreticisi** konumundan çıkmadıkça, ulusal soy sürdürme düzeyini yakalamak imkansızdır.

Kadının özgürleşme yoluna girmesi ancak böyle bir konumdan tamamen kopmasıyla mümkün olabilir. Bu açıdan kadının kurtuluşu, ülkenin ve ulusal kurtuluşuyla özdeşdir. Özgürleşen kadın; özgürleşen vatan, özgürleşen ulus ve özgürleşen erkektir. Zilan yoldaş kadının özgürleşmesinde ulaşılmaması gereken düzeyi temsil etmekte, bununla da kalmayarak bu düzeyi yakalamanın emredici gücü olmaktadır. Mevcut gerçekliğin derin bilincine ulaşmadan ve bununla birlikte zapt edilmez özgürlük tutkusu olmadan, böyle bir düzey asla yakalanamaz. Bu gerçeği

en güçlü bir biçimde kavrayanlar kendilerini pratikte kanıtlamış olan büyük devrimcilerdir. Sema Yüce yoldaş bunlardan biridir. O, "PKK'lilik ve PKK ruhu olduğu sürece güçsüz insan yoktur" demektedir. Doğru olan ve pratikte gerçekleşen şey işte budur.

PKK'nin oturduğu tarzı görmezden gelmek açık bir inkarcılıktır

PKK militanlığı, Kürdistan gibi sömürge bile olamayan bir ülkede, her şeyin üretici gücünden yoksun kılınmış bir toplumun bağrından kurtuluşun ve özgürlüğün büyük motor gücü olan özgür insanı ortaya çıkarmanın adıdır. PKK Önderliği'nin tarzı, bunu başarma tarzıdır. Bu tarz, dünyanın en düşürülmüş halkının bağrından insanlığın en seçkin öncü örneklerini ortaya çıkarmış ve tarihe mal etmiştir.

Gerçek böyle olduğu halde gelişmemekten söz etmek veya 'yapamıyorum' demek, müthiş bir münkir, bir inkarcı olup çıkmak demektir. Kemal Pir ve Mazlum Doğan, Zilan ve Sema gibi özgürlük tanrıları ve tanrıçaları PKK'deki önderlik tarzının destansı eserleridir. Nitekim Zilan yoldaş Parti Önderliği'ne yazdığı mektubunda "Siz yaşamınızla bir halkı yeniden yarattınız. Bizler sizin eseriniziz" demektedir. Onlar aynı zamanda bu tarzın büyük temsilcileri ve yetkin uygulayıcılarıdır.

Onların anısına bağlılık, her şeyden önce bu tarza ulaşmak ve onu uygulamaktan geçmektedir. Bu noktada PKK tarzına ulaşmadaki başarısızlığı izah etmeye çalışmak, yenilgili ve ölgün kişiliğine sevdalanmaya uyduruk gerekçeler hazırlamak demektir. Zilan yoldaş bu konudaki yanlış yaklaşım-

ları da şiddetle mahkum etmekte; "Sıkça tekrarlanan küçük-burjuva, köylülük, feodal anlayışların kişiliklerimizdeki yer etmişliği, düşmanın şekillendirmesi, özel savaşın etkileri ve buna benzer gerekçelere sığınarak (verilen) çeşitli özleştirilerin bizi ilerletmediği açıklık kazanmıştır. Verilecek en iyi özleştirinin doğru bir pratikten geçtiğine inanıyorum" demektedir.

Sistemin dayattığı kişilik kişinin zindanıdır

Yakamızı kurtarmaya çalıştığımız beladan şikayet etmek, belaya teslim olmaktır. Bunun diğer adı, Önder Apo'nun şiddetle mahkum ettiği Ezop dilidir. Birçoğumuzda görülen şey, kendimiz açıkça itiraf etmesek bile, düşmanın bizi içine hapsettiği zırhı kendi dünyamız olarak benimsemek ve bu zırhın içinde hareketsizliği yaşamaktır. Zırhlı kişilik, düşmanın kendine giydirdiği zırhı parçalamadıkça ve bu zırhın dışına çıkmadıkça gelişme gösteremez. Kendisine giydirilen zırhın içinde kalmayı içine sindirebildiği sürece, kişinin hareketliliği zırhıyla birlikte olmak durumundadır. Böyle olunca, zırhlı kişilik, kaplumbağanın evini sırtında taşıması gibi kendi dünyasını sırtında taşıyacaktır. Bu ise eski dünyanın kendisidir, zırh düşmanın bireye içerdiği düzen kişiliğidir. Bu kişilik, kişinin zindanıdır. Zindanda yaşadığını bilince çıkarıp onu yıkmayı hedefledikçe, özgürlük arayışına yönelmek olanaksızdır. Düzenin zorla giydirdiği zırhın içinde kalarak özgürlük istemek, ömür boyu hapis cezasına çarptırılmış bir tutsağın yaşadığı zindan koşullarını iyileştirmeye çalışmasından başka bir şey değildir.

Une République Militaire

Güney AZAD

Depuis sa fondation (en 1923), la république auto-proclamée démocratique de Turquie est dirigée par les généraux. L'armée se veut la garante des valeurs républicaines kémalistes. Les ultimatums et les interventions militaires sont nombreuses dans l'histoire de la jeune république kémaliste. L'armée est la seule institution qui a résisté depuis la fondation de la république aux différents bouleversements qui ont secoué le pays.

Les putschs militaires (1960, 1971, 1980) étaient destinées à protéger les valeurs républicaines du kémalisme. Les différentes interventions des généraux ont été réalisées au nom du kémalisme. Les militaires turcs ont été soutenus dans leur prise du pouvoir par les américains et certains états européens. Le seul moyen d'éviter une révolution rouge ou verte en Turquie, était de soutenir les militaires. La Turquie est un état militaire depuis sa fondation.

Des milliers de personnes furent arrêtées, emprisonnées et assassinées lors de l'arrivée au pouvoir des militaires. La

junte militaire du 12 septembre 1980 fût sûrement le régime le plus terrible que la Turquie aie connu car elle toucha toutes les couches de la société.

Les militaires imposèrent à la population un kémalisme teinté d'un islam puritain. Ils réformèrent les institutions et la constitution en fonction de leurs besoins. Aujourd'hui, la Turquie est toujours gouvernée par une idéologie ultra-nationaliste et conservatrice issue du régime militaire du 12 septembre 1980.

L'armée disposerait prêt d'un cinquième du budget national. L'armée ne constitue pas seulement un poids politique en Turquie mais aussi une véritable force économique.

Les militaires ne con-

trôlent pas que l'industrie de l'armement, ils sont actives dans les secteurs financiers (banques, assurances,), d'entreprises de construction, d'industries agroalimentaires, de la presse... Le holding OYAK, qui est aux mains des militaires, contrôle une grande partie de l'activité économique de la Turquie.

Aucun changement ne peut se faire en Turquie sans l'accord de l'armée qui est le véritable pouvoir. Les politiciens, qui ont tenté d'agir sans tenir compte de l'armée, ont payé un lourd tribut. Turgut Ozal, qui avait décidé de trouver une solution politique à la question kurde de la Turquie, fut éliminé par l'Etat Profond. L'Etat Profond est le pou-

“Les militaires ne contrôlent pas que l'industrie de l'armement, ils sont actives dans les secteurs financiers (banques, assurances,), d'entreprises de construction, d'industries agroalimentaires, de la presse... Le holding OYAK, qui est aux mains des militaires, contrôle une grande partie de l'activité économique de la Turquie.”

voir lui-même c'est à dire le conseil de sécurité et le conseil constitutionnel. Pour l'armée, toutes les personnes qui ne suivent pas la voie tracée sont des ennemis à éliminer.

Des élections cruciales

L'arrivée au pouvoir de l'AKP est le rejet d'une grande partie de la population du kémalisme et de ses défenseurs, qui ont fait plus de tord que de bien au pays. C'est le régime militaire du 12 septembre 1980 qui a amené Erdogan au pouvoir. La religion est le dernier refuge de la population lorsque tout semble perdu, le peuple cherche le salut dans la foi.

L'ultimatum lancé par l'Etat-Major à l'AKP montre combien la Turquie est l'état des généraux. L'armée a attendu les manifestations pour lancer son ultimatum et gagner ainsi les faveurs d'une partie de la population. En agissant de la sorte, l'armée a poussé le gouvernement à organiser des élections anticipées et Gul a retiré sa candidature au poste de président de la république.

Les manifestations organisées à Ankara, à Istanbul et dans le reste du pays par les "gardiens de la république", avaient pour but de faire monter la pression sur l'AKP et susciter la peur d'un régime islamique parmi les alévis. Il est vrai que la population de Turquie ne désire ni un régime militaire ni un régime islamique. L'armée veut se débarrasser de cette image d'une armée de putschiste en devenant le garant des valeurs républicaines léguées par Mustafa Kemal. L'armée manipule avec habileté les craintes des différentes communautés religieuses et ethniques selon les situations.

Erdogan et son parti utiliseront avec beaucoup d'habileté les entraves de l'armée et de sa branche poli-

tique (CHP) pour gagner les voix des électeurs. L'AKP utilisera sa position de victime innocente pour s'attirer les faveurs des électeurs. L'AKP et les autres partis (CHP, DYP, MHP...) sont plus préoccupés par le nombre de voix qu'ils pourront gagner aux élections que le fait d'apporter des solutions concrètes aux questions (politiques, sociales, économiques) de la Turquie.

Les deux pôles se sont lancés dans une véritable course d'exploitation des sentiments de la population pour parvenir au pouvoir. Aucun gouvernement n'a apporté de solutions concrètes aux questions de la population. Il n'y a aucune différence entre les partis de ces deux blocs. La démocratie n'est ni dans l'essence du kémalisme ni dans l'essence de l'islam prônée par l'AKP.

Le DTP : pôle de la démocratie

Le DTP et ses candidats indépendants pourraient constituer le troisième pôle lors de ces élections. Ce troisième bloc est le véritable pôle de la démocratie. Les candidats doivent être choisis avec soin pour éviter les mauvaises surprises. Les candidats indépendants du DTP pourraient faire perdre beaucoup de voix à l'AKP dans les régions comportant une importante population kurde.

Les pressions contre les candidats indépendants kurdes augmenteront et des risques de fraudes électorales sont envisageables. Le fait que le DTP présente des candidats indépendants aux élections montre l'inefficacité de la politique du DTP sur le terrain. Si le DTP parvient à siéger au parlement et à former un groupe parlementaire, il pourrait constituer le pôle de la démocratie.

Le plus grand ennemi du kurde est

le kurde lui-même. Voter pour un autre parti que le DTP équivaut à voter pour la mort du président kurde, Abdullah Öcalan. Les kurdes vendront-ils la vie de leur président et leur dignité pour un sac de farine et des fausses promesses? Il est vrai que, dans tous les cas, c'est au peuple kurde et au peuple turc que reviendra la décision finale. Le peuple devra assumer les conséquences de ses choix quelques soient les résultats.

Les attentats contre la population du Kurdistan du sud se sont intensifiés après le discours de Mesut Barzani au parlement européen. Les pays voisins (Turquie, Iran et Syrie) utilisent des organisations terroristes et des agents spéciaux pour déstabiliser le Kurdistan irakien. Ces états terroristes tentent de créer une guerre civile au Kurdistan du sud. Les Kurdes ne doivent que compter sur eux-même, rien attendre des européens et des américains.

Lors de son communiqué bimensuelle, le chef de l'Etat-Major avait affirmé qu'il était prêt à envahir le Kurdistan du sud. Buyukanit a préparé psychologiquement la population turque à une guerre meurtrière, en comparant le nombre de morts durant les 20 dernières années. Il faut replacer les différents événements dans leur contexte général pour comprendre combien la situation est critique en Turquie et au Kurdistan.

L'armée est entrain de se battre pour sa survie et la continuation d'une idéologie qui a fait son temps. Les généraux se battent pour la préservation de leurs intérêts et de leurs privilèges en intervenant ouvertement dans la vie politique et en menant des opérations de grandes envergures au Kurdistan. Ces événements sont les signes de l'agonie d'un système.

10. Mazlum Doğan Gençlik Festivali 'ÖNDER APO FESTİVALİ' Olacak

Ülkem
ZEREMYA

Geleneksel bir hal alan ve her yıl sayıları bir elin parmaklarını geçmeyen, bir grup genç tarafından dev bir organizasyon ile gerçekleştirilen Mazlum Doğan Gençlik, Kültür ve Spor Festivali'nin bu yıl onuncusunun çalışmalarına büyük bir iddia ve inançla start verildi.

Organizasyonu ve yüksek çalışma performansı ile her yıl biraz daha büyüyen gençlik festivali adım adım profesyonelleşmeye doğru giderek gençlik kitlesinin sabırsızlıkla beklediği bir aktivite haline gelmiştir. Festival aynı zamanda Komalên

Ciwan Avrupa Gençlik Hareketinin bir yıllık pratik, eylemsellik çalışmalarının zirvesi olmaktadır.

Bu yıl ki festivalde siyasal yön ön planda

Festivali her ne kadar Kültür ve spor olarak adlandırsak da en önemlisi de siyasal olarak büyük bir anlam teşkil edip gelişmelerin seyrine göre her yıl farklı bir anlam ve içerik taşımasıdır. Bu anlamda festival sadece kitlelerin bir araya gelip eğlendiği kültürel, sportif bir aktivite değil aynı zamanda Kürt gençliğinin

siyasal gelişmelere paralel kendi cephesinde karşıtlarına yönelik örgütlü radikal tavrıdır da aynı zamanda.

Yıllardan beri onbinlerce genci bir araya getiren ve gençliğin enerjisini doğru zemine kanalize etmeyi amaçlayan festival birçok çevrenin engellemelerine rağmen, Kürt gençliğinin ısrarlı, inançlı ve kararlı çabaları ile bu yıl da çok derin bir anlam ile gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

Gençlik olarak da yakından takip ettiğimiz gibi Kürt halkının kararlı barışçıl mücadelesi karşısında

"Bu zehirlenme karşısında Kürt halkından bulunduğu her yerden aynı çığlık duyuldu. Bu çığlık eylemdi, serhildandı, direnişti. Bu çığlık 'Önderliksiz yaşam asla' ve 'Ya Rêber Apo ile özgür bir yaşam ya da hiç' ti'"

çözüksüz kalan Türk devleti en son çareyi Önder Apo'yu zehirlemede bulmuştur. Dile getirilmesi, tartışılması, yazılması bile çok zor olan bu yönelim Türk devletinin acizliğini, çaresizliğini, yenilgisini göstermenin yanı sıra bizler açısından da çok zorlayıcı, kritik ve can alıcı bir olay olmaktadır. Bununla neyin amaçlandığını bilmek için kahin, uzman, siyasetçi, stratejist vs. yeteneklere sahip olmaya gerek yok sanırım. İnsan olarak eğer birazcık duyarlıysak korkunç senaryo kuşku gütmeyecek ve "neden" diye soru işaretlerini yaratmayacak kadar apaçık ortadadır.

Zehirlemenin amacı halkı pasifize etmektir

Yıllardan beri Kürt Özgürlük mücadelesini, onun Önderliğini, militanlarını, ağır bedelleri ödemiş ve ödemeye hazır gönülden bağlı yurtseverlerini iradesiz kılmaya, teslim almaya, pasifize kılmaya çalışan düşman, bunun mümkün olmadığını, son bir Kürt kalıncaya dek direnişin devam edeceğini anlamış ve çözümlü Önder Apo'nun fiziki imha'sında bulmuştur.

İdeolojik, siyasal ve askeri mücadele ile Önder Apo'yu ve ona bağlı milyonlarca militan ve halk gücüne güç getiremeyen TC meşhur Osmanlı tarihindeki kirli oyunlarına başvurarak çirkin komployu gerçekleştirmiştir. Böylelikle mücadelenin tasfiyesinin gerçekleşeceğini, Önder Apo'nun halk üzerindeki etkinliğinin biteceği beklenirken tam tersi bir kenetlenme ve bağlılık tavrı açığa çıktığı görüldü.

Olanlar karşısında afalayan TC bu sessiz ve kimsesiz adada, bütün dünyayla ve hiç kimseyle iletişimi olmayan Önder Apo'nun varlığından korkmaya başladı ve bu korkuyla tecrit içinde tecrit uyguladı. Gerekçe

olarak bile kabul edilmeyecek bahaneler ile avukatlarıyla haftalarca, aylarca görüştürmedi. Oysa bunların hiçbirini işe yaramadı, çocuk-yaşlı, kadın ve gençler olmak üzere yediden yetmişe halk Önderleri etrafında ağır bedel vererek görkemli bir kenetlenmeyi, sahiplenmeyi ve direnişi gerçekleştirdi.

9 yıldır bir adada, tek hücrede psikolojik ve ruhsal bunalıma ve intihara zorlanılan Önder Apo görkemli bir direniş ile düşmanlarını ideolojik ve psikolojik olarak yenilgiye uğratmış özgürlüğe olan tutku, inanç ve mücadele azmini daha da yükseltmiştir. İşte tam da bu nedenden dolayı Önder Apo'nun fiziki imhası yani zehirlenme gündeme gelmiştir. Bu yönelim aynı zamanda TC, ABD ve birçok uluslar arası gücün Önder Apo'nun direnişi karşısında ideolojik yenilgilerinin deşifresi de oldu.

Gençlik tavrını bu festivalle belli edecektir

Bu zehirlenme karşısında Kürt halkından bulunduğu her yerden aynı çığlık duyuldu. Bu çığlık eylemdi, serhildandı, direnişti. Bu çığlık "Önderliksiz yaşam asla" ve "Ya Rêber Apo ile özgür bir yaşam ya da hiç'ti.

Bu yönelimin mesajı Kürt gençliği ve halkı açısından gereken anlamla okundu. Süreç topyekün aktif halk mücadelesini, meşru askeri savaşı ve gençliğin radikal eylemsellik sürecini gerekli kılıyor. Kürt gençliğinin Önder Apo'yu savunmak için radikalizmini doruğa çıkartacak pozisyonda kendisini mevzilendirmesi gereken bir süreçten geçmekteyiz.

İşte 10. Mazlum Doğan Gençlik Festivali böylesi derin bir siyasal anlamı da taşımaktadır. Bu festivalimiz, Önder Apo'yu sahiplenme eylemi ve Önder Apo etrafında ateşten gençlik

çemberi olacaktır. Bu festival Önder Apo'ya yönelme cesaretini gösterebilen düşmana Önderlerine amansız ve militanca bağlı olan onurlu Kürt gençliğinin "Önder Apo'ya uzanan elleri kırarız" tavrı ve mesajı olacaktır. Dosta ve düşmana çağrımız bu mesajı iyi okumalarıdır.

Şiarımız "Bê Serok Jiyan Nabê"

14 Temmuz'da 10.sunu gerçekleştireceğimiz festivalimizin ön hazırlık çalışmalarına başlanmıştır. Her yıl olduğu gibi bu yıl da görkemli açılış gösterisi, birçok dalda spor müsabakaları, folklor gösterisi ve birçok sevilen sürpriz sanatçının müzik dinletisinin olacağı ve geniş gençlik kesimlerini ağırlayacağımız içerikte bir organizasyon ile festivale hazırlanıyoruz.

TC ve bütün anti Kürt girişimcilerinin imha yönelimlerine inat **Rêber Apo başta olmak üzere mücadelemizin ortaya çıkarttığı değerlere Haki'nin gençlik dinamizmiyle, Mazlum'un direniş ruhuyla, Beritan'ın militanca tavrıyla, Viyan'ın ateş tutkusuyula**, Apocu gençlik kimliğini taşımanın onuruyla sahip çıkacağımızı birkez daha belirtiyoruz. Bunun için 10. Mazlum Doğan Festivalimizin şiarını "Bê Serok Jiyan Nabê" olarak belirledik ve pratiğimizin de bu şiar ekseninde olacağını, bu festivalin Önder Apo festivali olacağını, çabamızın bu yönlü olacağını, Apocu gençlik olarak bu iddiayı taşıdığımızı belirtiyor, başta gençlik olmak üzere Avrupa'daki bütün Kürt yurtseverlerinin de festivalin başarısı için gereken çabayı sergileyeceklerine inanıyoruz.

Gözü kara ve zafere tutkulu militan Apocu gençliğin kararlılığı ile 10. Mazlum Doğan Gençlik Festivali, Rêber Apo'ya aşılana zehrin panzehiri olacaktır.

Der 5. Waffenstillstand in Kurdistan nimmt sein Ende!

Agit BİNGÖL

Auch das Ende des 5. Waffensstillstandes rückt immer näher, denn es ist wie schon von einigen unter uns erwartet, keinem Schritt dem Frieden entgegengekommen worden .

Der Waffenstillstand der Im Oktober letzten Jahres angekündigt wurde, wird mit sehr großer Wahrscheinlichkeit nicht verlängert werden können, weil die Türkische Armee nicht die Hand des Friedens war nehmen

will, anstatt den Frieden eine Chance zu geben, führt die TSK (Türkische Terror Kräfte des Staates) Ihre Operationen gegen unsere Guerilla fort.

Was bedeutet das Ende des Waffenstillstandes?

Der Krieg wird noch Intensiver als zu vor ausgeübt, die Kurdischen Guerilla Einheiten werden nicht nur in den Bergen den Krieg bekämpfen sondern

der Krieg wird sich bis in die Städte ausbreiten.

Die Türkei provoziert unsere Freiheitskämpfer regelrecht den Waffenstillstand nicht fortzuführen, in dem Sie Operationen gegen unsere Guerilla Fürth, unseren Präsidenten vergiftet, die Anwälte unsres Präsidenten nicht zu ihren Mandanten lassen und Kurdische Politische Repräsentanten verfahren an den Hals setzen, um sie von ihrer Freiheits- und Friedens Po-

“Wir sagen Stopp zu der Antidemokratischen Haltung der Staaten wie der Türkei sagen stopp alldänen, die Für Krieg sind und gegen Freiheit und Demokratie.”

litik zu trennen.

So versucht der Tiefe Staat unsere Politiker das sprechen zu verbieten, in dem z.B 53 DTP (Demokratische Gesellschafts Partei) Bürgermeister Angeklagt wurden, weil sie sich an einer Unterschriften Kampagne beteiligt haben in der der Präsident Dänemarks aufgefordert wird, ROJ TV dessen Hauptsitz in Dänemark ist nicht zu schließen.

Auf diese Unterschriften Kampagne der Bürgermeister der DTP, fordert die Türkische Staatsanwaltschaft, 15 Jahre Haft für alle Bürgermeister, nur weil sie eine Unterschrift abgelegt haben um die Schließung ROJ TV´s zu vermeiden, da ROJ TV zur Stimme des Kurdischen Volkes geworden ist.

Der Türkische Staat will dem Frieden keine Chance geben, wie schon in der Vergangenheit festgestellt werden konnte, hat die Türkei nichts dazu gelernt, Ankara merkt nicht oder will nicht merken das Sie den Frieden eine Chance geben muss, denn der Frieden ist nicht nur für die Kurden gut, sondern gleichermaßen auch für die Türken, den durch das weiter führen des Krieges, kommen die Kräfte, dessen Ziel es ist, das Türkische Volk gegen das Kurdische Volk aufzusetzen an Ihre Ziele, um so einen Bürgerkrieg zu entfallen.

Wenn die Türkei Frieden haben möchte, muss sie den Waffenstillstand dazu als Chance auffassen, es ist eventuell

noch nicht zu spät, mit jedem Tag aber mit jeder Operation gegen unsere Gerillia, mit jedem Festnehmen unserer Politiker mit jedem Gefallenen Gerillia geht die Türkei einen Schritt zurück und entfernt sich vom Frieden.

Jede Geduld hat eines Tages mal ein Ende, dass Ende unserer Geduld ist hiermit schon wie so oft am überlaufen, wir versuchen uns jedoch noch zu gedulden, um den Frieden das letzte mal eine Chance zu geben.

Jeder Kurde und jede Kurdin wird zum Serhildan (Aufständigen), wen die Vernichtungs Politik gegen über unseres Volkes, unseren Präsidenten nicht kurzfristig noch einmal eine große Wendung nimmt.

Wir sagen Stopp zu der Antidemokratischen Haltung der Staaten wie der Türkei sagen stopp allmähen, die für Krieg sind und gegen Freiheit und Demokratie.

Von Nun an werden wir keine alternative mehr sehen als den Befreiungskampf in Kurdistan nun mit allen Mitteln fortzuführen.

Wir mussten lange genug auf den Frieden warten, wir wurden lange genug als Terroris-

ten abgestempelt, wen wir wollten könnten wir der Türkei zeigen was terroristisch ist haben es aber bisher noch nicht.....

Die Bekantgabe von Präsident Abdullah Öcalans Vergiftung hat das Kurdische Volk nur noch wütender gemacht und von Ihrer Meinung, das Der Frieden von der Türkei nicht als Chance aufgefasst wird, wie so viele Mahle schon vorher noch einmal bestätigt, durch die Vergiftung von unserem Präsidenten Abdullah Öcalan versucht man uns die letzte Geduld zu nehmen, wir können nicht mehr zuschauen und zu gucken wie unser Präsident vergiftet wird, von nun an wird Der Türkische Staat und Ihre Verbündeten Die Kraft Der Kurdischen Gerillia zuspüren bekommen, wen sie Ihre Vernichtungs- Politik weiterhin fortsetzt.

Tekoşîna li Rûmetê Xwedîderketinê

Ahmet DERE

D Di roja 11ê Nîsanê 2007an de li Strasbourgê çalakîya birçîbûnê hate destpêkirin. Xala sereke ya armanca vê çalakîyê daxwaza şandina komîteyeke doktorên serbixwe ji bo girava Îmralîyê ye.

Li hember vê bêdengîya Ewropayê sazîyên Kurdan biryara destpêkirina vê çalakîya Greva Birçîbûnê girtin. Bi beşdarîya nûnerên sazîyên Kurdan li Ewropayê ev çalakî bi tevlêbûna 75 kesan di roja

11ê Nîsanê de dest pêkir. Di nava wan de 20 kes bi awayeke bêdem di vê çalakîyê de cî girtine. Yê din jî di her 5 rojan de tînen guherîtin. Di nava 20 çalakvanên bêdem de cîgirê Serokê Konseya Rêveber ya Koma Komalên Kurdistanê (KKK) birêz Remzî Kartal jî heye.

Weke tê zanîn, di roja 1ê Adarê de parêzerên birêz Ocalan derbarê rewşa tenduristîya Serokê Gelê Kurd birêz Ocalan de ragihan-

din ku ew ji alîyê dewleta tirk ve tê jehrkirin. Piştî vê daxûyanîya parêzeran ku li Romayê hate dayîn, gelê kurd ket nava pêvajoyeke çalakiyan. Li her deverê çalakî pêk tî. Daxwaza hevbeş ya van çalakîyan hemû ew bûye ku komîteyeke ji si-xûrên serbixwe biçê girava Îmralîyê û rewşa tenduristî ya Serok APO kontrol bike. Di vî warî de Komîteya Lipêşîgirtina Îşkenceyê (CPT) berpirsyar e. Ev Komîte sazîyeke Dad-

“Ji salên 1999an vir ve bajarê Strasbourgê ji Kurdan re bûye war. Wisa bûye, êdî hemû Kurdên welatparêz li Ewropayê kolanên vî bajarê nasdikin. Lewre ne Kurd jî vî bajarê ne jî ev bajar ji Kurdan bîyanî nîn e”

geha Mafê Mirovan ya Ewropayê ye. Tê zanîn ku Dadgeh jî sazîyeke Konseya Ewropayê ye û di nava 47 welatên endamên wê de Tirkîye jî heye.

Ev hewldanên qirêj yên dewleta tirk ji salên borî vir ve didomin. Di rastîya vê çalakîyê de nêzîkatîya dewlet û hukumeta tirk ya li hember gelê kurd tê dîtin. Di şexsîyeta birêz Ocalan de gelê kurd tê dîtin û li hember wî ev hewldanên wiha qirêj tîna pîlansazkirin.

Piştî waqasa çalakî û daxwazên Kurdan hê ji aliyê Konseya Ewropayê û sazîyên wê yên din ve ti dengêkî erênî derneketîye. Bêdengîya van sazîyên mijara gotinê mirovan dixwe nava xemgînîyeke kûr. Bi taybetî, derbarê rewşa birêz Ocalan de gelê kurd di nava xemgînîyeke pir pir mezin de ye. Lewma, ji derveyê berxwedaneke bibandor ti rê nemaye ku sazîyên Kurdan serî lê bidin.

Ev çalakîya bêhempa ku nûnerên sazîyên Kurdan pêk tînin ji aliyê hemû Kurdên li Ewropayê ve, ji nêz ve tê şopandin. Ji derveyê çalakvanan her rojê bi dehan kurdistanî hatine vî bajarê û serdana çalakvanan kirine.

Bi vê helwesta qirêj ya dewleta tirk ve girêdayî, pêwîst e baş were zanîn ku ew di nava helwesteke pir bixeter de ye. Di vê sala 2007an de, ku rewşa navneteweyî û ya herêmî xwedîyê cewhereke pir awarte ye, doza gelê kurd jî bûye xwedîyê wateyeke girîng ya niqaşan. Ji ber vê rastîya asta doza kurd rayedarên tirk ketine nava helwesteke wiha awarte. Lewre divê mirovahî

ji vê helwesta rayedarên dewleta tirk bitirse û li hember wê xwe biparêze. Tenê ji bo gelê kurd ne, her wiha ji bo hemû gelên li Tirkîyeyê ev rewş bixeter e.

Bê dengîya ewropa yê

Mixabin li hember vê helwesta dewleta tirk hêzên ku xwe weke parêzvanên mafên mirovan dibînin hê nebûne xwedîyê dengêkî bibandor. Em dikarin bêjin ku ev çalakîya jehrdayînê, ku li hember Serok Apo tê bikaranîn, weke perçeyeke konseptê wan hêzan e jî. Lewma, ji roja 1ê Adarê vir ve ti dengêkî bibandor ji aliyê van hêzên ewropî derneketîye.

Weke min li jor aniye ziman, Komîteya Ewropî ya Lipêşîgirtina Îşkenceyê xwedîyê înisyatîfê ye ku biçe girava Îmraliyê û rewşa birêz Ocalan di kontroleke tenduristîyê de derbas bike. Lêbelê heya niha ev sazî hê neketîye nava ti hewldaneke erênî. Digel hemû çalakîyên ku ji aliyê gelê kurd ve tîna lidarxistin û daxwazên ku tîna ziman dengê sazîyên mafên mirovan û yên derdorên siyasî li Ewropayê zêde dernakeve. Bêguman ev helwesteke bi zanistî ye û pêwîst e ji aliyê me Kurdan ve baş were fêmkirin.

Çalakîya Gireva Birçîbûnê ku li bajarê Strasbourgê didome perçeyeke tekoşîna li hember van nêzîkatîyan hemû ye. Ji salên 1995an vir ve ev cara yekeme ku Kurdên li Ewropayê bi vî awayê dikevin nava hewldaneke bibiryar.

Wisa hate dîtin ku hewldanên

dewleta tirk, yê ji bo têkbirina Tekoşîna Rizgarîya Gelê Kurd, bi taybetî di şexsîyeta Serok Apo de, berdewam dikin. Di pêvajoyeke wiha de, bêguman Kurd nikarin destê xwe girêbidin û bisekinin. Li hember vê hovîtiya dewleta tirk pêwîstî bi tekoşîneke mezin ya berxwedanvanîyê heye. Lewra, weke Serok Apo jî tim aniye ziman, ji meha Gulanê şûn de êdî kes nikare ji Hêzên Parastina Gelê Kurd tişteke din bixwaze.

Strasbourg bûye warhega Kurdan

Ji salên 1999an vir ve bajarê Strasbourgê ji Kurdan re bûye war. Wisa bûye, êdî hemû Kurdên welatparêz li Ewropayê kolanên vî bajarê nasdikin. Lewre ne Kurd ji vî bajarê ne jî ev bajar ji Kurdan bîyanî nîn e.

Ji destpêka vê çalakîyê heya niha, her rojê bi dehan Kurdistanî hatine serdana çalakvanan. Mirov dikare bêje ku, ji roja 11ê Nîsanê şûn de ev bajar bûye qibleya Kurdên Welatparêz û Bişeref. Bêguman nehatiye xwestin ku her Kurd bibe çalakvaneke vê greva birçîbûnê, lêbelê tê xwestin ku her kurd, bi rêya vê çalakîyê li rûmeta xwe xwedî derkeve.

Armanca çalakîya jehrdayînê ku li hember Rêber APO pêk hatîye û dimeşe têkbirina tevî tekoşîna gelê kurd e. Divê were zanîn ku têkbirina vê tekoşînê pelçiqandina berjewendiyên hemû kurdan e. Tenê Kurdên Welatparêz ji vê pêvajoyê zerar nabînin, berjewendiyên hemû Kurdan di xeterê de ne. Lewma

berpirsyarî dikeve ser milên hemû Kurdan.

Her Diçe Tekoşîn Dijwar Dibe

Di dîroka tekoşîna rizgarîya gelê kurd de ti sal weke vê salê dijwar nebû ye. Di her qadên tekoşînê de û di her alîyê de ev dijwarî tê dîtîn.

Bi armanca destekkirina vê çalakîya Greva Birçîbûnê li pir deveran cur bi cur çalakî tîndarxistin. Ev çalakî tenê li Ewropayê pêk nayên, her wiha li çar perçeyên Kurdistanê û li welatên dagirker jî heman hewldan hene. Bi awayeke giştî, hemû gelê kurd di nava tekoşîna vê sala dijwar de ye.

Li hember rewşa tenduristîya serokê gelê kurd Birêz Ocalan û çalakîyên ku hatin kirin, di nava sazîyên Yekîtîya Ewropayê de hin kar hate meşandin. Di roja 19ê Nîsanê de li Konseya Ewropayê, bi imzeyên 49 palementeran pêşniyazbiryareke hat pêşkeşkirin, lêbelê em nizanin wê ev pêşniyazbiryar ji alîyê serokatîya heman sazîyê ve wê were qebûlkirin an ne.

Weke tê zanîn, di 26ê meha Nîsanê de jî bi pêşengîya palementerên ewropî Kampanyayêke îmzeyan, bi armanca destekkirina vê çalakîya Greva Birçîbûnê hate dest pê kirin. Di navbera 26ê Nîsanê û 07ê Gulanê de 103 417 îmze hatin berevkirin. Ev îmzeyan ji alîyê parlementerên ewropî ve, ji rayedarên CPTyê re hatin pêşkeşkirin. Armanca vê kampanyayê ewbû ku heyeteke doktoran biçe girava Imralîyê.

Lêbelê, digel van hemû hewldanan û hevdiîtinên ku nûnerên sazîyên Kurdan bi berpirsyarên CPT re kirine, ev sazîyê jî bêdengîya xwe diparêze.

Rewşa heyî, bi taybetî ji bo me Kurdan, sala 2007an zêdetir bixeter dike. Di saleke wiha dijwar de bêguman pêwîstî bi tekoşîneke dijwar jî heye. Li kêderê dibe bila bibe, heke em kurd wateya xwetevgerê baş bizanibin, divê ku em li gora vê rastîyê bitekoşîn û li nirxên xwe xwedî derkevin. Wê demê emê bikaribin bêjin ku wê salên pêş bibin yê çareserîyê.

Dem Dema Xîretê ye

Ji 1'ê Adarê vir ve, Kurdên bixîret û dostên wan di nava pêvajoyê çalakîyan de ne. Li pir deverên cîhanê cur bi cur çalakî hatine lidarxistin û kar dimeşe. Armanca yekemîn ew e ku sazîyên navneteweyî bizanibin ku dewleta tirk di nava helwesteke bixeter de ye. Li hember vê xeterîyê hate xwestin û tê xwestin ku sazîyên navneteweyî wezîfeyên xwe binin cî. Bêguman ev wezîfeyên mijara gotinê tenê di çarçoveya rêzgirtina mafên mirovan de nînin. Bi taybetî sazîyên Yekîtîya Ewropayê bi berpirsyartîyêke sîyasî ve jî rû bi rû ne.

Divê baş were zanîn ku di vê pêvajoyê de, ji rewşa helwesta sazîyên biyanî zêdetir ya me Kurdan girîng e. Berê her tiştê divê ev rewşa helwesta Kurdan baş were dîtîn. Li vir ez naxwazim li ser rewşa helwesta sazîyên Kurdan jî bise-

kinim, ya herî girîng helwesta yek bi yek kesayetîyên kurdan e.

Dema ku mirov li xeterîya ku gelê kurd pê re rû bi rû ye dinêre, mixabin bêxîretîyêke pir pir mezin tê dîtîn. Kes nizanane ku wê rewşa Serokê Gelê Kurd çawa bibe. Tê zanîn ku rewşa wî ya giştî, bi taybetî ya tenduristî nebaş e. Ligel vê rastîyê, helwesta dewleta tirk nikare bi awayeke asayî were dîtîn. Divê gelê me bizanibe ku xeterîyêke MEZIN di rê de ye û roj bi roj nêzik dibe.

Li hember vê rewşa bixeter divê pozê her Kurdê hineke bişewite. Yê ku di vê pêvajoyê de rehetbin û wîjdana wan qebûl bike ew ne kurd in û ne jî mirov in. Li vir mijara ku "mîrov çewa dikare bibe mîrov" di rojevê de ye. Mîjar ne endamêtiya hêzan û ya cur bi cur partîyan e. Kî endamê kîjan hêzê û partîyê dibe bila bibe, kî ciwan e an jî kal e, divê hineke xwedîyê xîretê be. Ji ber ku li holê rûmeta Neteweyêke disekine. Bêguman yê ku ji wan zêdetir xîret tê xwestin, beriya her kesê endamên Hêza Rizgarîya Neteweyî û Ciwan in. Mixabin di vî warî de jî xemsaîyêke heye.

Ji her demê zêdetir di vê pêvajoyê de pêwîstîya me Kurdan bi xîretê heye. Heke em bi xîret nebin û xwedî li rûmeta xwe dernekevin emê li hember dîrokê nikaribin xwe biparêzin. Dê were zanîn ku emê ji bapîrên xwe nivistir bibin.

Di Konseptê Navneteweyî de

Guherînên Berçav

Di dîroka Tekoşîna Hemdem ya gelê kurd de em dikarin rastê pir konseptên nevweteweyî werin. Her konsept li gora bidestxistina encameke ketiyê rojevê. Hin ji wan gehîştine armancên xwe, lêbelê hin ji wan jî bêencam mane. Di vê sala 2007an de jî, li dijî Kurdan konseptek navweteweyî dimeşe. Lêbelê ev konsept xwedîyê naverokeke cûdaye.

Divê baş were zanîn ku, bi taybetî ji sala 2003an vir ve, konjonktûra sîyasî ya cîhanê ne weke a sedsala 20emîn e. Çewa ku rayedarên dewleta tirk hêvî dikin, ne Amerîkî û ne jî Ewropî li dijî hêza gelê kurd nabin xwedîyê helwestê. Li gora ku tê dîtin, derbarê Kurdan de, di siyaseta Amerîka û her wiha ya YE'yê de pir guhertin çêbûne.

Ez wisa dibînim ku heya salên 2010an wê hin encam werin eşkerekirin. Êdî ne mumkun ku dewleta tirk, weke deh salên borî, ji derfetên Amerîka û yên Ewropayê, bi hêsanî sûd bigre. Konseptê ku li hember Hêza Rizgarîya Gelê Kurd dimeşe xwedîyê naverokeke weke a salên borî nî ne. Beriya her tiştê di cewherê vê konseptê îroyîn de armanca tinekirina gelê kurd tine. Ev encam bi tekoşîna hemdem ya gelê kurd derketiyê holê.

◀ Lêbelê, dema ku mirov li siyaseta dewleta tirk dinêre, tê dîtin ku ew hê jî dixwaze Amerîka û YE'yê siyaseta tinekirina Kurdan bimeşînin. Ev rastî vîzyona rayedarên dewleta tirk dîyar dike.

Pêwîst e were zanîn ku, li hember her pêşkêşkirina derfetan, bi taybetî Amerîka û YE'yê jî Tirkîyeyê par bixwazin. Ev perçeyê siyasetê ye. Her hêz li gora berjewendîyên xwe tevdiqere.

Pêwîst e rayedarên dewleta tirk êdî vê guhertina konjonktûrel qebûl bikin. Heke ew di siyaseta tinekirina gelê kurd de bi israrin wê berjewendîyên gelê Tirkîyê tevî bikin nava xeterîyên mezin. Heke ew encameke wiha naxwazin û qebûlnakin bikevin bin bandora van hêzan, divê berê her tiştê ew bi çaveke objektîf li pirsgrêkên navxoyî yên li Tirkîyeyê binêrin. Lê mixabin, di vî warî de em di nêzîkatîyên rayedarên dewleta tirk de ti rewşeke erênî nabînin. Ew hê jî bi vîzyona kevneperest û bi rêbazên paşverû dixwazin karê dewletê bimeşînin.

Li gora ku ez dibînim, konseptê navweteweyî ku ji sala 2004an vir

ve li dijî gelê kurd destpê kiriye û berdewam dike, xwedîyê naverokeke guherî ye. Baş hatiye dîtin ku siyasetên sedsala borî êdî nikarin ji hêzên navweteweyî re berjewendîyan biparêzin. Lewra, derbarê Kurdan de jî di nêzîkatîya van hêzan de guherîn ferz bûne.

Çendî di pratîkê de hê tişteke berçav tinebe jî, ez bawerim di nava çend salên pêş de wê hin pêşketinên berçav derkevin holê. Ne Amerîka û ne jî YE'yê nikarin li hember pêşketinên ku di nava Kurdan de çêdibin bê helwest bimînin.

Bêguman gelê kurd jî êdî nikare, weke demên borî nêzîkê van hêzan bibe. Rewşa nû ya cîhanê jî li me ferz dike ku em bi nêrîneke hê objektîf, nûjen û li gora konjonktûra cîhanê nêzîkê DYA, YE'yê û hêzên din yên cîhanê bibin. Heke em wisa tevnegerin, rêya ji bo azadîyê û serkeftinê dirêjtir dibe. Di vî warî de hêvîyên min hene.

GERİLLA

Mizgin GULAN

“Heval Harun, ertesi sabah noktada nasıl bağlayacağımı öğretti. Bu arada kendine mizah malzemesi de çıkardı. Fırat arkadaşın (Şehit Zeynel Akyar arkadaş) şutiğinin ucunu bir ağaca bağladığını ve hepsini sarıncaya kadar dönerek ağaca kadar gittiğini söylemişti. Tam inanmadım, gözlerine baktım ve yine bir muzipliğin eşiğinde olduğunu anlayıp yapmadım”

Yaşamak ve yazmak. Yaşamak mı zor, yaşadıklarını yazıya dökülebilmek mi zor?

İnsan Kürdistan’da gerillaysa ve üstelik bir Kürt kadını ise yaşamak da yazmak da epeyce zor iştir. Gerilla yaşamına atıldığımdan beri kendimle tartıştığım konuların başında gelir yaşamak ve yazmak.

Önce yıldan sonra hala kendi açımdan bir sonuca ulaşabilmiş değilim. Bu nedenle ‘heval bir anı yazısı yazar mısın?’ sorusuna hiçbir zaman duraksama-

dan cevap verebilmiş değilim.

İnsan neden anılarını yazar?

Bir gerillacının günlükleri olur, olabildiğince düzenli yazmaya çalışır. Eğer riskli durumlarda yakmadıysa, bir sonraki kuşaklara iyi birer araştırma materyali olurlar. Birde ateş başı sohbetlerde ve değişik sayıdaki yoldaşların katıldığı anlatımlarımız vardır. Bazılarına anı gibi gelir, bazılarına roman, öykü vb. gibi gelir. Bazı açılardan

bunların hepsini barındırır içinde. Bence en önemlisi gerillaların ve gerillacılığın hiçbir kelime ile ifade edilemeyecek yaşamlarının hala dağların doruklarında, vadilerin kuytuluklarında devam ediyor olmasıdır. Bu anlamda bir anı mı dersiniz, bir insan fotoğrafı mı dersiniz ya da kendi aramızdaki ateş başı sohbetlerden biri olarak mı kabul edersiniz, siz bilirsiniz. Ben, hiç unutmadığım ve unutamayacağım bir hevalimi, bir yoldaşımı anlatmaya çalışacağım. Ben, geril-

lacılıktaki birçok ilki heval Harun'dan öğrenen biriyim...

1991 yılı, aylardan Temmuz. Dersim'deyiz, çoğu okuldan tanışan arkadaşlarımız. Gerillada, gerillacılık- ta ilk adımlarımız. Her şeyi bir çırpıda öğrenmeye çalışıyoruz. Bize öğretmenlik yapan arkadaşların sayısı, biz yeni katılanların ancak yarısı kadar. Her gün yeni gruplar geliyor. Bir gün önce katılan bile eski arkadaş olmak zorunda kalıyor. Ve her gün hareket edip yer değiştiriyoruz. Bu arada günün yarısını ideolojik eğitim, yarısını askeri eğitim alarak tamamlıyoruz. Tamamlıyoruz dediğime bakmayın, bir güne sığdırmak istediklerimizin yarısını dahi bitirmeden gün batmış oluyordu.

Heval Harun

O kısacık yemek aralarımız bile çeşitli konuların yorumlarıyla geçirdi. Bu yoğunluğa doğanın içindeki hayvanları, bitkileri, sulardaki taşların renginden tutalım da Grup Yorum'un Cemo şarkısını yapanın Dersim dağlarını görüp görmediğine kadar uzanan geniş bir tartışma listemiz vardı. Böyle yoğun, her açıdan yeniyi görmenin, tanımının ve anlayabilmenin coşkusuyla yaşadığım bir süreçte tanıdım heval Harun'u.

Heval Harun Botan'da yaşayan Guyi aşiretindendi. Henüz 18'inde olmamasına rağmen eski, tecrübeli bir gerillacıydı. 11 yaşındayken evden kaçıp gerillaya katılmış. Birçok silahı evde görmüş ve kullanmasını öğrenmişti. Ama ne yazık ki okula gideme-

mişti. Pratik işlerin çoğunu heval Harun ve aynı birlikle Dersim'e gelen arkadaşlar bize öğretiyorlardı.

Yeni katılanlar olarak sayımız çok fazlaydı ve bu nedenle pratik işler sırasında, her grupta bir eski arkadaş mutlaka olurdu. Bu çalışmalar sırasında daha iyi tanıdım onu. Ve heval Harun'la aynı grupta olmak her zaman güven verirdi.

Hiçbir çalışma sırasında sıkıldığımı, moralsizleştiğimi görmedim. Her zaman gülecek, işin verdiği ağırlığı, yoruculuğu unutturan kahkahalara boğacak bir sebep bulurdu. Yeşile çalan ela gözlerinde bir çocuğun masumluğunu, sürekli çalışmaktan kocaman olmuş nasır dolu ellerinde ise her şeyi görmüş geçirmiş yaşlı bir Kürt köylüsünü görürdünüz.

Gerillada şutik sarmak önemlidir

O yoğun hareketlilikte ne zaman dinlenir, ne zaman uyurdu bilmiyorum. Komutanımız heval Şiyar'ın (*benim ilk komutanım, Önderliğimizin deyimiyle 'PKK'nin altın çocuğu'*) sesiyle her an her duruma hazır görürdüm heval Harun'u ... Bunu sorduğum zaman ise çok mütevazı bir biçimde 'sizin devre çok şanslı, eğitiminizi heval Şiyar'dan alıyorsunuz, eğitimden sonra birazda kendinizi verdiniz mi, siz de böyle tecrübeli olursunuz. Biz de partiden öğrendik. Sizden sonra gelecek arkadaşlara da siz böyle öğreteceksiniz' derdi.

Heval Harun'dan öğrendiğim ilklere biri şutik bağlamaktı.

Gerillada şutik sarmak çok önemlidir; sizin ne kadar düzenli bir gerilla olduğunuzdan tutalım da nasıl yaşadığınıza kadar giden birçok şakaya konu olur. Zaten o yıllarda Dersim'de öyle kolay şutik bulamazdık. Ancak Güney'den gelen arkadaşlardan birkaç metre alabiliyorduk.

Eğer şutik bulabildiysek, ikinci önemli konu ise sarmasını öğrenmek olurdu. Erkek arkadaşlar için fazla sorun yoktu, tecrübelilerin hepsi erkek arkadaşlardı. Birbirlerine çok rahat öğretiyorlardı. Ama bayan arkadaşsanız ve hiç tecrübeli kadın gerilla yoksa birliğinizde, öncelikle şutik sarmayı öğrenmek, banyo yapmak vb. gibi bazı konularda bir süreye kadar sıkıntı yaşayabilirdiniz.

Böyle bir ortamda bile herhangi bir sıkıntıya girmeden bir çok işi nasıl yapacağımı heval Harun'dan öğreniyordum. Şutik bulduğumda kendi başıma bir iki deneme yaptım, basit gibi görünüyordu. Oysa sarıp yola çıktıktan sonra öyle olmadığını anladım, her adımda nefesim daha da daralıyordu ve kendimi havasızlıktan boğulacak gibi hissediyordum.

Aslında yola çıkmadan heval Harun sormuştu, ancak ben bağladığımı söylediğim için bir şey demeden gitti. Neyse geçen her dakika, dikleşen her metrede solumsuz kalıyor ve önümde yürüyen arkadaştan uzaklaşıyordum. Bir ara öndeki arkadaş artık görmediğimi fark edip, gerillanın koptuğu zaman verdiği işareti verdim ve hızlanmaya çalıştım. Ancak arazi iyice dikleşiyordu

ve nefes almakta daha çok zorlanıyordum.

Bir iki dakika içinde bir arkadaşın hızla bana doğru kayar gibi yaklaştığını gördüm. Sesinden tanıdım, heval Harun'du. Çok hızlı ve kısık sesle Kürtçe bir şeyler söyledi. Tam anlayamadıysam da nefes almakta zorlandığımı söyleyebildim. Hafif bir sesle gülerek, şutiğimi iyi bağlayamadığım için böyle olduğunu söyledi. Silahımı-raxtımı alarak, şutiğimi biraz gevşetmemi söyledi.

Şutik, gevşek bağlandığında farklı biçimde görünür ve zorlar; çok sıkı bağlandığında ise daha farklı zorluklar çıkarır başına. Gerillacılık da her gerilla şutik bağlamayı, işin estetiğini, insan vücudunu zorlamadan ve asıl işlevi olan raxtı taşımaya nasıl kolaylık sağlayarak saraçağını çok kolay beceremez.

Heval Harun, ertesi sabah noktada nasıl bağlayacağını öğretti. Bu arada kendine mizah malzemesi de çıkardı. Fırat arkadaşın (Ş. Zeynel Akyar arkadaş) şutiğinin ucunu bir ağaca bağladığını ve hepsini sarıncaya kadar dönerek ağaca kadar gittiğini söylemişti. Tam inanmadım, gözlerine baktım ve yine bir muzipliğin eşiğinde olduğunu anlayıp yapmadım. Gülmeye başladı ve nasıl olması gerektiğini bir bir anlattı. Bugüne kadar şutik bağlamayla ilgili herhangi bir sıkıntı yaşamadım.

İlk pratiğime de heval Harun'la aynı mangada gittim. Yaz bitiyordu ve kış üslenmesi için hazırlıkların yapılması gerekiyordu. Biz batı karargahı sınırları içinde hareket ediyorduk.

Arazi her açıdan çok güzeldi. Yerleşim dağınık olduğu için işlerimizi daha hızlı yapıyorduk. Buna bir de heval Harun'un Dersim halkıyla yakaladığı sıcak ilişkileri ekleyin, hiçbir yerden boş dönmüyorduk.

Bu üslenme çalışmaları sırasında bir akşam (gündüz konumlandığımız yerde yapılacak iş varsa yapar, yoksa dinlenir ya da kitap okurduk) birkaç saat uzaklıktaki bir mezraya gitmek gerekiyordu. Noktada belli bir miktar depolanmamış erzak olduğu için de bir arkadaşın kalması gerekiyordu. Ki o süreçte katılımlar çok olduğundan her arkadaşına hemen silah verilemiyordu. Yani kalması gereken arkadaş aynı zamanda silahsız da olacaktı.

Beklenmedik görev

Ben gideceğimden emin olduğumdan (mangadaki tek bayan arkadaşım ve halk bayan arkadaşlardan daha çok etkilendiği için pratik süreç boyunca her birlikte en az bir bayan arkadaş olacak biçimde düzenleme yapılmıştı) tartışmaya hiç katılmadım. Birden heval Harun bana döndü ve 'heval Mizgin oradan ağır yüklerle geleceğiz, yolda uzun. Bence sen noktada kal, biz hızla gider geliriz' dedi.

Bir an ne diyeceğimi bilemedim. Böyle bir görevlendirme beklemiyordum, özellikle heval Harun'dan hiç beklemiyordum.

Üstelik kimse bilmesede henüz karanlıktaki yaşama tam uyum sağlamamıştım ve çocukluğumdan beri karanlıkta uyumaktan bile hoşlanmazdım. Bir de Dersim'e geldiğimden beri gerilla olarak nereye gittiysek halk, hele kadınlar ormanların ayıllarla dolu olduğunu ve ayılların özellikle kadınları kaçırdığını anlatan bir düzine olay anlatmışlardı. Ama bunların hiç birini gerillacılığımın daha ilk pratiğinde söyleyip, erkek arkadaşların bir araya geldiğimiz ilk fırsatta tüm arkadaşlara anlatmaları riskini göze alamazdım. Bundan dolayı her birliğe neden bayan arkadaş verildiğini hatırlattım ve gitmem gerektiğini söyledim.

İlk yalnız kalışım

Bu arada heval Harun diğer arkadaşlara son hazırlıklarını yapmalarını söyledi, arkadaşlar uzaklaştılar. Bana yaklaşım, 'korkmana gerek yok, buralarda ayı yok. Tesadüfen geçse de üzerinde çakmak var. Ayılar ateşten çok korkarlar. Ateş yakarsın, biz hemen geleceğiz, hem alış belki bir gün birlikten kopar yalnız kalırsın' dedi ve çıktılar. Hava iyice kararmıştı ve tek başıma kaldım. Geldiklerinde bir şeyler anlatıp duruyordu. Ben çok öfkeliyim, konuşmuyorum. Birden yaklaştı ve 'artık tek başına kopsan da içim rahat sınavı geçtin, bizim gerillacılığın sınavları da böyledir' demişti. Zaten daha bir yıl geçmeden tek başına kopmanın nasıl olduğunu girdiğimiz bir pus sonrasında doğrudan yaşayacaktım. Buna benzer birçok sınavından geçtim heval Harun'un.

Artık üslenme hazırlıkları sona yaklaşıyordu. Bölgenin büyük birliği ile bir araya geldik.

Toplantılar, yeni planlamalar yapıldı. Bir de eylem planlaması var. Küçük bir birim gidecek, kısa süreli bir plan ve yapıp dönecekler.

Gidenleri uğurlama

Gidecek arkadaşlar çok mutlu, kalanlar onların mutluluğu ile sevinmeye çalışıyorlar. Ama neresinden bakarsanız bakın kalanlar hüznün çoğunu yaşamak zorunda kalırlar ve biz kalanlarda yarım bir sevinçle diğer işleri yapıyorduk. Ve tören saati gelip çattı. Gidecek üç erkek arkadaş için veda töreni yapacağız. Gerillacıyız, şakaya gelir yanı yok. Gidip dönmemek, dönüp görememek ilk öğrendiğimiz kurallardan biridir. Hepimiz tören pozisyonunda duruyoruz. Birlikteki tek bayan arkadaş benim.

Gidecek olan üç arkadaş törendeki tüm erkek arkadaşlarla birbirlerine sarılıp, öpüp vedalaşıyorlar. Gerillacılıkta, bayan arkadaşlarla erkek arkadaşlar arasında birbirlerine karşı farklı davranış biçimleri vardır. İnsan kabullenmekte zorlansa da böyledir. Örneğin bayan arkadaşlar birbirlerine sarılıp öperler, erkek arkadaşlar da birbirlerine karşı öyle. Ama söz konusu bayan ve erkekse ancak tokalaşabilirler (günümüzde, bu cinsiyetçi yaklaşımların önemli oranlarda aşıldığını belirtebilirim)

İşte, o veda töreni boyunca bu nedenle benimle sadece tokalaşıp ayrıldı arkadaşlar. Ancak heval Harun'la aynı pratikte kaldığım için bana farklı davranabileceği hiç aklıma gelmedi. Bir de Türkiyeli Bruska arkadaş var (Yıldırım aynı zamanda Türk bir arkadaştı ve aynı eğitim devresindeydik, kelimenin tam anlamıyla yoldaştı Yıldırım, yoldaşlığın kapsadığı

tüm güzelliklerle sarıp sarmalanmış bir yoldaştı Yıldırım ve onu başlı başına anlatmak gerek), sıkıca tutuyor ellerimi ve 'kendine iyi bak' diyor.

Derken heval Harun'u karşımda buluyorum, sadece elini uzatıyor. Artık vedalaşıp gidecekler. Elimi vermeden soruyorum, neden diğer arkadaşlarla vedalaştığın gibi benimle de aynı biçimde vedalaşmıyorsun. En çok biz pra-

tikte birlikte kaldık, diyorum. Kızarıyor, ne diyeceğini bilemiyor sanki 'heval Mizgin yapma, hemen gitmeliyiz, bak törendeyiz, iyi olmuyor, gider şehit düşersem senin için iyi olmaz' diyor. Hayır diyorum, diğer arkadaşlarla vedalaştığın gibi vedalaşmayıp farklı yaklaşıyorsan madem, git diyorum. Öylece ayrılıyorz.

Akılda kalan son sözler

Sonraki birkaç gün çok hareketli geçiyor. Herhangi bir şeyi düşünecek zamanım olmuyor. Aylardan Ekim, sonbaharın ilk yağmurları da başlamış durumda. Kısa süreli ve kendinizi kurutacağınız bir yeriniz varsa sorun yok demektir, Hatta yağmurla belli bir romantizmi dahi yakalayabilirsiniz. Ancak gümrük ormanlarının içinde, her yerde ve her zaman açamayacağınız şeffaf naylonlardan başka bir garantiniz yoksa yağmur tüm romantizmini yitiriyor. Hatta ıslak elbiseler vücudunuzun neresine değerse değsin elektrik etkisi yaratıyor.

Bazı arkadaşlar geliyor diğer birlikten. Bir şeyler konuşuluyor. Birkaç saat sonra resmi açıklama yapılıyor. Eylem, planlandığı gibi başarılı sonuçlanıyor, ancak bir arkadaş yaralı ve bir arkadaşta şehit düşmüş.

Gülümseyen muzip ela gözleri ve son söyledikleriyle yanımda öylece duruyor sanki: 'Gider şehit düşersem, senin için iyi olmaz.' Son defa bana bir ilki daha öğretiyor.

Un Silence Qui Rend Perplexe

Pınar UÇAR

Par un beau jour ensoleillé de mois de mai

(12/05/2007), les Kurdes se sont invités à Strasbourg, siège du Parlement Européen. Venu de toute l'Europe- l'Allemagne, la Belgique, la Suisse, la Hollande ou encore la France- ils étaient près de 70 000, selon les organisateurs, à déferler les rues de la ville européenne pour une manifestation. Une énième manifestation pour cette diaspora tellement habituée que la routine s'en est installée, que manifester en est devenu un fait, une évidence. Manifester pour crier sa colère, son indignation...

Manifester pour la solidarité, la paix et la fraternité... Manifester encore et toujours et ce jusqu'à en perdre la voix... Une voix qui mêlée à un brouhaha finit par ne plus se faire entendre de l'interlocuteur.

Trop d'intérêts en

jeu, trop d'intervenants, trop d'opposants, toujours trop trop et trop. Pourtant les Kurdes n'en demandent pas autant. Ils ne demandent d'ailleurs pas grand chose, qu'un peu de justice et de respect... Respect pour sa culture, son existence. Respect des Droits de l'Homme et du droit international. Une revendication a priori simple mais qui exige un combat long et déterminé.

Et déterminés, les

Kurdes l'étaient... Ce 12 mai 2007, ils se sont adressés à l'Union Européenne et plus particulièrement au Comité européen pour la prévention de la torture (CPT) afin que soit envoyée une délégation de médecins indépendante à la prison d'Imrali, lieu d'incarcération de Monsieur Abdullah Ocalan depuis 1999. Pour les Kurdes, la situation est effectivement urgente. Leur leader serait victime d' " un

"Manifester pour crier sa colère, son indignation... Manifester pour la solidarité, la paix et la fraternité... Manifester encore et toujours et ce jusqu'à en perdre la voix... Une voix qui mêlée à un brouhaha finit par ne plus se faire entendre de l'interlocuteur."

empoisonnement progressif “, dû à l’ingestion de métaux toxiques.

Des doses de chromes - sept fois supérieures à la moyenne- ainsi que des doses de strontium extrêmement élevées auraient été décelées par un toxicologue français sur un échantillon de cheveux déposé par les avocats de Mr Ocalan sur la base de l’anonymat.

Confirmée par deux laboratoires, celle d’Oslo et de Rome, l’analyse a été rendue public par les avocats de Monsieur Ocalan lors d’une conférence de presse tenue le 1er mars 2007 en Italie. Et selon ses avocats italiens, “ il n’y a que deux causes possibles à cet empoisonnement: l’eau ou la nourriture “. Il s’agirait autrement dit d’une intoxication volontaire.

Particulièrement attaché à leur leader, ennemi public numéro un en Turquie, les Kurdes ont alors lancé le mouvement le 11 Avril 2007, début d’une grève de la faim intense à laquelle participe une cinquantaine de personnes, responsables des organisations en Europe, dont Remzi KARTAL ancien député du groupe DEP (Demokrasi Partisi). Une vingtaine d’entre elles sont décidées à poursuivre l’action jusqu’à ce que mort s’en suive. Et trois sont “ déjà “ dans un état critique mais, résolues, elles refusent toutes prises de médicaments et de soins.

Action pour briser ce silence

A cette action, s’est jointe une pétition de près de 170 000 signatures transmise au CPT le 11 Mai 2007 par Feleknas Uca, député membre du Parlement européen. En dépit de tout ce qu’il a été fait et de la mobilisation massive, le Comité européen pour la prévention de la torture, créé en 1987, ne répond pas. Après plus d’un mois de grèves, plus d’une cinquantaine de personnes en danger, des milliers de Kurdes dans les rues et un silence... Un silence qui rend perplexe.

Alors pourquoi un tel mutisme? Existe-t-il une troisième force qui exercerait sur le comité, une pression ou bien a-t-il simplement décidé d’adopter une méthode de travail autre que celle que l’on connaît déjà ?

Les intérêts économiques de certains pays de l’Union Européenne seraient-ils menacés par une visite du CPT à Monsieur ÖCALAN? Ou bien pensent-ils que cette visite serait malvenue en cette période électorale (élection présidentielle en Turquie) ?

Informations sur le CPT

Quelque soit les causes de ce silence, les Kurdes l’ont décidé... L’action continue... et elle continuera vraisemblablement jusqu’à ce que leur voix prenne de l’ampleur et que réponse ait lieu de la part

de l’interlocuteur.

Crée en 1987 par une Convention du Conseil de l’Europe, le Comité pour la prévention de la torture est un organe supranational qui se veut lutter, comme son nom l’indique, contre toute forme de torture et de maltraitance, quelqu’elle soit, à l’égard des détenus. Par le moyen de visite, il examine le traitement des personnes privées de liberté en vue de renforcer, le cas échéant, leur protection contre la torture et les peines ou traitements inhumains ou dégradants (article 1 de la Convention). Qu’elles soient périodiques ou ad hoc (déplacements d’urgence pour faire face à une situation donnée), lors de ces visites, le CPT doit établir des rapports dans lesquels il formule des observations et des recommandations.

L’Etat concerné dispose alors d’un délai de six mois à partir de la communication du rapport pour produire un rapport intermédiaire en réponse et d’un an pour fournir un rapport suivi. En cas de négligence ou de refus de la part d’un Etat “ d’améliorer la situation à la lumière des recommandations du comité “, celui-ci peut, à la majorité des deux tiers, décider de faire une déclaration publique à titre de sanction du défaut de coopération. En pratique, cette possibilité n’est que très rarement utilisée. Elle l’a été à deux reprises et à l’encontre de la Turquie.

Önderlik ve Kadın

Nurhak
ENGİZEK

Önderlik ve kadın konusunu işlemek oldukça kapsamlı bir yoğunlaşmayı gerekmektedir. İçerisinde siyasal, sosyal, yaşamsal, felsefi birçok öğeyi barındırması ve bunları kadınla bütünleştirmesi bizde şu kaniyi doğurmaktadır. Özgürlük ve yaşamın önderlikle olan bağı her şeyden önce yakalamak gerekiyor. Önderliği yalnız analitik, yani rasyonel yoğunlaşmalarla değerlendirmek eksik bırakacağı gibi ka-

dında olan bağı da yanlış anlamamızı beraberinde getirecektir. Onu düşünsel olduğu kadar, sezgilerle, duygularla anlamak, anlatmak bizi biraz daha ona yakınlaştıracaktır. Birçok felsefeci, lider, sanatçı, siyasetçi, politikacı kadınla ilişkisini onu anlamak ve doğasını çözebilmek üzerinden, paylaşımlar gerçekleştirdi.

Politika alanları oluşturmaya çalıştı ancak kadın ne istiyor, doğası nedir? Kadınca olan nedir?

Diye sormamıştır. Sormuşsa da bunun pratik mücadelesinde ne kadar onun realitesi içerisinde yoldaşlık yaptığı tartışma konusudur. (Bunu bu güne kadar kadın mücadelelerine yoğun katkıları olan ve tarihsel tespitleri yapan devrimci, demokrat insanların emeklerini hiçleştirmek için belirtmiyorum)

Duygu ve düşüncemizi ikiye ayırarak, anlatmak bizler için, içine girmememiz gereken en son hata olmaktadır. Ön-

“İçimizdeki erkeği ve kadıncıkları ne kadar öldürebildik? Tüm bu soruları cevaplandırmak kadın olabilmenin ve önderlikle gerçek bağı yakalamanın en temel bileşkesi olacaktır. Kadın olarak tarihimizle başlayan yaşam kaynaklarımıza bir daha inmek olacaktır”

derliğimiz bu iki ögeyi bir arada yeniden gerçekleştir-
mek için büyük bir çaba har-
camıştır. Düşüncenin erkeği,
duygunun kadını temsil et-
mediğini, ikisinin bir birinin
ayrılmaz bütünlüğü olduğu-
nu kavratmaya çalıştı.

Önderliği anlamak

Özelikle son savunmaların-
da büyük bir emekle üzerin-
de durduğu duygu ve düşün-
ce dünyalarının aynı
paralelde, kişide geliştiği
oranda yaşama ve doğayla
insani bir ilişki geliştirebile-
ceğini netçe ortaya koydu.

Biz kadınlar Konfederalizm
Önderliğini ne kadar anlıyo-
ruz? Nasıl ele alıyoruz? Ne
kadar uygulayıcısı olabiliyo-
ruz soruları üzerinden kendi-
mizi ele alıp değerlendirmek
bizler için kaçınılmaz bir sor-
gulama olmaktadır.

Sınıflı toplum ve ataerkil
özelliklerden bağımsız bir
bağ kurabiliyor muyuz?

Devlet ve iktidarın kuşattığı
sosyal ilişkiler yığınından ko-
pabiliyor muyuz?

Yani mücadeleye katılım
biçimimiz özgürlükle geliştir-
diğimiz bağ, her şeyden ön-
ce kendimizin realitesiyle
yüz yüze gelme savaşı olabi-
yor mu?

İçimizdeki erkeği ve kadın-
cıkları ne kadar öldürebildik?

Tüm bu soruları cevaplan-
dırmak kadın olabilmeyin ve
önderlikle gerçek bağı yaka-
lamanın en temel bileşkesi
olacaktır. Kadın olarak tarihi-

mizle başlayan yaşam kay-
naklarımıza bir daha inmek
olacaktır.

Toplumsal temeli olan ör-
gütlenmeler eğer kökenleri-
ne inançlı ve bilinçli oturma-
ya başlarsa o toplumun tarihi
bir kez daha dirilir ve olanca
ilişki ve çelişkileriyle yeni
koşullar altında hayat bulma-
ya başlar. Bu anlamda kadın-
ca örgütlenme egemen siste-
me toplumsal bir müdahale
olacaktır. Biz kadınların da
toplumsal mücadelede yeni
formlar yaratarak ölümcül
olan formlara karşı kıyasıya
bir mücadeleyle bir daha ya-
şam şansı bulmalarını engel-
lemek temel mücadele tema-
sı olmaktadır.

Ataerkilliğin yarattığı top-
lumsal cinsiyetçiliğin örgüsü
derinliklerimize işlemiz ve şu
anki davranış biçimimi orta-
ya çıkarmıştır. Bunun karşı-
sında sıkı sıkıya özgürlüğe
sarılan bir kadın mücadelesi-
ni açığa çıkarmak için oldu-
ğu gerekçe ortaya çıkmakta-
dır.

Peki, nedir bizi özgürlük
mücadelesinden soyutlayan
durum.

Kadının kendi varlığına güvenmesi

Başta bizde yitirilen öz gü-
venden kaynağını almakta-
dır. Örneğin konfederalizm
önderliğinin kadınlar üzerin-
den yaptığı çözümlerden biri,
kadının kendi varlığına
güven duyması
gerektiği olmuştur. Kadının

fizik yapısından tut, varlığını
güçlü ortaya koyması, erkek-
siz yaşam mekanları oluşturu-
maya kadar birçok konuda
açık savaş alanları oluşturu-
muştur. Kazanılan bu mevzi-
leri işletmemek ve onun zo-
runluluğunu hissetmemek
bizlerde orta düzeyde bir
mücadele tarzı açığa çıkar-
maktadır.

Diğer bir yanlış yaklaşımı-
mızda özgürlük mücadelesini
salt bazı hakları elde etme
mücadelesi gibi ele alma du-
rumudur. Bu durum şunu bi-
ze göstermektedir ki sistemin
bize kavratıldığı özgürlük anla-
yışından kurtulamadığımızı
göstermektedir.

Kadın özgürlük mücadele-
si daha derin yoğunlaşmalar
ve daha büyük fedakarlıklar
kapsamaktadır. Yani kendisi-
ni özgürlüğe adayın ve top-
lumsal yaşamı en ince nokta-
sına kadar yeniden örme ve
eleştiriye tabi tutma mücade-
lesidir. Devletle olan ilişkisi-
ni boşaması gerekmektedir.
Bu salt teorik bir birikimle
olmayacağı gibi yaşamsal
alanlar oluşturmasıyla ancak
hayat bulacaktır. Yani kadın
açısından tarihi bazı olgularla
bizzat savaşması gerekmektedir.

Cinsiyet olarak eşit yaşamak

Toplumsal alanlarda kü-
çümsenemeyecek belki de
egemen sistem karşısında tek
potansiyel güç konumunda
olan kadın arkadaşlarımızın

toplumsal alanı örmedeki sıradan mücadele yaklaşımları gibi durumların bizde yarattığı sıradan yaşam yaklaşımıdır. Yani bizim belliklerimize sinen toplumsal cinsiyetin kendi elimizle sürdürülmesidir. Bu durum aynı zaman toplumsal mücadele içerisindeki erkeklerle bir mücadelesizliği beraberinde açığa çıkarmaktadır.

Toplumsal cinsiyetin karşılıklı bir uzlaşmayla yaşam bulmasını doğurmaktadır. Tabi ki bunu salt kadın mücadelesiyle aşmak tek yanlı ele almak değildir anlatılmak istenen. Ancak kadının kendisi ve karşı cins için tarihi çelişkileri ortaya koyma ve bunun savaşçısı olma gibi bir zorunluluğu bulunmaktadır. Aksisi geleneksellikten kurtarmaz bizi. Geçmiş ve geleceği, toplumu ele alacaksa bunun bilimsel mücadelesini de gerçekçi bir biçimde ortaya koymalıyız. Mücadelenin salt bildiklerimizden ibaret olmadığını konfederalizm önderliği her fırsatta bizlere anlatmaktadır.

Tarih her zaman farklı bir figürle önümüze çıkmaktadır. Bu figürleri bir birbirimizi tamamlayacak yöntemlerle uygulamaya koymak gerekiyor. Örneğin; konfederalizm önderliği her dönem kadını dönemin perspektifine göre eğitmeye çalıştı. Kadın arkadaşları yoğunlaştırma evlerinde ayrı ayrı konular üzerinden yoğunlaştırdı. Ve sonra her kadın arkadaşı toplumsal sorumluluk-

lar alabileceği biçimde çalışma alanlarına düzenledi.

Duygu ve düşüncelerimizi ayırmadan sistemle savaşmalıyız

Her arkadaşın önüne toplumsal görevler koydu. Ve kadın arkadaşların her şeyden önce düzenden koparsa kendine yaşam, özgürlük alanı oluşturması için dağlarla tanıştırdı. Yani sistem karşısında somut bir yaşam alanı, somut bir sistem koydu. Sizin yapacağınız yalnız doğanın gereği yaşamaktır bu alanda dedi. Kutusal toplumsal değerlerinizi korumanız, cinsiyet olarak eşit yaşamanız, kendi kendinizden sorumlu olmanız meşru savunmanız olacaktır dedi. Tüm bunları düşündüğümüzde güç-

lü bir bağın nelerle mümkün olduğunu daha rahat bilince çıkarabiliyoruz.

Tüm bunları belirtirken, bir Kürt kadını olarak, tarihi sorumlulukların neresinde yer alıyorum diye kendime sormadan edemiyorum. Yüzyıl olarak çok ağır bir tarih kesitinde yer alıyoruz. Çözümleyebildiğimiz kadar pratikleştirmeden sorumluyuz. Duygu ve düşünce yapımızı bir birinden ayırmadan karşıt sistemle bir savaş içerisinde olmak durumundayız. Yaşama anlam katarak, özgürlük dağlarına anlam katarak tüm bu belirttiklerimizi hissedebiliriz. Ancak bu biçimde bize çizilen sınırların dışına çıkabiliriz. Yaşama artık kendimiz anlam katarak, Önderliğimizle kadınca yoldaş olmanın zamanıdır diyorum.

VE KEHANET

Yine biziz kanayan
Açarken bir bir çiçek
Ve biziz hañer kanarken
İşte zamanda ulu orta
Rüzgarda serpe serpe
Ve kıyamda sakınımız
Ne maktul ne mağduruz yine de

İster adımıza asi
İster esaret densin
Yanan da biziz yakan da
İşte burada zaman biziz artık7

Biz ki kelebeğiz çiçek cümbüşünde
Rüzgar gibidir ömrümüz
Bir solukta lakin tavında
Ve diyoruz! Bilirsin

İmkansızdır avuçlayıp
Öpmek kanadından kelebeği
Kırıp dağıtmadan coşkusunu
Ki rüzgara benzer ömrümüz

Ve hiç düşünülmesin
Kanadımızda taşımamız ölümü
Ne sevgi yüklü busede
Ne kılıç koynunda

Ama işte tükeniyor herşeyimiz bir bir
Ve en başta insandır tükenen
Bazı cenkte hem zulümde

Ve kahin diyor
Ki kahin zamandır
İşte hañer kanıyor
Kanarken kanatan
Ve de maktul kendi elinde cellatir...

Şoreş TEKDAĞ

İlkeler İlklerle Başlar

Radon
KURÊJARO

5 Ekim akşamı, arkadaşlarla belki de uzun zamandan sonra ilk ateş ve ilk sohbetimizi yapıp şarkılar söyleyeceğiz. Dolunayın altında ve ateşin başında bir yoldaşın el emeğiyle hazırlanmış, yarı profesyonel kahvele-riyle buluşuyoruz. İçim kıpır kıpır. Bulduğum ortama sanki yeni gelmişim gibi arkadaşlarla saatlerce sürecekt sohbetlere hazırlanıyorum. Hem fikirliliği artıran düşünceler ve esprilerle hoş vakit geçiriyorum. Yine zorla şarkılar söylediler ama doğallığından

bir grup yorum atmosferi yarattık. Yolculuğa çıkacağı günün son akşamında, gerillacılığın tadını çıkarmaya çok erken başladım diye düşündüm. Harun arkadaşın fıkraları peşi sıra gelince artık kendimizi tutamadık ve arkadaşlarla birlikte ağır dolusu güldük. Bir anda bütün yükümün hafiflediğini hissettim.

İlkleri yaşadığın yere dönmek

Sabahın erken saatle-riyle birlikte yolculuğun vereceği heyecandan olsa gerek hiçbir şey ye-

meden hızla konumlandığımız yerden ayrıldık. Yüklü çantamızda rivayetli tarihe inat gözümüz gibi sakladığımız fotoğraf makinesini, Kurê Jaro boğazını kullanmadan inmeyecektik aşağıya. Kısa bir mola esnasında bir atmaca kuşun kanat çırpmadan havadaki süzülüşünü seyrederken, henüz hızla soluk alış verişimiz dinmese de atmacadan daha çok keyif aldığımız kesindi.

Yıllar sonra aynı patikalardan geçerken eski günlere dalmamak elde değildi. Yaralı arkadaşlarımızı, uzun kavak ağaç-

“Burada, gerillaya yeni gelmiş, henüz üzerlerinde sivil kıyafetleri olan gençlerle karşılaştık. O coşkulu ve duygu yüklü halleri bizi etkilemişti. Biran evvel üzerlerinden biçimlerini bozan bu elbiseleri atıp, gerilla elbiselerini giymekle başlayacak olan bu hayat dolu, sevgi dolu ölümsüz mücadeleye katılma arzularını gördük”

ları olmasa da iki yamuk ağaca tutturulmuş bir battaniye üzerinde taşırkenki hassasiyetimizi anımsadım. Yokuş aşağıya inerken adım adım nereye basacağını belli ettikten sonra atılan adımlarımız, gündüz gözüyle karıncalara basmama duyarlılığında devam ediyordu. Mevsim sonbahar olsa da öğle sıcaklığının etkisi sırtımızı terler içinde bırakmıştı belki ama yüzümüzdeki damlacıkları silecek mendilimiz vardı. Hem de ülkemizin en uç noktasından hasret dolu bir yüreğin bize ulaştırdığı ana kokan bir mendilimiz.

İşte bu Hevalê Ômer!

İşte Kurêjaro!

Benim dağım demekten kendimi alamadım. Zirvesindeyken de, yamaçlarından aşağılara inerken de heybetini hissediyorsun. Asıl önemli olan yanı orada yaşadıklarının, anlam kattığın ve döktüğün kandi. Birçok kez uğrak yeri bile olmayan mekanlara ilk giriş gibi, yıllar önce kullandığımız yerlere bu ilk adımlarımızı attığımızda aynı duyguları yaşadık.

Güzel manzaralı, meyvesi bol ya da suları şahane denilen birçok yer, gerillanın belleğinde pek kalıcı izler bırakmaz. Sürekli bir hareketlilik içinde olan gerillanın yüreğinde iz bırakanlar yaşadığı illerdir. Onun için ilkleri yaşadığı mekanlara tekrardan döndüğünde orayı kendi evi gibi görür, kendini güvende hisseder.

Biz de bu rahatlık ve güvenle koca dağı arkamızda bırakarak Zap nehrine ulaştık. Uğradığımız birimleri çay yaptırma zahmetine koyuyorduk tabi. Birimdeki arkadaşların dinlenme ve sohbet için daha fazla kalmamızı istemelerinden tutalım bizim yürüyüş planlamamızı öneriler yaparak değiştirme istemlerine

kadar birçok şey, hızımızı kesemeyecekti. Çünkü yola çıkan grubun düşünceleri, ne olursa olsun bir an önce gideceği yere varmaya kilitlenir.

Gece boyunca yürüdük ve Gare dağının yamacından devam ederek kamp yerine yetişmeye çalıştık. Geceleyin patikada yürürken artık ilk acemiler gibi ayaklarını taşa vuran, dengesini kaybederek bolca yere düşen bir gerillacılığın üzerinden koca bir on yıl geçmişti. Yürürken doğayı, yönünü, düşmanını, karşılaşacaklarını hepsini hesaba katarak akılla, hislerle yürüyorduk. Böyle olunca da ne yaşıyor ne de tökezliyorduk. Artık Gare'nin eski ve yeni tarihinin birlikte yaşandığı alana gelmiştik.

PKK özgürlük arayışının rehberi

O yöre sakinlerinin Babil kalesi diye bahsettikleri yere ve onun altındaki yüzlerce metrelik düzlük araziye baktığımızda tahminler yürüttük. Ancak biraz sonra karşılaştığımız kale duvarlarını andıran yapılarıdan sonra, tarihsel bir yer olduğu kanısına vardık. Burada, gerillaya yeni gelmiş, henüz üzerlerinde sivil kıyafetleri olan gençlerle karşılaştık. O coşkulu ve duygu yüklü halleri bizi etkilemişti. Bir an evvel üzerlerinden biçimlerini bozan bu elbiseleri atıp, gerilla elbiselerini giymekle başlayacak olan bu hayat dolu, sevgi dolu ölümsüz mücadeleye katılma arzularını gördük. Hiçbir eğitim sistemine benzemeyen, insan davranışları ve ölçülerini yükselterek onurlu bir yaşamı öğretmeyi bilen PKK eğitim felsefesi, bu gençlere ve bundan sonra gelecek özgürlük arayan tüm gençlere yolu gösterecekti.

Bir süre karşılıklı konuşmalardan sonra her insanın bir dünya olduğunu düşünüyorsun. Bu dünya bükümlü yüreklerle bu coğrafyada birlikte olmanın insana verdiği gücü herkesin anlamasını beklemiyoruz. Günler süren bu iş amaçlı yürüyüşümüzde, iyisiyle kötüsüyle, gençlikle yaşlılıkla, kızıyla erkeğiyle herkesin bu mücadelenin bir yerinde durduğunu daha çarpıcı gördük.

Her katılım ile yaşanan yeni bir ilk

Hem geleceğe umutlu bakmayı hem de hedefine şahince bakmayı bilen ilk göz ağrıları, geldiğimiz yere dönmek için çantamızı hazırlarken bile gözlerini bizden ayırmadılar. Duydukları hayranlık ve yeni olan her şeyi öğrenme istemindeki sabırsızlık, bizi daha özenli ve dikkatli kılmaya götürüyordu. Kurêjaro ile başlayan ilklerimizin bizde yarattığı derin etkiyi düşünürken adımlarımız devam ediyordu. Bu adımlarımız, katılan yeni insanların yaşayacakları ilkleri düşündükçe de daha güçleniyor ve hızlanıyordu.

Aynı duyguları onlar da yaşayacağı için seviniyorduk. Yıllardan sonra geriye baktıklarında “geç bile kalmışız” diyeceklerini şimdiden duyar gibiyiz. Onlar da gerçek yaşamı, gerçek düşünceleri, gerçek duyguları, kendisine ve ülkesine ait olanları yaşadıkdan sonra rahat ve güven dolu olacaklar. Bu toprakları canı pahasına sevip koruduktan sonra, artık onlar kendilerinden sonrakilere şunları söyleyecekler;

Biz bu toprakları ülke edindik, yurt belledik. Artık kendilerince dünyalar güzeli kentler de yapsalar, bu doğallık ve öz karşısında her zaman demode olarak kalacaklar.

Serhildana kalkan halk özgürleşen halktır

Özgürlük Notları

**Abdullah
Öcalan**

“Birçok ülkede, sosyalizmde, demokraside içine düşülen hataları nasıl bertaraf ettiğini veya kendisine bunu yaklaştırmadığını ortaya koyuyor. Ve bu anlamda kazanım sadece Kürdistan halkı için değil, insanlık için bir kazanım oluyor. Bugün hepimiz iyi biliyorsunuz; PKK, halkın demokrasisinde ve sosyalizm kavgasında yaman bir öncü olduğunu gösterecektir”

1 970-80 yılları, PKK'yi yaratma kararlılığıdır. Düşünce, cesaret geliştirme yıllarıdır ve küçük bir iki adım atmadır. 1980-90 yılları, PKK'yi yenilmez kılmadır. Düşünce, siyaset yoluyla bir halk ayakta kalacaksa, onun adına savaşmayı bilmektir, kanıtlamaktır, ispatlamaktır. Bunu yaptık.

Şimdi çok emin olduğunuz gibi, PKK zaferi sizler için başarıdır. PKK'de başarılı, sizde de başarılı olabilir. Zaten sizin desteğiniz, kendinize güveniniz bunun içindir. PKK'de başarılı, zafere ulaşan, Kürdistan halkında da zafere ulaşır. Buna ‘**evet**’ dediğiniz için destekliyorsunuz, ayağa kalkıyorsunuz ve bu doğrudur. Ama bununla iş bitmez. Öncü yola koyulmuş; hem yolu aydınlatır, hem ona göz kulak olur, korur. Ama bunu, büyük kervan yürüsün diye yapar. Büyük kervan sizsiniz. Biz yolu sizin için açtık. Önünüzü aydınlattık.

Serhildanlar biçiminde yürümeniz içindir bu. Gerilla koruyor, geliştiriyor. Bu defa yanlışa sokmuyor, önünüzün kesilmesine fırsat vermiyor; bu gereklidir ve devam edecektir.

T.C Kürtleri ajanlaştırmak istiyor

Siz özgürlüğün yüce amacına ulaşmak için, bugün küçük adımlarını attığınız büyük kutsal serhildana yürümeyi her gün yaşayarak, bu kervanı hem de şahlandırarak yürüteceksiniz. Kervan amaca böyle ulaşır. “Ya bu diyardan gidersin, ya bu kervan yürür” demiyorum. Hayır, siz yürüyeceksiniz ve kurtuluş bu işin ucunda bizi bekleyen biricik sonuçtur. Ama bu böyledir diye çokça görüldüğü ve yapıldığı gibi rahat durmak şurada kalsın, “*kıyamet koparma*” dediğimiz günün içindeyiz. Biz kıyameti yaşıyoruz. Kıyameti yaşayarak,

yaşatarak bu amaca ulaşacağız. Bir kez daha bize reva görülen nedir? Duymak istemiyorum; yaşadığımızı “yaşam” demeye dilim varmadı ve bundan sonra da varmaz. Tek birinizin bile ülkeden ucuz kopmaya gönlü razı olamaz.

TC günümüzde Kürtleri kendi ajanı haline getirerek yürütüyor. Bir yandan sürgün yasası, diğer yandan da “al sana maaş, bağlan bana” diyor. Bilmem 413 sayılı kararnemeymiş, sürgünmüş, sansürlenmiş, görülmemiş kuvvetlerin Kürdistan’a yığılmasıymış; bütün işi gücü Türk yurdunun birlik bütünlüğü adı altında, her şeyi ile zor bela uyandırdığımız kurtuluş umutlarımızı söndürmek için dünyayı bile seferber etmiş.

Kürtçe var Kürtler yok sahtekarlığı

Yine Kürtleri ülkelerinden kaçtırmakmış. Türk-
lük için her şey mubahtır,

yapılmalıdır. Bunun için tek amaç bizim yutulmamız. PKK'nin "teröristliği" dünyaya kabul ettirilmek isteniyor. Bunun için vermediği taviz yok. Basın-yayını nasıl kullanıyor; günlük olarak, yalanla dolup taşıyor. PKK'nin "bölünüp parçalanmasından" tatalım, nasıl "birbirlerini kırıp geçirdiklerini", Kürtçe'ye sahte serbestlik tanımaya kadar. Bu, kedinin, avını daha iyi yemek için okşamasına benzer. "Kürtlüğe ölüm, Kürtçe'ye serbestlik"; dünyada böyle bir şey yoktur. Bir halk olmalı ki, dili olsun.

Dil nedir? "Sözcüklere özgürlük, onun sahiplerine kölelik", bu halkın yaşadığı ülkeyi imha et, hiç kabul etme. Kitaplarda da yazılır sözcükler. Kürtçe kitaplarda da vardır; yüz yıl, bin yıl kitaplarda kalabilirdi, özgür okunabilirdi. Kelimeler özgür olamaz. Bu büyük bir sahtekarlıktır. Halklar, vatanlar özgür olur. Düzenin bütün partileri Kürtçe'ye serbestlikte anlaşmışlar. Niçin şimdi? Elinden geldiğince her şeyimizi yok etmeye çalıştın, halen halkı da yok sayıyorsun. "Kürtçe var, Kürt yok." Dünyada böylesine büyük yalan var mıdır? Neyi, kimden kurtarmak istiyorsunuz? Neyi, kime yutturmak istiyorsunuz?

Kürdistan'da iki tane yeni il kurmuş. Özel kolorduyu hemen taşıdı oralara. Bizi nasıl düşündüğüne bakalım. Özel kolordu ki, dünyada eşi benzeri olmayacak kadar zulüm, baskı, imha aracı. Bunların hepsi yeni tedbir. Geçen on yıla bakalım. Nüfusun yarısından fazlası (araştırmalara göre yüzde 54'ü) en çalışabilir nüfus Kürdistan'dan çıkarılmış. Hile ile, açlık ile, zorla. Kürdistan bir harabe, çünkü içinde gezen ne iş bulur, ne sağlık bulur; verem olur, ölür. "Biraz gelin, ülkenizi görün" diyorum yurt dışındakilere. Gelin "ana toprakları, doğru-

ğumuz topraklar" dediğiniz topraklara bakın. Bir zamanlar "dünya cenneti" diye tabir edilen bu topraklar nasıl harabedir! Siz kaçıyorsunuz, yaşayamıyorsunuz. Yaşanacak hiçbir şey bırakılmamış, 70'lik ihtiyarlar da kaçıyor.

Halk biterse PKK'de biter politikası yürütüyorlar

Dünya Yahudiliği, haksız da olsa 2000 yıldır dünyayı dolaşiyor, zorla da olsa gelip Filistin halkını kaçırarak "Benim topraklarımdır, vaat edilmiş topraklarımdır" diye Filistin'e yerleşiyor. Kurak ve çorak Filistin'e. Sizler bugün, yeni dünya cenneti olan topraklarınızdan nasıl kaçıyorsunuz? Nereye kaçıyorsunuz? Bu büyük ve acı bir gerçek.

İşte son on yılda, biraz da partimizin size sahip çıkmak için gösterdiği büyük direnişi boşa çıkarmak, Kürdistan'da bize dayanmayı engellemek, sivri sineği kurutmak, öldürmek için "ne lazım" dediler: Bataklıktan kurtulmak gerekir. Güya siz bataklısınız. Sivri sinek de biziz. Ustalar "sizi" deniz, "bizi" balık diye söyler. Onlar, sivri sinek ve bataklık der, bu TC'nin yaklaşımıdır. Evet, sizi bu topraklardan çıkartacak ve böylece biz sivri sinekler bataklık olmadığı için biteceğiz. TC'nin bir taktiği. Ve bu taktik uygulandı. Evet, yüzde 55'iniz, en seçkin nüfus gitti.

Biz Kürdistan'da birkaç çoban bulduk, birkaç ihtiyar bulduk ve daha çok da 15 yaşında küçük çocuklar bulduk. Biraz "tabana kuvvet" diyenler gitti. Bazılarınızı yeni yeni getiriyoruz. Tabii bu siz de biliyorsunuz ki yol değildir. Acıdır ama, sömürgeciliğin baskısıdır, zordur, oyundur. Özellikle ülke dışındakiler bunu çok iyi bilir. Vatansızlık nedir? Ulusal değerlerden kopmak

nedir? Vatan hasreti nedir? Ulusal gerçeklik nedir? Şimdi buna biraz ulaşıyorlar. Ülkemizdeki insanlar da biraz ulaştı. Ve adım adım artık bütün Kürdistan "yeter bu alçaklık" deyip, bir hamleye girişiyor. Bu da doğrudur.

Şimdi söyleyelim; PKK söylendiği gibi bölünüp parçalanmıyor. Hele son yıllarda biz tarihimizde görülmedik bir biçimde, birlik temelinde, hem de çok büyük bir gelişmeyle, belki de yüz yılları, bin yılları fethe ederek, doğru insan nasıl yaratılır sorusuna cevap verdik. Sadece PKK'ye değil, insanlığa nasıl önderlik edilir; buna ulaştık. TC, ulaştığımız büyük sonucu karalamaya çalışıyor. Belki de hiçbir sosyalist, demokratik ve ulusal kurtuluş devriminde ulaşılmamış militanı, biz bu son dönemde kendi saflarımızda gerçekleştirdik.

Denilebilir ki, PKK'nin şu anda kendi içinde ulaştığı birlik seviyesi, ardına kadar zaferinin yolunu açıyor. Gerillanın da zafere gidişte rolünü, vazifesini ve bunu nasıl yerine getireceğini ortaya koyuyor. Birçok ülkede, sosyalizmde, demokraside içine düşülen hataları nasıl bertaraf ettiğini veya kendisine bunu yaklaştırmadığını ortaya koyuyor. Ve bu anlamda kazanım sadece Kürdistan halkı için değil, insanlık için bir kazanım oluyor.

Bugün hepimiz iyi biliyorsunuz; PKK, halkın demokrasisinde ve sosyalizm kavgasında yaman bir öncü olduğunu gösterecektir. Şimdi bunun temelini her zamankinden daha iyi atmıştır. Gerillası da böyledir. Gerilla, her zamankinden daha fazla güçlüdür. Sayıca güçlüdür. Ama en çok da doğru savaşıma, bize çok zarar veren hatalardan uzak durma, size kendi mücadelenizi doğru yürütebilecek biçimde önderlik etme durumuyla çok değerler

kazanılmıştır. Çok sağlam bir aşamaya varılmıştır.

Esas olan halkın özgürlüğüdür

Bunun için şimdi diyoruz ki; sıra ne partimizin, ne gerillanın; sıra sizin. Sizin birliğinizin, sizin gücünüzün, sizin eyleminizin. Buna biz "halkın siyasal ordusu" dedik. "Sizin siyasal ordunuzun ayaklanması" yani "serhildanınız" dedik. Şimdi sıra burada. Sözün en büyüğünü siz, yani bu siyasal ordu, bu ayaklanmanız söyleyecektir. Şimdi serhildana doğru gidiyoruz. Adım adım gidiyoruz. Yavaş yavaş, bazı yerlerde de hızlı gidiyoruz. Gidişat budur. Kürdistan'da temel rüzgar böyle esiyor. Diğer rüzgarlar hafif bir esinti de olsa, belirleyici değil.

Esas fırtına, halkın fırtınasıdır. Buna büyük değer veriyoruz, siz de büyük değer vermelisiniz. Zorlukla buraya geldik. Büyük acı, işkence ve şehit kanıyla buraya geldik. Her şeyden önce, büyük bir önderlikle, bunun için çok büyük bir sabır, büyük bir inatla sizlere bu günü göstermeye çalıştık. "**Kürdistan halkına sunulabilecek en değerli armağan nedir?**" denilirse, ben "budur" derim. Yani şimdi dünya elindeki hepsini size verse, beş para etmez; ama böyle bir ayaklanma imkanı size verildiği için ne kadar mutlu olsanız o kadar yerindedir ve doğrudur. Bu verilmiştir.

Büyük bağımsızlık ve özgürlük savaşçısı Ho Chi Minh'in bu anlamda söylediği "**Bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli bir şey olamaz**" belirlemesi, artık bizim için bir gerçektir. Bağımsızlık ve özgürlük ellerinize verilmiştir. Ve bu her şeyden değerlidir. Özgürlü-

ğe adım atışınız, ilk adımlarla da olsa ayaklanmaya geçişinizden dolayı mutlu olmalısınız. Ama değerini de çok iyi bilmelisiniz. Çünkü bağımsızlık ve özgürlük ilk defa elinize geçiyor. Bu, parti için de, gerilla için de böyledir. Ama daha çok da sizin için böyledir. Çünkü bağımsızlık ve özgürlük ne parti içindir, ne ordu içindir. Sizin içindir. Bunu kazanmada, parti de ordu da bir vasıta. Esas olan halkın bağımsızlığı ve özgürlüğüdür. Hangi parti "bağımsızlık, özgürlük sadece benim içindir" demişse, o, özgürlüğün ve bağımsızlığın engeli ve hatta karşıtı haline gelmiştir. Hangi askeri ordu "esas olarak, bağımsızlık ve özgürlük benden sorulur" demişse, o, bağımsızlık ve özgürlüğün önündeki en büyük engeldir. Emperyalizme bağımlı ülkelerde bu çok daha iyi kanıtlanmıştır.

Sistemlerin aksine PKK halkın özgürlüğü için vardır

Emperyalist-kapitalist sistemdeki ordular, kendi halklarının bağımsızlığı ve özgürlüğü önündeki en büyük engeldir. Buradaki partiler, her günü bağımsızlığı ve özgürlüğü başkalarına peşkeş çekmekle, üzerinde oyun oynamakla geçiriyorlar.

Sosyalist sistemde de bunu gördük. Buranın parti ve orduları da, halkının bağımsızlık ve özgürlüğünü savunmadı, çoğunlukla engel olur bir konuma geldi. Demek ki, sosyalist bir ülkede de olsa, bir parti, bir ordu "her şey benim için" dedi mi, o kendi halkının bağımsızlığı ve özgürlüğü önünde engel olur. İşte PKK ve ordusu, bu anlamda da yenidir. Ve bu anlamda da kendisini basit bir araç olarak görür. Biz, yani PKK Önderliği de böyledir. Sadece ve sadece halkın

ülkesinde özgür olması için varız. Bunun dışında hiçbir sıfatımız anlam ifade etmez. Eğer gerçekten insanlığa iyi, değerli bir katkımız olacaksa, bu sürekli böyle olmakla mümkündür. Ve böyle olması için de her şeyi, şimdiye kadar ortaya koyduk, bundan sonra da koyacağız.

Yani parti, tamı tamına sizin özgürlüğe yürüyüşünüzün bir köprüsüdür. Hep öyledir ve öyle olacaktır. Halkın efendisi olmayacaktır, engelleyicisi, tahakküm gücü olmayacaktır. Ordusu o temelde sizi özgürlüğe, bizzat serhildana çekmek için varolan bir ordudur. Fedakarlığıyla, cesaretiyle sizin için bir köprüdür. Kendi özgürlüğünüz için, kendi ayaklanmanız için bir vasıta. Dir.

Siz de yanlış bakmayın, "Parti, Parti Önderliği, bizi tek kurtuluşa götürecektir, tek kuvvettir" demeyin, bu yanlıştır. "Parti bir vasıta, sadece bizim için vardır" deyin, bu kadar. Ordu en büyük askeri güçtür, "bu bizi yalnız başına kurtuluşa götürür" demeyin, bu da bir araçtır. Asıl gücü, kuvveti her zaman kendinizde görün. Kendinizi örgütleyerek, eyleme kaldıracak amacınıza ulaşın. Eğer hala bugün, "Sosyalizmin büyük sorunları, faşizmin baskıları" deniliyorsa, "Partiler, ordular şöyle gericedir, böyle engelleyicidir" deniliyorsa, bu yüzdendir.

Biz ordulardan da, partilerden de en çok çeken halklardan biri olarak; en fedakar ordulaşmanın, kurtuluşumuzun aracı olması için şimdiye kadar büyük hassasiyet gösterdik. Ve bundan sonra da göstermeye devam etmeliyiz. Bu büyük yanlışlıklara (ki nedense dünyanın bütün halkları düşmüştür) biz düşmeyelim. Düşmemek hakkımız olduğu kadar, dünyadan çok ders çıkardığımız

için, aynı zamanda gerçekleşebilir olandır. İşte bu kadar doğru bir biçimde, kurtuluşun ve özgürlüğün içine giriyorsunuz diyorum. Hiçbir dünyaya halkına nasip olmayacak kadar doğru bir biçimde, doğru vasıtaların üzerinde yürümek durumundasınız. Bu doğrultuda ve özgürlüğü az da olsa yakaladınız ve çoğaltmaya çalışıyorsunuz. Temelini attınız, zafere götürmek istiyorsunuz. Biz parti olarak da, sonuna kadar varız. Sizler de varsınız, varolmak zorundasınız. Bunun için hem mutlusunuz, hem coşkulusunuz. Çünkü bundan başka hiçbir yol; bizi, bırakalım insanlığın şerefli insanı yapmak, dünyada yaşama imkanı vermeyecek ve silinecek bir halk olmaktan kurtaramayacaktır.

En müthiş birleşmesi gereken halk Kürdistan halkıdır

Bir daha tarihin sayfalarında görülmemesine yok olacak bir halkız. Hiçbir halkın yaşamadığı kadar düşmüş, parçalanmış bir halkız. Bunu ortadan kaldırmanın başka hiçbir yolu yoktur. Buna mecburuz. Bunun için coşkuluyuz, bunun için hiçbir halka nasip olmayacak kadar doğruluğun sahibiyiz. Ama o denli de 'mecburuz' diyoruz. Çünkü dost az, çünkü çok parçalanmışız. Bunun için "en müthiş birleşmesi gereken halk kimdir" dersanız, biz deriz ki, "Kürdistan halkıdır." Çünkü onun kadar parçalanmış, onun kadar bu yüzden kaybetmiş bir halk yoktur. O halde, serhildan için en büyük birleşmeyi sağlamalıyız.

Bizim için söylenen "iki Kürt bir araya gelse kavga olur" sözünü tersine çevireceğiz. Bundan sonra iki Kürt bir araya geldi mi çok büyük bir kuvvet doğacaktır. Bunu kendimiz için bir şiar edineceğiz. Emir birleceğiz, gereklerini yerine getirece-

ğiz. Yaşam bizim için rezalettir. Buna en güzel anlamı vereceğiz ve bu da sadece ve sadece kurtuluş yolunda yürümekle, mücadeleyle mümkündür. Bunun için en iyi mücadele eden, bütün yaşamını mücadeleye adayan halk biz olacağız. Fedakarız, cesuruz; çünkü her şeyimizi ancak bu yolda yürümekle, direnmekle kazanabiliriz. Cesaretin en büyüğü bize özgü olmak zordur. Çünkü TC'nin yaydığı korkuya, ancak büyük bir cesaretle karşılık verebiliriz.

Sömürgeciliğin bizi düşürdüğü bir bireycilik vardır. Onu, ancak en büyük fedakarlıkla kapatabiliriz. Bunun için "bizim halkımız kadar cesur ve fedakar halk olamaz" diyeceğiz. Doğrudur ve PKK'nin cesareti bunu ispatlamıştır. İspat gücü siz halkımıza düşüyor. **Bunun dışında bu dünya bizi kabul eder mi? Etmez. Bu başkaldırı dışında, faşizm, barbarlık bize nefes aldirabilir mi? Buna inanabilir miyiz?** Aldırmaz ve inanamayız. Dostluk adı altında, hiç kimse bize çıkarı olmadan bu kadar destek sunabilir mi? Sunmaz. Dolayısıyla "kendi içimizde en büyük birlik ve en büyük cesaret şarttır" diyoruz.

Biz Kürdistan'ı, "insanlığın kurtulduğu en soylu alan" haline getirmekle de mükellefiz

Görülüyor ki, tek doğru yol vardır. Ve ondan başka da çaremiz yok. Kürdistan'da bu temelde kazanılır. Gerçekten vatani parça parça kazanmak gerektiğini söylüyorsunuz ve söylüyorlar. "Benim doğduğum yöre, güzel Kürdistan'ım" demek, her parçası üzerine güzel düşünmek, hatta şiir yazmak, türkü söylemek yerindedir. Kuzey, güney, ortası, doğusu, batısı; bir insanlık ailesini, bir halkı besleyebilecek, öz-

gürleştirebilecek, dünyanın en iyi halklarından birisi yapabilecek ne lazımsa onu veriyor. Ülke olarak çok iyi. Halkımızın buralarda parça parça yaşaması da iyidir. Lehçeleri farklı olabilir. Din mezhepleri farklı olabilir. Mezhebin kurtuluşu demiyoruz. Böyle kurtuluşlar yoktur. Dinler kurtulmaz, mezhepler kurtulmaz, diller kurtulmaz; kurtulması gereken insandır, halktır, vatandır. Ve hatta çeşitli milliyetlerden insanlardır.

Bizim kurtuluşumuzda dil ayrımı, din, mezhep ayrımı, cinsiyet ayrımı, kültür ayrımı fazla yoktur, olmamalı. Biz Kürdistan'ı, "insanlığın kurtulduğu en soylu alan" haline getirmekle de mükellefiz. Böyle bir şiarımız da vardır. Kürdistan eğer özgürleşirse, "özgür insanlık cumhuriyeti" olmaya en yakın ülkedir. Bütün insan soyunun, lafta değil "benim ülkemdir" dediği, bunu özden de söylediği, inandığı ve yaşadığı bir ülke haline getireceğiz.

Milliyetçiliğin, her türlü bağınazlığın, şovenizmin dünyayı neredeyse cehenneme çevirdiği bir dönemde, Kürdistan'ı insanlığın bu biçimde özgür nefes aldığı, en şerefli bir ailesi durumuna getirmek bizim ütopyamızın en enternasyonalist yanıdır. Daha şimdiden böyle olduğu gibi, biraz da Kürdistan buna mahkumdur ve mecburdur da.

Kendisini en çok ezen insanlığa karşı, en soylu insanlıkla başkaldırarak kurtulacağını çok iyi bildiği için, burayı böyle yapacak. Asla darlığa, bölgencilğe, milliyetçiliğe düşmeyeceğiz. Böyle büyük amaçlarla, insanlık amaçlarıyla başkaldırı mutluluktur, coşkudur ve çok düşürülen bir halkın gerçeğinin insana yönelmiş en soylu yönüdür. Bu sizin yönünüz oluyor. Onun için küçük ailemiz, aşiret-kabilemiz, bölgemiz demeyelim; bunlar var. Her birisi bir zenginliği de ifade eder, ama hepsi bu kadar.

Hangi Sanat

Kültür - Sanat

**Mustafa
KARASU**

Son yıllarda üretilen müzik parçalarında öne çıkan iki motif söz konusudur. Birincisi kadının cinsel bir nesne olarak sunulmasıdır. İkincisi bireylerin anlık duygularına ve cinsel güdülerine seslenilmesidir. Kültürün işlevi olan topluma mal olacak duyguların dile getirilmesi bir tarafa bırakılmıştır.

Kadın cinselliğini kullanan ve bireyin anlık duygularına seslenen bu tür müzik parçaları rağbet görmekte ve talep edilmektedir.

Talep edilen ve tüketilen bir müzik parçası üretildiğinde iyi bir şey yapılmış olduğuna hükmedilmektedir. Böylece insanların bilinçleri saptırılmakta ve tüketimi tek değer olarak gören kapitalist sistemin illüzyonu da böylece kitlelere yutturulmaktadır.

İlk önce kadının cinsel meta olarak kullanıldığı müzik parçalarına talebin neden fazla olduğunu ve ilgi görüldüğünü anlamak gerekir. Kapitalizm her şeyi alım-satım ve pazar

konusu haline getirdiği gibi erkek egemenlikli sistem, kadın cinselliğini de meta haline getirmiştir.

Kapitalizm kadını cinsel bir meta olarak kullanıyor

Ataerkil sistemin hakim olmasından sonra kadını cinsel meta görme anlayışı ortaya çıkmıştır. Ancak devletçi, sömürücü sistemin son temsilcisi kapitalizm, bu anlayışı ve bunun uygulamasını zirveletmiştir.

Kapitalist sistem kadının cinsel bir meta olarak değer bulması

ve para getiren bir nesne haline gelmesi için erkekliği her türlü yöntem ve araçla alabildiğine kışkırtarak, kadının cinselliğine talebi fazlasıyla arttırmıştır. Erkeklerin bu konuda talepkar olması kendiliğinden ortaya çıkmamıştır.

Kadının cinsel meta olarak kullanılması bu talebi daha da arttırmış, talep artınca da kadın cinselliği para getiren bir meta haline gelmiştir. Kadın cinselliğinin birçok biçimde nasıl pazarlandığını dünyadan en fazla habersiz olanlar bile bilmektedir.

“Aslında bir toplumu, yaşamı tanımak ve belirlemek için kadının yerine bakmak gerekir. Kadının yerinin cinsel meta olduğu bir toplum, herhalde en fazla lanetlenmesi gereken bir karaktere sahiptir”

Bugün televizyonlarda birçok porno kanal bulunmaktadır. TV'lerin bugün ticari bir araç haline geldiği düşünülürse bu kanalların sahiplerine kazanç getirdiği için bu kadar çoğaldığı anlaşılır.

Şimdi bu kanallara talep var, denilerek bunlar, toplumun ihtiyacını karşılayan işler olarak değerlendirilebilir mi? Hiç kimse bu kanalların cinsellik konusunda eğitsel bir işlev gördüğünü iddia edemez.

Şimdi talep bulmak isteyen müzik parçasına erkeklerin duygularını okşayacak motifler konulmakta ya da sadece satışı artırsın diye kliplerde kadının cinselliği kullanılmaktadır.

Şimdi biz bunları topluma yeni değer yargıları kazandıran, toplumun her bakımdan (buna aşk da dâhil edilebilir) beğeni ölçülerini yükselten ve yaşam kalitesini arttıran eserler olarak görebilir miyiz? Tabi ki vereceğimiz cevap olumsuzdur.

Basın kadına karşı işlenen suç ortak oluyor

Şimdi neredeyse kadını her alanda cinsel meta olarak kullanmak moda haline geldi. Önceleri kadın hareketleri reklâmlarda kadının cinselliğinin kullanılmasına karşı çıkarlardı.

Günümüzde müzik ve sanat adına üretilenler reklâmlara rahmet okutturacak düzeyde kadın cinselliğini kullanmaktadır. Ne var ki toplum buna o kadar alıştırtılmış ki karşı çıkan sesler çok cılız olmaktadır.

Neredeyse kadının cinselliğinin meta olarak kullanılması normal bir şeymiş gibi algılanmaktadır. İşin vahameti de bu normalleştirmeden kaynaklanmaktadır.

Bu normalleştirme sonucu kadının özgürlüğünü savunması gereken ve bu konuda hassas davranması beklenen TV'ler ve yayın organları da bu konudaki hassasiyetlerini kaybetmişlerdir.

Dünyada herkes böyle yapıyor, bizimkilerin de yapması normaldir, diyerek bakıp geçiliyor. Böylelikle kapitalist sistemin kadına karşı işlediği suç ortak olunuyor.

Kadın toplumun önmeli öğelerinden biridir

Kadınların kendilerini cinsel meta olarak gören ve sunan sistemin bu yargısını reddettiklerini biliyoruz. Ancak sistemin bu durumu normalleştirmesi karşısında reflekslerin zayıfladığı ve anında harekete geçmediği görülmektedir. Bizce sistemin bu uyuşturucu ve illüzyonla hepimize seyrettirdiği bu duruma tutum takınmamız acil ve önemli hale gelmiştir.

Kadını cinsel meta olarak kullanılan ya da cinsel bir meta gibi müzik kliplerinde arz-ı endam eden sanatçılara tavır koymanın zamanı gelmiştir.

Kadın, toplumun dolayısıyla sanatın en önemli konusudur. Çünkü yaşamın niteliğini ve kimliğini belirleyen kadının duruşudur. Marks'ın belirttiği gibi, bir toplumun ne olduğunu üretim ilişkilerine bakarak tanımla-

yabiliriz.

Aslında bir toplumu ve yaşamı tanımak ve belirlemek için kadının yerine bakmak gerekir. Kadının yerinin cinsel meta olduğu bir toplum, herhalde en fazla lanetlenmesi gereken bir karaktere sahiptir.

Kadın şiirde, romanda, müzikte yer alabilir. Ama bu yer alış, toplumun özgürlükçü, eşitlikçi, demokratik, hümanist ve ekolojik niteliğini yansıtmaya ve toplumun kimliğini bu çerçevede yaratan bir rolde olmalıdır. Aksi halde binlerce yıldır kadına erkeğin cinsel ihtiyaçlarını karşılayan bir nesne olarak yaklaşan erkek egemenlikli, iktidarcı ve sömürücü sistemin yarattığı zihniyeti kırıp cinsiyet özgürlükçü bir dünya yaratamayız.

Kadına doğru yaklaşım sanatı yararlı kılar

Müzik ve sanat yapanlar eğer cinsiyet özgürlükçü, demokratik bir toplum arzuluyorlarsa kadına doğru bir yaklaşım (ister kadın ister erkek olsun) göstermeleri gerekir.

Talep var, para kazanıyoruz, düşüncesiyle kadın cinselliğini her ne biçimde olursa olsun kullanmak, söz konusu kişileri toplumsal ahlakı bitiren ve kadını metalaştıran sistemin suç ortağı haline getirir.

Bu tür müzikler bırakalım aşk ve sevgiyi anlamlı hale getiren değerler üretmesi, tersine bu değerleri tümünden bitiren ve erkeğin cinsellik hoyratlığında kadını aşağılayan bir zihniyet ve kadın-erkek ilişkisi üretmektedir.

Dünya Keşfedenlerindir

Munzur DİCLE

Bir dağ başında kim koydu bu fikri başıma, hangi olay sebep oldu bu sözü düşünmemel! Bir gece yarısı, bir bahar çiçeği gibi kafamda biten bu lamba nereden enerjisini aldı? Peşine düşmeye başladım, kayaların arasında, oyuklarda, mağaralarda, zirvelerde, arkadaş dudaklarında anlamak, bulmak istedim. Oturdum uzak, serin, ıslak bir kayanın üzerine ve sessizce birkaç dakika düşündüm. “Peşine düşmek, aramak, fark etmek, bulma heyecanını korumak, merak etmek, ulaşmak istemektir dedim” kendime... ve daha kendimi ikna edecek çok gerekçe sıralarken dağ yamacında izler, sığınaklar, saklı dünyalar aramaya koyuldum.

Arkadaşların meraklı beklemelelerini dert etmeden kayalardan atlamaya, yağmurdan bitkin düşmüş çamura dönüşen toprakta gezinmemi sürdürdüm. Askerlerin delik deşik ettikleri tabak, tencereleri gördüm ilk olarak, daha sonra gerillaların bir kaya yarığına sakladıkları yağ matarası, operasyonlarda konulan mayınların kablo-

ları, dağ keçilerinin taze izleri, bulduklarımın ve fark ettiklerimin bir kaçıydı. Meğerse bu tepenin başında yedi- sekiz gerilladan başkade birçok şey varmış!

Dünya benim olmadı ama o tepenin en iyi gezeni ve bileni ben olmuştum o gün. Bu küçük bir keşifti etrafıma dair ama büyük keşiflerin heyecanı nasıldır kim bilir! Biriken, örgütlenen, harekete dönüşen, etkisi dünyaya, tarihe mal olan keşiflerin bugüne kalan duygularını anlamak, onların izcilerini görmek istedim bugün. Yüzüme bir kâşif edası verdim. Bir şahin tüyü, tek gözlü dürbün ve denizlere

açılacak yelkenlim eksikti. Keşfedilmemiş yeryüzü parçası kalmamıştı ama düşüncenin kâşifleri hala yaşıyorlardı.

Düşüncenin kâşifleri daha büyük aydınlatmışlardı insanların yüreklerini. Kişi olmaktan çıkan, halk, önder, devrimci, peygamber gibi sıfatlar kazanan kâşiflerin karakterlerini tanımak gerekirdi önce.

Adına isyan, adına ulusal kurtuluş savaşları, adına bilim, adına simya, adına sapkınlık denen her hareketin tohumunda başka olanı, farklı olanı keşfediş vardır. Bu keşif bir anda kader değiştiren ve insanın yazgısını kendi

“Kürtlerin kâşiflere ihtiyacı vardı. Çünkü başka yerlerin insanları sadece fazlasına, daha çok sömürülecek yere sahip olmak için keşifler yapıyorlardı. Ama Kürtler için bir gereklilik, bir mecburiyet, bir zorunluluktu bu. Çünkü tüm değerleri batmıştı bu toprakların, tüm umutları yok edilmek istenmişti”

eline aldığı bir zamana dönüşür. Göz başka görür, dil başka konuşur. Söylenen her kelime bir coşkuya dönüşür ve bu coşku ellerde kılıç, hatibin dilinde söz, fakirin elinde ekmek, doktorun elinde şifaya dönüşür. Bir inanç kıvılcımı çaktı mı insanların içinde, o güne kadar sokaklarda bir ekmek parçası için yalvaran bir insanı orduları yenmeye cüret edecek kadar cesarete götürür. Ve bu Küba'da, Vietnamda, Çin'de, Mahabad'da, Rewanduz'da ateşin savaşçılarına dönüşür.

Hepsi bu dünyanın kara ve ak yazgısını değiştirmek için var oldular

Kürtlerin kâşiflere ihtiyacı vardı. Çünkü başka yerlerin insanları sadece fazlasına, daha çok sömürülecek yere sahip olmak için keşifler yapıyorlardı. Ama Kürtler için bir gereklilik, bir mecburiyet, bir zorunluluktan bu. Çünkü tüm değerleri batmıştı bu toprakların, tüm umutları yok edilmek istenmişti. Her çağda bir isimleri vardır onların ama hep aynıdır hisleri. Titreşimleri her zaman aynıdır, sadece yüzleri ve zamanları değişiktir. Dünya onlardan hiçbir zaman kurtulamayacaktır çünkü bu dünya onların dünyasıdır. Bu dünya keşfedenlerindir.

Med savaşçıları, havariler, şövalyeler, ölümsüzler, gerillalar hepsi bu yüzlerin bize yansımalarıdır. Hepsi bu dünyanın kara ve ak yazgısını değiştirmek için var oldular. Her çağda bir isimleri, her yüzde bir ifadeleri oldu onların. İnsanların ruhlarında onların tohumu eksilmedi hiç. Çünkü bu dünya doğanın diliyle konuşanların dünyasıydı. Hiç biri eksilmedi ve hepsinin yaptıkları miras kaldı ardıllarına. Bugün özgürlüğün keşfini Kürdistan dağlarında yapan gerillalarda onların saygın birer elçisi ola-

rak halkları için ve evrensel değerler için bunun sürdürücüleri oldular.

Gerillalar kendinden fazla insanlardır. Her savaşçının yiğit olamayacağı, her inananın havari olamayacağı gibi her dağda gerilla için savaş alanıdır ama aynı zamanda bir sınavdır ve bir okuldur. Dağ tarih gibidir. İnsana doğruyu vermez, doğruyu bulmak için yollar sunar. Ve bu yollar birçok kapıya açılır. İşte sınav ve öğrenim burada başlar. Çünkü kapıların ucunda yiğitlik ve mücadele olduğu kadar ihanette vardır.

Keşifler kimi yerde istila, işgal, sömürge kimi yerde bilim, aydınlanma ile eşdeğer görülürken, kâşif ise kimi zaman gözü doymaz bir imparator, kimi zamanda çulsuz bir gezgin oldu. Dünyanın başka bir yerinde kimileri macera için, kimileri daha çok toprak sömürmek için yaptı keşifleri ama Kürtler en büyük keşiflerini 20.yy. sonlarında yaşadılar. Bu toprakların doğurduğu en büyük kâşiflerden biri Kürtler için özgürlüğe giden yolun girişini buldu ve özgürlüğe ulaşmak isteyen herkesin eline birer meşale vererek yollarını bulmayı sağladı.

Keşfin bittiği yerde dünya ömrünü tamamlamış demektir

Kürtlerin kâşiflere ihtiyacı vardı. Çünkü başka yerlerin insanları sadece fazlasına, daha çok sömürülecek yere sahip olmak için keşifler yapıyorlardı. Ama Kürtler için bir gereklilik, bir mecburiyet, bir zorunluluktan bu. Çünkü tüm değerleri batmıştı bu toprakların, tüm umutları yok edilmek istenmişti. Her çığlık uzağıp giden derin kuyularda boğuluyordu. Otuz yıldır bu topraklarda kasırgaların, yıkımların, harabelerin geride bıraktığı izleri bul-

mak, onları gün yüzüne çıkarmak çağımıza düşmüştü.

Dağ yamacındaki gezimi bitirmiş yağmurdan kurtulmak için çadırımıza dönerken yüreğimin fatihlerini anlamak için kâşiflerin yöntemini kullanmak istemiştım. Otuz yıldır süren keşifleri, Kürtleri yavaş yavaş aydınlık çıkışın bulunduğu sonuca doğru götürürken son ayların acımasız engelleri beni biraz düşündürmüştü. "Neleri keşfetmek gerekir!" diye düşünürken fikirlerimin yollarına bu cümleler çıkmıştı. Çünkü bulmaya yakinken her şey çok zorlaşır, tam ulaşacakken geri dönme fikirleri belirebilir. Tarih yıllarca uğraşan ama ulaşmak üzereyken vazgeçen bir çok insanın hikâyeleri ile doludur. Son zamanların azgın saldırıları ve kuşatmaları bazı insanlarımızın, bazı arayışçıların umutlarında kırılğanlıklar yaratmış olabilir.

Ama bize, sınırsız buluş gücüne sahip kâşif yürekler gerekir. İhtiyacı- mız olan özgürlüğü saklandığı yerden, ufkun uzağında olan yerde keşfedip bulmak, onu bu topraklara sunmak bu yüreklerin işi. Onu bulmak kırılğan umutlarla, zayıf zaferlerle ve hassas direnişlerle olacak bir buluş değildir. Çelik direncinde yürekler, inançlı ve uzağı görebilecek gözler, sarsılmaz bir başarı ve güveni ile olabilir. Tarih dolambaçlı, sınavan, azmin görkemini görmek isteyen yollarla doludur. Ama her zaman bu ısrarı koruyanlara zaferi başışlamıştır. Çünkü tarih bu savaşçı ruhların yaşamasını istemektedir. Bu da sıyrılarak, herkesten daha fazla çabalayarak olur. Bu toprakların keşfi tamamlanmamıştır. Özgürlüğün arayışçıları ve savaşçıları yüreklerini yeni buluşlara, uçurumlara, okyanuslara sürmelidir. Keşifler hep yaşayan bir soluk olacaktır dünyada. Keşfin bittiği yerde dünya ömrünü tamamlamış olacaktır.

Ülkemin Kalbi

Halil UYSAL

Her fotoğrafın bir öyküsü vardır. O yaşananların içinden çekilip çıkarılmıştır. O geçmişten bir izdir...

Öncesi ve sonrasını anlamlandırılan bir yaşam parçasıdır. Bir hatırlatmadır hepimiz için, gözlerimizin tanık olamadığı yaşamların anımsanmasıdır. Ve anımsanan, hatırlanan şey hiçlikten kurtarılmış demektir. Unutulan şey ise terk edilmiş, yitirilmiş demektir.

Bir zamanlar bu dağlarda bir çocuk gezerdi. Masmavi gözleri ve sapsarı saçları ile dolaşırdu aramızda. Hepimiz onu çok severdik. Çok az konuşurdu. Ama herkeşe yetecek kadar gülümsemesi vardı. Yaz gününde terlemiş o kırmızı yüzü ve kocaman sessiz gülümsemesiyle hatırlıyorum onu. Yüzünün yarısını yakan tank ateşi bile küçültememişti gülümsemesini...

Bendeki tek fotoğrafı budur. Masmavi gözler, sapsarı saçlar ve o sessiz büyük gülümseyiş... Fotoğraflayamadığım bir fotoğraftır ve hep taşırım yanı başımda. Ve fotoğrafları anlamlarından koparmak en büyük

haksızlıktır...

'97 yılında o yoğun operasyonların yaşandığı günlerdeydik. Gerilla birlikleri içinde elimdeki kamera ve fotoğraf makinesiyle savaşı fotoğrafalamaya çalışıyordum. Fotoğraf makinesi için elimde son birkaç makara ve kameram içinse birkaç dakikaya yetecek piller kalmıştı. Operasyonların daha ne kadar süreceğini bilemiyordum. Elimdeki makaraları ve kamera pillerini idareli kullanmam gerektiği için çok seçici olmaya başlamıştım. Bütün malzemem tükenmek üzereydi. Onların tükenmesi benim de tükenmem anlamına geliyordu. Savaş ise son hızıyla sürüyordu. Son makaraları ve son pilleri iyi kullanmam gerekiyordu. En önemli olanı en iyi biçimiyle tespit etmeyi başarma-

lıydım. Operasyonların daha neler getireceğini bilemezdim. Hep daha ileriye, bizi bekleyenleri düşünüyordum.

Bu savaşın kalbini yakalamalıydım...

"Benim bir fotoğrafımı çeker misin" diye birinin seslendiğini duyuyorum. Bu ses bana sesleniyor olmalı diye düşünüyorum. Etrafta benden başka fotoğraf çeken yok. Herkesin işi gücü var. Çantamın içinde bulmayı umduğum malzemelerden başımı kaldırıp bakıyorum. Masmavi gözleri, sapsarı saçları ile Berxwedan o tatlı gülümseyişiyle yüzüme bakıyor. Gün karmak üzere ve ben O'nun ilk defa konuştuğuna tanık oluyorum. Ve ilk defa benden bir şey istiyor.

"Sonra" diye karşılık

"Fotoğraf makinemi hızla çıkarıyorum ama hava kararıyor kararacak. Beni elimde fotoğraf makinesi ile görünce yine gülümsüyor. Işık fotoğraflamaya el vermeyecek kadar düşük. Bütün renkler silinmiş, karanlık hüküm sürüyor artık. Ne sarı saçları, ne de mavi gözleri görebiliyorum. Bu fotoğrafın çıkmayacağını bildiğim halde deklanşöre basıyorum. Berxwedan deklanşörünün sesini duyuyorum, çantasını sırtına alırken bir kez daha gülümsüyor"

veriyorum. Berxwedan gülümsemesinden hiçbir şey eksilmeden ama bir tek söz daha söylemeden ayrılıyor. Biran için içime, kalbimin derinliklerine bir şey saplanıyor. Tükenmek üzere olan makaralarımı bakarken büyük bir ikilemeyi yaşıyorum.

Bir zaman daha bekliyorum. İçimdeki saplantı bekledikçe büyüyor. Düşündükçe saplanan bıçak daha derinlere kayıyor. Daha fazla dayanamıyorum ve fotoğraf makinemi alıp onu aramaya koyuyorum. Bir zaman sonra arkadaşları ile birlikte hazırlıklarını yaparken buluyorum onu. Bu gece tepeye gidecek manga onların mangası...

İçime saplanan bıçaktan kurtulamadım

Fotoğraf makinemi hızla çıkarıyorum ama hava karardı kararcak. Beni elimde fotoğraf makinesi ile görünce yine gülümsüyor. Işık fotoğraflamaya el vermeyecek kadar düşük. Bütün renkler silinmiş, karanlık hüküm sürüyor artık. Ne sarı saçları, ne de mavi gözleri görebiliyorum. Bu fotoğrafın çıkmayacağını bildiğim halde deklanşöre basıyorum. Berxwedan deklanşörün sesini duyuyor, çantasını sırtına alırken bir kez daha gülümsüyor. Bu defa seviniçni görüyorum yüzünde.

Ama içime saplanan bıçaktan kurtulmuş değilim. Fotoğraflamadığının farkındayım. Hava kararmış ve ben karanlığın fotoğrafını çekmistim. Bunu bir tek ben biliyorum. Zaten bütün her şey burada gizli... Ertesi gün için kendime söz veriyorum. Onu bekleyecek ve gelince sarı saçları, masmavi gözleriyle en güzel

gülümsemesini fotoğraflayacağım.

O gece çatışmaya ilk giren gerillalar tepeciler oluyorlar. Türk Ordusunun gece hareketini fark ediyorlar ve pusularla vuruyorlar. Yedi kişiden oluşan tepeci mangası onların pozisyonuna gelen yaklaşık iki bin askeri durdurmayı başarıyor. Askerler sabaha kadar oldukları yerde çakılıp kalıyorlar. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte bütün cephe boyunca çatışmalar başlıyor.

Ben ise ne yapıp edip Berxwedan'a ulaşmak istiyorum. Tepecilere ulaşmanın yolunu arıyorum. Artık yerimde duramıyorum. İçimdeki bıçak her kımıldayışta daha da derine kayıyor. Ona bu gün güneş batmadan önce mutlaka ulaşmalıyım. Bulduğum her yerden O'nun çatışmaya girdiği tepeyi izliyorum. Kobralar bir an olsun ara vermeden bombardımanı sürdürüyor.

Gün boyu süren çatışmalarda tepedeki gerillalar kıyasıya bir direniş gösteriyorlar. Havanın kararmasına kısa bir zaman kala o tepeden aşığıya iki gerilla cenazesinin indirileceğini öğreniyorum. Daha çok uzaklardan cenazelerin getirilişini fark ettiğimde neredeyse çocuklar gibi ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. Yanımıza ulaştıklarında vurulanların yüzlerine bakamıyorum. İsimlerini bile soramıyorum. Öğrenmekten korkuyorum. Kalbime saplanan bıçağı kımıldatmaktan korkuyorum. Dokunamıyorum...

Arkadaşları defnetmek ve ertesi gün gelişecek çatışmalar için yenden mevzilenmek için acele ediyorlar. Kasaturaları çıkarıyor ve toprağı kazmaya başlıyorlar. Kazım işi yaklaşık iki saat sürüyor. Hiç kimse konuşmuyor. Onları kucaklayıp sonsuza kadar kalacakları mekanlarına indiriyoruz.

Çaresizlik bitirir insanı

O zaman mezara giriyorum. Onun yüzünü saran kanlı kefiyeyi kaldırıyorum. Işık dün akşamki gibi, onun fotoğrafını çekemediğim o andaki gibi...

Karanlıktan başka bir şey göremiyorum. Elimi uzatıp kanlar içindeki yüzüne dokunuyorum. Sıcacık yüzü uykudaymış gibi duruyor. Sapsarı saçlarını, masmavi gözlerini okşuyorum. En son dudaklarına ulaşıyorum. O kocaman sessiz gülümsemesi yerli yerinde duruyor.

Aradan yedi koca yıl geçti. Son birkaç haftadır Halk Savunma Güçlerinin arşivini düzenleyen birimden Ulaş Arkadaş ile birlikteyim. Arşivde ne kadar fotoğraf varsa gözden geçiriyoruz. Ama sapsarı saçları ve masmavi gözleriyle o çocuğı hala bulamadık. Binlerce fotoğraf içinde onun bir tek fotoğrafına rastlayamadım.

O'nun ağabeyi Çukurcalı Celal'i yine bir akşamüstü Zap nehrinin kıyısında buldum. Işık yitmek üzereydi. Akşamüstünün son mavisini yayılmıştı Zap vadisine... Hiç zaman kaybetmeden bastım fotoğraf makinemin deklanşörüne. Celal ne olup bittiğinin farkına bile varmadı. Onu yıllardır arıyordum gibi bu sabırsız ve içten yaklaşımımı anlamaya çalıştı. Onun yaralı yüzü ve masmavi gözleri kardeşini anımsatsa da ruhumun derinliklerine saplanan o bıçağı hala kendimle taşıyorum.

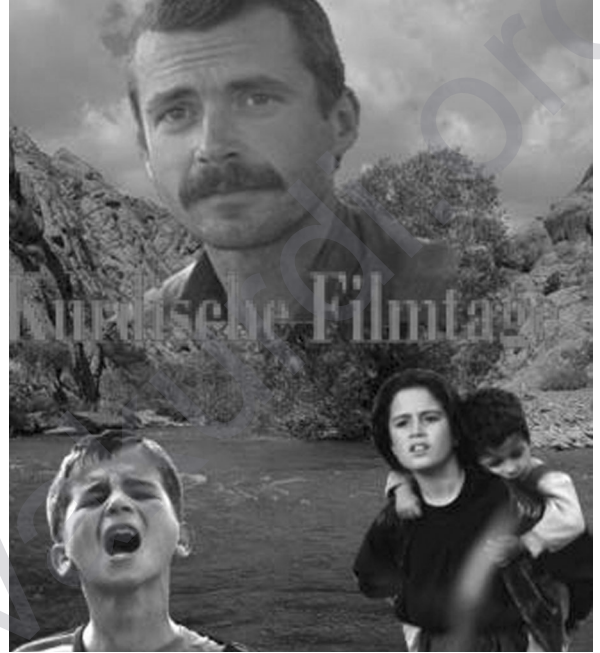
Sonsuza kadar süreceğini bilsem de, sapsarı saçlı, masmavi gözlü o çocuğun sessiz gülümseyişini yakalayınca kadar ile bu dağlarda yürümeye devam edeceğim. Fotoğraflamadığım o çocuk, bu ülkenin kalbiydi.

Kurdische Filmtage in Hamburg

**Hevidar
KOBÎN**

“Die Sehnsucht nach Frieden, Freiheit und Gerechtigkeit wird in den einzelnen Rollen wieder gespiegelt und regt zum nachdenken an. Das kurdische Kino ist der Beweis dafür, dass die kurdische Sprache die Assimilationspolitik überlebt hat, denn 1991 wurde die traditionelle Märchenerzählung “Mem und Zin” durchgehend auf kurdisch verfilmt”

Vom 19. bis zum 25. April fanden die Kurdischen Filmtage das erste Mal in Hamburg statt. Organisiert wurden die Kurdischen Filmtage vom Verband der Studierenden aus Kurdistan e.V. (YXK), der Informationsstelle Kurdistan e.V. (ISKU) und vom Verein freier Frauen aus Mesopotamien. Das Kino 3001, das sich im Stadtteil Sternschanze befindet, erklärte sich bereit, die Filme auszustrahlen und somit das Kino für eine Woche zur Verfügung zu stellen. Die Kinobesitzer zeigten sich am Anfang skeptisch, weil sie keinen Ansturm von Besuchern erwartet hatten. Schon am ersten Abend, als der Film “DOL - Tal der Trommeln” ausgestrahlt wurde, waren alle Sitzplätze besetzt und viele der Besucher mussten zu ihrer großen Enttäuschung draußen bleiben. Doch wer Glück hatte, durfte auf dem Bo-

den Platz nehmen und sich mal ein anderes Kinoerlebnis gönnen. Jeden Abend, als die Besucher in das Kino stürmten, staunten die Kinobesitzer über das gemischte Publikum und die gute Laune. Das Highlight der Filmtage war die Ausstrahlung von “Beritan”, in dem die Geschichte der legendären kurdischen Guerillakommandantin erzählt wird. Auch der Dokumentarfilm “Da-

vid, der Tolhidan”, der den jungen Schweizer David Rouiller, der sich der kurdischen Freiheitsbewegung anschloss portraitiert, wurde von den Kinobesuchern sehr gelobt. Außerdem wurden die Filme “Folge der Feder”, “Die Frauen vom Berg Ararat”, “Deq” und “Can Baz” ausgestrahlt und die Organisatoren wurden von den Besuchern gebeten, die Filme noch mal

auszustrahlen. Für das kurdische Volk in Hamburg, waren die Kurdischen Filmtage ein voller Erfolg und sie freuen sich auf die zweiten Kurdischen Filmtage, die im nächsten Jahr stattfinden werden.

Jeder Film, zeigt ein Stück kurdische Kultur

Das kurdische Kino hat sich trotz der Repression und der sozialen Missstände weit entwickelt und macht auf künstlerische Art und Weise auf das Leid, die Freuden und den Widerstand des Volkes aufmerksam. Durch die Kurdischen Filmtage haben kurdische Jugendliche in Europa, sowie europäischstämmige Menschen die Möglichkeit, die interessante Kultur und die mutigen Widerstände des kurdischen Volkes kennen zu lernen. Auf die ergreifenden Landschaften

Kurdistan, wurde bisher in keinem kurdischen Film verzichtet, denn die kurdischen Berge sind das Symbol für den Widerstand, der dort von den kurdischen Guerillaeinheiten geleistet wird, um die Freiheit des Volkes zu erlangen. Die Sehnsucht nach Frieden, Freiheit und Gerechtigkeit wird in den einzelnen Rollen wieder gespiegelt und regt zum nachdenken an. Das kurdische Kino ist der Beweis dafür, dass die kurdische Sprache die Assimilationspolitik überlebt hat, denn 1991 wurde die traditionelle Märchenerzählung "Mem und Zin" durchgehend auf kurdisch verfilmt. Erfreulich ist auch, dass bis heute mehrere kurdische Regisseure Filmpreise gewonnen haben. Yilmaz Güney drehte den Film "Yol - Weg" und gewann 1982 die Goldene Palme in Cannes. Bahman Ghobadi wurde ebenfalls mit der Goldenen Palme in Cannes ausgezeichnet, für seinen Film "Zeit der trunkenen Pferde". Der Film "Großer Mann kleine Liebe", dessen Regisseurin Handan Ipekci ist, wurde mit 17 Preisen ausgezeichnet. Unter anderem auf dem Internationalen Filmfestival in Kairo 2001. Zu erkennen ist in der kurdischen Filmproduktion eine Dynamik und je mehr Filme und

filmische Perspektiven entwickelt werden, desto mehr wirken sie sich auf die Qualität aus. So werden sich viele Augen auf das kurdische Kino richten und das wird bewirken, dass mehr kritisiert und diskutiert wird. Es entsteht eine gewisse kurdische Kinokultur, die vor vielen Jahren nicht existiert hat, wenn die Filme auf internationalen Filmfestivals präsentiert werden. Zur Förderung der kurdischen Kultur, ist es wichtig, weiterhin Filme zu drehen und Kurdische Filmtage zu veranstalten.

Die kurdische Filmmusik, unterstützt die Gefühls- und Situationsebene

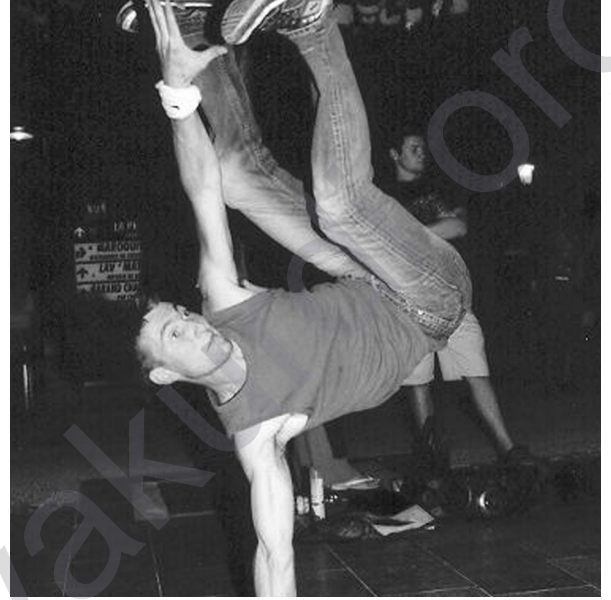
Die Filme werden zum Teil mit alten traditionellen Volksliedern ("Bre Hasan") oder mit neu entstandenen Liedern ("Beritana min") begleitet, die meistens von Frauen gesungen werden. Die hohen Töne, die die Frauen treffen, verleihen der Musik einen gefühlvolleren und stärkeren Stich von Leid und Widerstand. Mit traditionellen Instrumenten wie die Ghol (Trommel), Saz (Laute), Zurna (Schalmei) und der Kemence (Geige) werden die Lieder begleitet und geben dem Zuhörer bzw. Zuschauer das Gefühl der passenden Szene. Ob Liebeslieder, Tanzlieder oder Widerstandslieder, sie fließen ins Blut und umwickeln das Herz, manchmal mit Schmerz und manchmal mit Freude.

Gençlikte Kişilik Şekillenmesi

Devrim AMED

Kürdistan'da en önemli sorunların başında kişilik sorunları gelmektedir. Bu nedenle Önder Apo PKK'nın ilk çıkış koşullarından günümüze kadar kişilik sorunları üzerine ilişkin çözümler geliştirmiş, hatta özgürlük mücadelesinin % 95'inin içe dönük % 5'inde dışa dönük olduğunu vurgulamaktadır. Kürdistan'da ciddi bir kişilik şekillenmesi Apocu hareketin ortaya çıkışıyla birlikte olmuştur. Öncesinde kendisi için düşünemeyen, hareket edemeyen, mücadele geliştiremeyen, adeta kaderine razı olmuş bir şekillenme vardır. Sistemin her türlü aşağılayıcı yaklaşımlarına yönelik bir başkaldırı girişimine girişmeye korkmakta ve sindirilmektedir. Bunun için TC sistemi Kürtleri aşağılamak için "Kürt ne bilir bayramı hor hor içer ayranı", gibi deyimler kullanmaktadır. PKK ise bu gidişe dur demiş ve tarihin derinliklerinden gelen Kürtlerin direnişi ruhunu

diriltilmiş ve baş aşağı Kürdü ayakları üzerine oturtmuştur.

Tarih boyunca tüm iktidarcı ve egemen güçler gençliği kendi sistemlerine göre şekillendirmek istemişlerdir. Çünkü onların sistemini ayakta tutabilecek yegane güç gençliktir. Buna karşın özgürlükçü güçlerde mücadelelerini gençlik üzerinde geliştirmek istemişlerdir. Çünkü gelişime en açık kesim, en dinamik, canlı, heyecanlı, pratik mücadeleyi yürütebilecek güç gençliktir. Lenin "gençlik

gelecek, biz ise geleceğin partisiyiz bu yüzden bir gençlik hareketiyiz biz" der.

Apocu hareket de bir gençlik hareketi olarak ortaya çıkmakta ve halende bir gençlik hareketi olarak mücadelesini yürütmektedir "Genç başladık, genç başaracağız" şiarı en temel mücadele şiarı olmaktadır.

Kürdistan'da gençliğin kişiliğini şekillendiren ilk temel yapı aile olmaktadır. Aile gerçekliğini iyi çözümleyemeyen bir genç kendi kişiliğini de yeterli düzeyde

"Aile gerçekliğini kaba bir şekilde reddetmeden, onu ulusal ve toplumsal gerçekliğimiz içerisinde çözümleyerek, sistemin yapmak istediklerini nasıl onların eliyle başardığını görerek, özgürlükçü bir kişilik edinmemizin önünde nasıl engel olduğunun bilincinde olarak bir yaklaşım sergilemek zorundayız"

çözümleyemez, Önder Apo “*Aile sistemin en küçük prototipidir*” der. Yani sistemin en küçük yapısı, sistemle ilk karşı karşıya geldiği yapıdır. Aile içinde iktidar, kadın-erkek eşitsizliği, sömürü, baskı, hiyerarşi, vb. sistemi temsil eden özellikleri bulmak mümkündür.

Aile gençliği kendine göbekten bağımlı hale getiriyor. Öyle bir bağlıyor ki onun düşüncesini, iradesini, hareketlerini, konuşmasını, her şeyini o belirliyor. Müthiş bağımlı bir kişilik geliştiriyor. Gençliğin özgür bir şekilde düşünmesinin bağımsız bir kişilik haline gelmesinin önüne bir set koyuyor. Bu yönüyle gençliği bireycileştiren aile sınırları etrafında yaşamını sürdürmesini isteyen, sistemin hizmetine koyan bir rol oynuyor. Kendi toplumsal gerçekliğinden kopuş ulusal gerçeklikten kopuş böyle oluyor.

Sistem gençleri pasifize etmeyi amaçlamaktadır

Aile gerçekliğini kaba bir şekilde reddetmeden, onu ulusal ve toplumsal gerçekliğimiz içerisinde çözümleyerek, sistemin yapmak istediklerini nasıl onların eliyle başardığını görerek, özgürlükçü bir kişilik edinmemizin önünde nasıl engel olduğunun bilincinde olarak bir yaklaşım sergilemek zorundayız.

Yine kişilik şekillenmesinde en önemli yapılanmalardan biri de eğitim kurumları olmaktadır. Eğitim kurumları ile sistem gençliğe kendi ideolojisini aşılama, gençliğin zihinsel dünyasını felç etmekte, bağımsız ve

özgür bir düşünceye kavuşmasını engellemektedir. Sonuçta düşünemeyen, sorgulamayan uysal pasif bir gençlik yapısı ortaya çıkıyor. Böylelikle gençlik hem düşünsel hem de ruhsal olarak alt üst oluyor. Bununla birlikte Kürt gençlerine ordu içerisinde de kendi sistemlerinin gücünü göstermek istemekteler. Bu sisteme karşı duramayacakları, bu sisteme hizmet etmekten başka seçeneklerinin olmadığı gösteriliyor.

Orduda bir nevi terbiye etme işlevi görüyor. Böylelikle Kürt gençlerine sopayı da göstermiş oluyorlar. Sanki bu halk hiç sopa yememiş gibi onların göstereceği bu sopadan korkacaklarını düşünüyorlar. Fakat en büyük yanılgıyı da bur da yaşıyorlar. Kürtleri tarihten bu yana hiç bir gücün savasarak yenemeyeceğinin bilincinde değillerdir. Yinede onların amaçları bu olmaktadır.

PKK düşüncesinin hakim olmadığı tümüyle sisteme benzermiş gençlik kitlelerinde bu politikalarında kısmi olarak sonuç almaktalar ve terbiye işlevini yerine getirmekteler. Tabi Avrupa’da ise çok farklı bir sistem islemekte. Şu an Avrupa’da yeni bir kuşak gençlikten bahsedilebilir. Ya Avrupa’da doğmuş büyümüş ya da küçük yaşlarda Avrupa’ya gelmiş fakat o sistemin içerisinde büyümüş bir kuşak var. Bu kuşağın şekillenışı ve çelişkileri çok daha farklı oluyor. Örneğin; Kürdistan’da büyüyen genç müthiş bir ayrımcılığa uğramakta baskı ve hakaretler görmekte, işkencelere ve gözaltına alınmakta, eğitim imkanlarından faydalana-

mamakta veya bu konuda farklı politikalar maruz kalmakta, açlıkla terbiye edilmek istenmekte, yoksulluk işsizlik gibi sayabileceğimiz bir çok sıkıntı gençliğin sisteme çok yoğun öfkesinin gelişmesine neden oluyor.

Buna ek olarak yürütülen özgürlük mücadelesi, gerillanın o alanlarda savaşması, şehadetlerin gelişmesi, her gün şehit cenazelerinin Kürdistan’ın farklı şehirlerine gitmesi, halkın direnişi, birde kendi ülkende olup haksızlığa uğraman, sana potansiyel bir terörist gözüyle bakılması öfkenin çok daha kapsamlaşmasına yol açıyor. Bu durum hem ruhsal hem duygusal hem de düşünsel olarak ciddi bir etkilenmeye yol açmaktadır. Bu yönüyle de sisteme karşı mücadele yönünü daha fazla geliştirmektedir.

Avrupa’daki Kürt gençleri mücadeleden uzaklar

Avrupa’daki Kürt gencine ise içinde bulunduğu sistem fiziki baskı uygulamamakta, aşırı düzeyde bir ayrımcılık uygulamamakta, her türlü eğitim imkanı sunmakta, yoksulluk ve işsizlik yaşanmamakta, ekonomik sorunlar yaşatmamaktadır. Bunlar olayın bir boyutu; en önemli boyutu ise ülkeden kopuk, halk gerçekliğinden, önderlik gerçekliğinden, gerilla gerçeğinden kopuk, sıcak mücadeleyi yaşamamış, şahadet gerçeğini tanımıyor, ülke duygusunu yaşamıyor oluşudur. Bu en can alıcı gerçekleri yaşamadıkları ve hissetme, anlama düzeyinin zayıf olmasından kaynaklı kişilik olarak özünden boşalma tehlike-

siyle karşı karşıya kalıyorlar. Her ne kadar ülkeden uzak olursa da bu gerçekleri duygularımızda yüreğimizin derinliklerinde beynimizin tam ortasında anlayıp hissedebilirsek bu değerlerden o kadar kopuk kalamayız. Onlarla beraber yaşar onlarla bütünleşiriz. Yaşamımızı ona göre şekillendirip yön veririz. Ama şu an bu konuda müthiş bir uçurum var. Büyük bir mesafe açılmış Kürt gençleri ile değerler karşısında.

Bu mesafeyi bir maraton koşucusu gibi çok çabuk bir şekilde kapatabilmeliyiz. Yoksa onurlu bir kişilik, kendi değerlerine sahip çıkan bir genç olarak kendimizi tarif edebilir miyiz? Vicdanımızın bunu kaldırabilir mi? Biryandan bizler için her gün şehit düşen Kürdistan'ın yiğit delikanlıları, gencecik fidanlar dururken bizim kendimizi Avrupa'nın süslü dünyasına kaptırmamız rengarenk gözükene ama aslında kapkara olan yaşamına kendimizi kaptırmamız vicdansızlık değil midir?

Bu soruyu Avrupa'daki her Kürt genci kendine sormalı. *Neden bizler onlara layık olmak için çaba sarf etmemelim? Neden elimizden geldiği kadar ülkemiz için bir şeyler yapmalıyız? Diskotekler, alkol, uyuşturucu daha mı değerli? Sadece güdüler ile yaşamak daha mı güzel? Neden kendi halk gerçekliğimizle, şehitlerimizle bütünleşmemelim, neden onurlu ve halkına layık olan bir genç olmayalım? Önümüzde hangi engeller durmaktadır. Yeter ki biz isteyelim. Başaramayacağımız hiç bir şey yoktur!*

Çağımızın soykırımı kültürel yozlaştırma

Yüzyıllardır Kürtleri fiziki olarak yok edemeyen egemen güçler şu an yeni bir taktik uygulamaktalar. Buna da "beyaz soykırım" adını vermişler. Kürtleri fiziki olarak imha edemeyeceklerinin farkına, yürütülen büyük direnişler sonucu varmışlar. Onun için Kürtleri kültürel ve sosyal anlamda bitirmek istiyorlar.

Dilin gelişmesini engelleyecek. Böylelikle gençler zamanla Kürtçe'yi unutacak, kültürün gelişmesini önleyecek, ona farklı kültürler aşılacak, son yıllarda revaçta olan popüler kültürü aşılacak gençliğe, gelenek ve göreneklerini unutturacak, böylelikle kendi kendine yabancılaşmış bir gençlik şekillendirecek, Kürt olduğunun bilincinde olmayan bir gençlik ortaya çıkacak. Son yıllarda yeni nesil içinde Kürtçe'yi bilen kesim çok azdır. Kültürü olmayan, dili olmayan bir halka da halk denilemez zaten.

Müthiş bir başkalaşım gerçekleşiyor. Ve sistemin hizmetine giriyor. Ruhu, duygusu, düşüncesi, yaşamı artık sistemin oluyor. Kendisini onun gibi görmeye başlıyor. Kendini aykırı görmüyor artık. Buda mücadele potansiyelini düşürüyor tabii ki. Şu an için en fazla sonuç alıcı politikaları bu oluyor. Yaşanan bu durumlara karşı ideolojik anlamda mücadele etmek gerekiyor. İdeoloji yaşamın kendisi oluyor. Bireyin kendini tanımasını, bilinçlenmesini, iradeli olmasını, her türlü bağımlılıktan uzaklaştırılmasını

sağlıyor. Kendi halk gerçekliğiyle buluşmasını, değerle bütünleşmesini sağlıyor. Duygusal, ruhsal ve düşünsel anlamda gelişmesini sağlıyor. İdeolojik anlamda Avrupa'da ve Kürdistan'da bilinçlenen gençlik kendisiyle buluşur. Sistemin kirli yönlerinin farkına varır ve güzel olana doğru gider.

Her aktivitede ideolojik bir aşılama olmalı

Karşımızda çok güçlü olan bir kapitalist ideoloji durmaktadır. Buna karşı verilecek ideolojik mücadele çok zorlayıcı olabilir. Ama yinede her şeye rağmen yılmamak gerekli. Bu konuda başarılı olunduğu zaman diğer her türlü konularda da başarılı olunur. Yaptığımız her şey buna hizmet etmelidir. İdeolojik bilinç vermeye donuk olmalıdır. Folkloradan tutalım saz kurslarına, tiyatrodan tutalım, futbola kadar hepsinde bir ideolojik aşılama olmalı. Yoksa bu tür pratik faaliyetler anlık veya dönemsel olur. Gençliğin bir dönemlik heveslerini tatmin etmekten öteye gidemez. Bunu başardıktan sonra güçlü bir örgüt de oluşturabilir ve güçlü bir pratiğe de yönelebiliriz.

Tarihi sorumluluklar yüklenen Kürt gençliği bu sorumluluklarını layıkıyla yerine ancak böyle getirebilir. Kendi özü ve kendi kişiliğiyle gerçek bir Kürt gencini temsil edecektir. Apocu kişilik özelliklerini edinecek sistemin o kirli insanı düşüren kendine yabancılaştıran kişilik özelliklerinden arınacaktır. Kişilik devrimi de bu aşamada başarılması olacaktır.

Asi ve Esmir Çocuk KADİR

Ciwan AZAD

Babasını '91 Körfez savaşında yitiren Kadir'in isyanı, söz dinlemezlikle başlar. Çünkü bütün sözler köleliğe çağırıyordu onu. Mevcut yaşam ve kurallar O'nu boynuna takılan sıkı halkalar gibi boğmaktaydı. Bir çırpınma halindedir yaşamı. Amcasının Ortadoğu'nun baş belası yöntemlerle onu terbiye etme çabaları tersine bir kamçı rolü oynamaktadır. Yaşamın bu olamayacağı bilinçsizliğe rağmen hissedilmektedir.

Arayışın en içten ve en çocukçasıdır O'nunkisi. Aile hapisanesinden kurtulma, ondan uzaklara gitme istemi dayanılmaz boyutlardadır. Hayalinde bazen bir kartal olur uçar, bilinmezliklere dalar gider, bazen bir deli ata biner, yelesinden tutar, nefesi tükenene dek rüzgara karşı sürer. Bazense her an yakalanma hissi veren bir kovalamaca girdabında bulur kendini. Plan kurar, hatta bazen planı bittiğinde aynı yaramazlığı yaptığının da farkına varır. Kendine ait yaramazlıkları onun en değerli serveti gibidir.

Nereden geldiği bilin-

mez, karkerler düşü yaramazlıklarının en temel gündemi olur. Kimdirler, nedirler, necidirler? Karkerler sözcüğü onun yaşamındaki en gizemli sözcüktür artık. Arayışlarına bulduğu kapı, karkerler, çocuk düşlerinin baş kahramanı karkerler, yaramazlıklarının temel gündemi yine karkerler... Kim bilir kaç düşünde karker olup babasını öldüren o batılı ve petrol gözlü canavarlarla dövüştü, kaç düşünde muzaffer bir edayla ANA'ya döndü.

Amcası bir Arap kadar siyah tenli tombul ve afacan çocuğun yaramazlıklarını giderip ehli-

leştirmek için onu bir şiddet cenderesine alırken, bir isyan mayaladığının farkında değildir.

Kimse onu ciddiye almazsa da artık işler ciddiye. Etrafını süzdü, anasını, kardeşlerini ve arkadaşlarını çaktırmadan gözledi. İçinde acı ve burkulma ile karışık, nedenini bilmediği bir sevinç dalgası tenini titretti. 12 yaşındaki gözlerinde birer damla su akıp kapkara kirpiklerine tutunmuştu. Cebindeki birkaç çikolatalık dinarla önüne gelen ilk arabaya bindi, Süleymaniye'nin yollarında dura kalka ilerleyen arabada orta yaşını çoktan geçmiş şişmanca bir

*"Dağlar kadrini bilmese de
Herekol kadrini bilmese de
sen sana yakışan bir
yaşama sahip oldun. Sen
ülkene yakıştın, sen
dağlara yakıştın, senin
ömürün hepimizinkinden
uzun olacak, hep
yaşayacaksın. Hep
dolaşacak, duyulacak,
duyumsanacaksın bu
dağlarda. Bağdat'tan
Süleymaniye'ye, oradan
Kandil'e ve Faraşin'e,
Katolara, Besta'ya, oradan
da Herekol'a akan bir umut
selisin"*

kadın onu süzüyordu. Neden sonra oğlum nereye gidiyorsun diye sorduğunda, Kadir karkerele katılmaya gidiyorum dediğinde düşlerinin baskın yediğinin çok sonra farkına varacaktı.

Herkes güvenilir değildi

Onu alıp Süleymaniye'deki bir YNK makarasına teslim ederken Kadir'in kirkliklerinde asılı duran yaşlar yüzünü yalayarak aşağıya süzülür ve açılmış yoldan akmaya başladılar yenileri gözleri kuruyana dek. Peşmergeler bize katıl dediklerinde eliyle yüzünü silip çocukluğundan sıyrılarak "hayır size katılmayacağım" diye yanıtıladı. Kendinden emin ve kesin bir ses tonuyla. Ve sonra onu alıp ailesine amcasına teslim ettiler. İlk eylemindeki yenilgisi ona çok ağır gelmişti.

Yeniden aynı çemberin içine atılmıştı. İlk eylemi onu daha iyi düşünmeye yöneltti. Hisleri ile birlikte düşünce gücünü de harekete koydu. Ağzı sıkı olmayı ve bir nebze kurnazlığı öğrendi. Çevre tekin değildi, her insan güvenilir değildi. Ana sıcaklığını hissettiği o kadının yaptığı unutulur gibi değildi. Artık düşüncelerini düşlerinde bile fısıltıyla seslendiriyordu. Yasaklı düşüncelere dalmadan önce etrafını bir güzel kolaçan ediyordu.

Onunkisi olgunlaşmış bir sevdandı. Karkerler onun biricik adresiydi. *Bu labirentlerden, bu çemberlerden, bu ihanetlerden, bu yalnızlıklardan ve anlamsız yok oluşlardan kurtulmanın tek çaresi karkerler.* Kimse bu sözcüğü onun kafasına yerleştirmemişti. İçinde doğmuş ve dağ gibi büyümüştü. Dağlara çıkacak ve düşlerini orada kovalayacaktı.

Bir yıl geçmemişken gerçek bir meydan savaşına hazırlanır gibi donanmıştı. Planlarını inceden inceye elemişti. Rüyalarında bile aynı şeyi yapıyordu. Bazen tam yakalanacakken kabusla uykusundan uyanıyor, derin bir nefes alıyordu. Sırlarını karkerlerden başka kimse ile paylaşmayacaktı. Birikmiş parasını özenle cebine yerleştirdi, gözyaşlarını derin uykusundan uyandırmadan yola koyuldu. Nefesini karkerlerin makarasında aldı. Hiç beklemeden birkaç saatte heybetli bir dağın bağına yaslanmış, meraklı, coşkun ve o küçük kara gözleri ile karkerleri süzüyordu. Yaşamının birkaç saatte bu kadar değişeceğine hiç ihtimal vermemişti. Daha dün bile yıllanmış bir şarap gibi yüreğinin raflarına koymuştu. Çünkü Kandil'deydi.

Ne kadar büyüse de eskisi kadar masumdu

Utangaç ve doğal, sade ve içtendi Kadir. Bir pot kırdığında alnını ter damlacıkları kaplardı. Hareketli ve coşkuluydu. Nihayi amacına ulaşmış gibi durgun değildi. Düşlerindeki bir adım ötede takip eden bir coşkunluğa sahipti. Tenindeki siyahlığı anasının araplığından almıştı. Acemice her işe koştururken her tarafını daha da karartıyor, daha masumane bir renge bürünüyor, alnındaki terler yüzündeki çaydan karasına doğru süzülüyordu.

Yıl 2001 olduğunda bedeni biraz büyümüş, boyu uzamış ve kuzeye yönelmişti. Esmer teni, çocuksuluğu, utangaçlığı, mütevazılığı ve coşkunluğu hiç değişmemişti. Kato Jirka'larda ve Besta'da hasret giderircesine kucaklıyordu bütün görevleri. Onun kadar sade, onun

kadar mütevazi ve yaşamını ilmik ilmik ören insan az bulunur. Güney'in kaosunda doğmasına rağmen kişiliği sade ve pırıl pırıldı. Nadien tepkilenir, kavgaya tutuşur, öfkesi geçince özeleştirisini verir ve samimiyetine, içtenliğine herkesi ikna ederdi. Bu nedenle çok sevilen, çok aranan bir yoldaşı.

Sen sana yakışan bir yaşamın sahibi oldun

Kadir, gerçek bir özgürlük serüvencisiydi. Hiçbir zaman pişman olup geriye baktığına tanık olunmadı. Sanki dağlarda doğmuştu. Dağların asi ve esmer çocuğu; ilk eyleminden son eylemine, son nefesine dek zorluğa inat, pişmanlığa inat, ihanete inat hiç tökezlemedi. Aynı saflığı, aynı içtenliği hiç yitirmedi. Dağlar kadrini bilmesede Herekol kadrini bilmesede sen sana yakışan bir yaşama sahip oldun. Sen ülkene yakıştın, sen dağlara yakıştın, senin ömrün hepimizinkinden uzun olacak, hep yaşayacaksın. Hep dolaşacak, duyulacak, duyumsanacaksın bu dağlarda. Bağdat'tan Süleymaniye'ye, oradan Kandil'e ve Faraşin'e, Katolara, Besta'ya, oradan da Herekol'a akan bir umut selisin. Unutanlar, inkar edenler olsa da anacaklar seninle yaşayacaklar hep olacaktır. Adın Kadir olacak, sade insan olacak, umut olacak. Yoldaş sembolü seni saygı ve minnetle anıyor, anın önünde saygı ve sevgiyle eğiliyorum.

Bir acı ki
Boynuna asılmış
Özgürlüğümün
Acıtır ciğerlerimi
Her nefeste

Mücadele arkadaşları

Etik için

Atakan MAHİR

Özgürlük ortadan kalkınca yerine adaletin geldiği söylenmektedir. Özgürlük adaletten daha geniş bir tanımdır. Özgürlüksüz adaletle yetinemeyiz. Etik ve ahlak birbirini tamamlayan olgular olarak ele alınırlar ama aralarındaki diyalektik özgürlük-adalet diyalektikliğine benzer. Kapsayıcı olan tabii ki etikdir.

Demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü paradigmayı tamamlayan, oluşturan en önemli öğelerden biri de onun etik anlayışıdır. Her sistemin oturmuş ahlaki yapısı vardır. Bazı insanlar çok güzel düşünebilmekte ama ahlakları da bozuk olabilmektedir. İnsanlar çok gelişkin sistemler kurmalarına rağmen cinsel iktidarı aşamamaktadırlar. Sosyalizmi benimsemişini söyleyen pek çok insan cinselliğe gelince diktatöre dönüşmektedir. Bu

nasıl olmaktadır?

Erkek kadını mülk gibi görür

Kadın etrafında ahlakileştirme daha fazladır. Kadın yüksek sesle gülemez, gülse bile ağzını kapatmalıdır. O kadar ki kadının duruşu, davranışı üzerinden etik sınıfsal topluştırılmıştır. Ahlaki davranışlar kurulmuştur. Kadının yanlış yapma hakkının olduğu kabul eden, kadının söz hakkını benimseyen erkek pek çıkmaz. Kadının

bedensel-ruhsal-düşünsel yapılanmasını küçümsemeyen erkek neredeyse yoktur. Bu denge (cinsiyet ve cinsel) nasıl kurulacaktır?

Duygunun kadına ait olduğu, beden kadının olduğu söylenmektedir. Ruhun Allah'a ve dolayısıyla da erkeğe ait olduğu kabul edilir. Düşünce de erkeğe aittir. Ardından bunların birbirine üstün kılınması için beden küçümsemmiştir. Pek çok kimse hala bedenini küçümsemektedir. Cinsellik de o

“Anneler erkek çocuklarını da, kız çocuklarını da daha iyi anlarken, bir erkek kız çocuğunu kolay kolay anlamaz. Bu, kendisindeki kadın yanların unutturulmasından kaynaklanmaktadır. Hiçbir erkek kendisinde kadın olduğunu kaldıramaz. Kadın karşıtlığı, sevgisizliği bu iktidarlaşmış ahlaki örgüye dayanır”

beden içinde özel olarak küçümsenmiştir. Kadına, onun bedenine hakim olmakla cinselliğin mülkleştirilmesi ortak olgular olarak işler. Ama bunun yapılması için bedenin küçümsenmesi genelleştirilmiştir. Onun için duygu ve bedene ait hareketler küçümsenmeye başlanmıştır.

Cinsellik odalara hapsedilmiş, kadının cinselliğinin, bedeninin iki üç kat perdeyerek kapatılmasına gidilmiştir. Hala her türlü duygusal davranışlar, kontrole alınması gereken davranışlar olarak görülür. Beden zaten sapmıştır. Hatta bedensel yapı, düşüncenin önünde engel olarak görülmektedir. Bu bakışla duygu, düşünce dengesi bozulmuştur.

Kadın cinsel obje olarak algılanıyor

Sosyalist bir yaşam kaba anlamda yaratılabiliyor ama cinsellik sosyalistleştirilemiyor. Temelinde bedene hakim olunması üzerinden kadına da hakim olunması yatmaktadır. Bedenin işlevsel faaliyetleri bilinçli olarak göz ardı edilmek istenmiştir. Kadının kendisi için olan tüm beden faaliyetleri yasaklanmaktadır. Kaç bin yıldan beri duygulanımsal üretim tanınmamaktadır.

Acaba bir çocuk annesinden alınır mı? Çocuk özgür olabilir mi? Ailenin iktidarı, devleti meşrulaştırma biçimi-

ne son verilebilir mi? Genel resmi devletsel yasaları meşrulaştırma tarzında kurulmasa ne olur? Yani kadın, erkek ve çocuktan oluşan topluluklar kurulabilir mi? Kuru lursa bunlar komünal yaşayabilir mi? Onların içinde eşitlik, özgürlük ölçüleri nasıl kurulabilir? Acaba devlet iki kişinin sevişmesine neden bu kadar karşı çıkmakta ve bunu kendi denetiminde yaptırmaktadır? Neden devlet için insanların cinselliği bu kadar önemlidir?

18. yy'da cinsellik öyle bir yasaklanmıştır ki sadece erkek elbisesi giyen kadınlar bile öldürülmüştür. Toplumsal cinsiyetçi iş ve rol bölümünün değişmemesi için çok sert kararlar alınmıştır. Cinsel iş bölümü o kadar keskin oturtulmuştur ki karşı cinse ait bir davranış sergilemek, öldürülme nedeni olabilmektedir. (cinsiyet ve cinsel iktidarın pekiştiği tarih ile ulus-devletin pekiştiği tarihin denk gelmesine bakar mısınız!)

Cinsel güç, iktidarcı toplumsal rol bölümünde belirleyicidir

Gazetelerin üçüncü sayfası hiç boş olmaz. Her gün insanlar cinsellik konusunda birbirlerini vurmaktadırlar. Acaba cinsel iktidarın toplumsal cinsiyetçilikle bağı ne kadar vardır? Mesela erkeğin toplumsal cinsiyetçi ataerkilliğini besle-

yen cinselliğin değiştirilmesi toplumda neler yaratır. Mesela ilkin bir kadının sevdiğini söylemesi, erkeğin zoruna gider mi? Toplumsal cinsiyetçilik, cinsellik üzerindeki iktidarla o kadar birleştirilmiştir ki yatakta kimin üstün olduğu tartışma konusu olabilmektedir. Hiçbir kız çocuğu cinselliğiyle övünmez. Ama bir erkek cinselliğiyle övünür. Yani cinsel güç, iktidarcı toplumsal rol bölümünde çok belirleyici olmaktadır. Bu da beraberinde anti demokratik olmayı getirmektedir.

Erkekler baştan beri kadından üstün olduğu yanısıyla yetiştirilmektedir. Böyle olunca da erkekler, hiçbir kadından, kadının 'üstün', iyi yanlarından hiçbir şey almamaktadır. Erkek kendini kapatır. Tüm üstünlükler, askere gitmek, ağır yük kaldırmak gibi erkeklik olarak ele alınır ki bu tersinden bir ele aştır artık.

Kadının düşüncesinin yanlış olduğu erkeğe küçükklükten beri söylenir

Gerçekten de erkek bu mudur? Toplumsal cins olmak bu mudur? Erkek neden yaratım, zeka ve üretim biçimiyle tanımlanmıyor da cinselliğiyle tanımlanıyor. En kaba anlamda bu, bir sömürmedir. Bir erkeğin sömürülmesi de devlete hizmet et-

mektedir. Kadının ve erkeğin gerçek anlamda paylaştığı bir yaşamda müthiş bir üretim gelişir. Kadınlar kesinlikle erkeklerden farklı düşünür. Her erkek, kaba retçi değilse eğer, kadındaki farkı hemen görebilir, eşit ve özgür bir paylaşıma gidilebilir.

Kadının bazı konulardaki duyarlılığı yaşamda kesinlikle bir değişimi hissettirir. Görüş alışverişinde ortak hareket etme farklı sonuçlar getirir. Ama kadının düşüncesinin yanlış ve eksik olduğu erkeğe baştan beri öğretilmiştir. Sürekli dışlama, bunun üzerinden pekişmiş bir iktidar, tek yönlü bir kararlar yürüme, ağırlıklı olarak akılcılık taraflı kararları alma saptırılmış erkek yaklaşımlarıdır. Kendisi dışındaki her bileşeni küçümseme de buna eklenmelidir. Tüm bunlar, insanın eşitlik, özgürlük duygusunu etkilemektedir.

Erkeklerde bir kadın karşıtlığı oluşmaktadır

Doğayı kendisinde hissetmeyen insan, doğaya eşitlikçi yaklaşamaz. İnsanda doğasal faaliyetler bulunmaktadır. Örneğin solunum sistemimiz ağaçlarına benzerken, bağırsaklarımız bitkisel çalışmaktadır. İnsan doğanın göbeğinde yaşarken doğayı da içinde yaşatmaktadır. Bu doğasal yapıyı kendi içimizde hissetmek

önemlidir. Ekoloji eksensiz etik sağlar. Erkeklerde, kendinde kadını hiç hissetmemek, mutlak bir kadın karşıtlığını getirmektedir. Ananın kendisinde olduğunu hissetmeyen bir erkeğin kadını sevmesi, ona saygı duy-

ması mümkün değildir. Cinsiyet eşitlikçi, özgürlükçü etik zayıf kalır. Ondan dolayı kadının toplumsal ölçülerinin daha geniş olduğu söylenmektedir. Anneler erkek çocuklarını da, kız çocuklarını da daha iyi anlarlarken, bir erkek kız çocuğunu kolay kolay anlamaz. Bu, kendisindeki kadın yanların unutturulmasından kaynaklanmaktadır. Hiçbir erkek kendisinde kadın olduğunu kaldıramaz. Kadın karşıtlığı, sevgisizliği bu iktidarlaşmış ahlaki örgüye dayanır.

Doğa için de öyledir. Doğa düşmanlığı, onu kendisinde hissetme bütünselliği ve ahlaki bakışı ile aşılabılır. Bu konudaki sonuç doğanın bi-

leşenlerine iyi yaklaşılması gerektiğidir. Doğaya iyi yaklaşmanın ne kadar eşitlik, özgürlük getirdiği, içimizdeki doğallık ve doğa öldürüldüğünde içteki özgürlüğün de öldürüldüğü gerçek anlamda hissedilmezse ekolojik bilinç geliştirilemez. Bu durumda ölçü eşitlik ölçüsüne göre değil de, kullanımcılık ölçüsünde gelişmiş olur.

Yaşamın kadından geldiğini kamufle etmek için kadın cinselliğini denetime almak toplumsal cinsiyetçiliğin kullandığı bir yöntemdir. Buna göre kadın cinselliğini, erkeğin sıkı denetimine tabi tutmak, onun üzerinden kavga verdirmek ataerkillik için olmazsa olmazdır.

Kadının düşünmesi engellenmektedir

Kadın düşünce ve duygusunu denetime almak için kadının bedenini denetime almak gerekir. Ses biçimine kadar kabul ölçüleri yansımıştır. Erkekler istedikleri gibi davranabilirken, kadının her şeyi cinsiyetçi ölçüler dâhilinde belirlenmiştir. Kadının kendi bedeni hakkında rahat davranma özgürlüğü yoktur. Belirlenmiş ölçüler vardır. Beden ve ruh dünyasının, duygu ve düşüncelerin dengeli yürütülemediği, buna izin verilmemesi koşullarda nasıl özgür olunabilir. Duyguların sürekli düşüncenin denetiminde olması, hiçbir duygunun dü-

şünceyi geliştirmemesi anlamına gelir. Çünkü düşünce sürekli merkezi konumdadır.

Duyguyla karar verilmemesi, politik olunması gerektiği hep öğretilir. Bu yapılmak istenmediğinde de bu duygusal hareket, kararsız yapılanma olarak eleştirilmektedir.

Duygunun her zaman yanlış karar verdiği doğru değildir. Duygularla da doğru kararlar verilebilir. İnsanların duyguları öldürülerek sağlıklı düşünceler geliştirilemez. Duygu düşünce dengesi olmadan gelişim olmaz. Her düşünce kısıntısı içinde duygu, her duygu kısıntısı içinde de düşünce vardır. Bunun sürekli karşılaştırılmış biçimleri faydalı değildir. Kendi dengesini sağlayamayan bir insanın başka hiç kimseye faydası olamaz. Bu bir ahlaki ölçüdür.

Şuanki ahlakla toplum ayakta fazla kalamaz

Halbuki güç biriktirmek bir ahlaki ölçü olmuştur. Güce göre hareket etmek, gruplaşmak gerektiğinde bunun da politika olduğu söylenmektedir. Birini yönlendirmek hoşla gitmektedir. Ahlaki ilke olarak bunu kabul etmeyenlerin sayısı azdır. Demokratik toplumcu güç anlamında değil, hiyerarşik anlamda güç biriktirmek çok normalleşmiştir. Böyle bir etik yapılanmada konfederal eşitlik uygulamak zor olur. Kadından, doğadan ve toplumdaki çalınmış her şeyi kamufle etmek için ahlak geliştirilmiştir.

Şu anda uygulanan ahlak doğru değildir. Bununla toplumun ayakta kalması zordur. Evlilik sadece iki cinsin bir arada yaşama sorunu değildir. Onun içerisinde oturmuş ahlak ölçüleri, sınıf ilişkileri, devlet-köle ilişkileri vardır. Kadın 20 yıl ev içinde çalışmasına rağmen, erkek dışarıda çalıştığından üstün olmaktadır. Erkek evde devlettir. Aileyle ilgili bir şey varsa muhatap alınan erkektir. Devlet erkeği evin içindeki komitesi olarak görevlendirmiştir.

Kişinin fazla üretim yapması üstünlük ifade etmez

Reel sosyalizmde bir toplum kurulmasına rağmen aile sosyalleştirilemedi. Sosyalistler, anne de fabrikaya gitsin dediler. Anne de kaba bir üretim dahil edildi. Bunun da çözüm getirmediği görüldü. O halde aile etrafında dönen tüm yapılandırmaların toplumsallaştırılması gerekmektedir. Bu yapılabilsen ailenin niteliği değişirilebilir. Çocuk kişiliğine saygılı bir ortak ortamda büyürse faydası vardır. Bunlar bireyin kişilik oluşumunda etkilidir. Sürekli bir ilişki içinde olunan, karşılıklı bağımlılığın olduğu bir yerde özgürlük vardır.

Ailede hangi sınıfın hakim olduğu ile aile demokratikleşmez. İlişkinin ve bütün kavramların toplumsallaştırılması olduğunda eşit özgür ilişki ge-

leşebilir. Kişinin fazla üretim yapması üstün olduğu anlamına gelmez. Bireyi biriktirdiği güce göre değil, eşit, özgür üretime göre tanımlamak gerekmektedir. Ayrıca toplumsal çeşitliliğe, zenginliklerin iktidarsız bir aracılığı ve özgürlüğüne zararlı ve sindirilmesi gereken olgular olarak bakılır.

Sapan toplum etiğini kadını öldürmekte aramak doğru değildir

Merkezi kültür ve kimlik haline gelmek benimsenirken bu süreçlerin dışında kalan kültür ve kimlikler ise asimilasyon, yok sayma veya dışlanmaya tabi tutulur. Başka bir deyişle demokratik bilinç yoksunluğuna dayanan, toplum içindeki bu iktidar uygulamaları öncelikle geleneksel toplumun vicdanın ve etik bakış açısının onayından geçirilerek yapılmaktadır. Toplum, iktidar adına yapılan pek çok uygulamayı meşrulaştırıcı güç durumuna düşürülmektedir. Kabul etmemesi gereken pek çok uygulamayı arar veya onaylar duruma gelmesi toplum için başlı başına bir düşürülme veya ahlaksızlaşma değil midir? Sapan toplum etiğini cinayet noktasında kadının namusunda aramak toplumun kendisi için de bir intihar hali değil midir? Özgürlükçü etik şarttır. Toplum kurulurken bir yapı taşı da ahlakın yeniden etiğe dönüştürülmesi ile olacaktır. Etiksiz ahlakla yetinemeyiz.

On Adımda verimli bir bilgisayar

PC'nizin bir gün sizi yarı yolda bırakmasına izin vermeyin! Daha fazla verim almak için onu zorlayın. Şunu herkes bilir ki, herhangi bir aracı (bu bir testere de olabilir bir motor da, ya da bir masaüstü bilgisayarı) en verimli, en performanslı şekilde kullanmak için takip edilmesi gereken bir geliştirme rutini vardır. Soru ise, bu geliştirme için neleri yapmak gerektirir.

Periyodik olarak tüm sistemi temizlemeye yönelik çalışmalar yapın. Sistemi parçalara bölerek, bütün pislikleri atarak ve bilgisayardaki iç-dış alanları temizleyerek bunu yapabilirsiniz. (Eğer özel bir temizleme solüsyonunuz yoksa, kendiniz dış alanlar için alkol ve sudan bir karışım hazırlayabilirsiniz) Elektronik bileşenleri bu temizlik sırasında çıkarın ve tamamen kuruyana kadar takmayın.

Ayrıca:

- Klavye ve fareyi ara ara temizleyin. Bu araçları temizlemek için toz vakumu ve alkol-su solüsyonunu kullanabilirsiniz.
- CD-ROM temizleyicisini çalıştırın. Ses sistemlerinde olduğu gibi, CD-ROM sürücülerini de disk temizleyen özel araçlarla temizlenebilir.
- Görüntü araçlarını da, parmak izlerini, tozları ve ekrandaki diğer pislikleri alan bir temizleyiciyle elden geçirin.

“Masaüstüdeyken Bilgisayarım'a sağ tıklayıp Özellikler'den Gelişmiş'e gelin. Performans Seçenekleri'nde Sanal Hafıza ile ilgili alanı göreceksiniz. Sanal hafıza düzenleme penceresini buradan açın, disk belleği dosyası için ayrılan yerin büyüklüğünü ve sistemdeki yüklü hafıza için uygun olduğunu kontrol edin. Uygun değer fiziksel hafızanın 1.5 katı büyüklüğünde bir alandır”

• Eğer disket sürücüleriniz varsa, bunları da iyi bir toz alıcıyla temizleyin. Kapaklarının hep kapalı kalmasını sağlayın.

Tozlardan arınmak için eğer elektrik süpürgesi gibi vakumlu araçlar kullanıyorsanız kart veya parça üzerindeki elektronik aksamaya çok yaklaştırmamaya özen gösterin.

Kabloları kontrol etmekte fayda var

Kasanın kapaklarını açın ve bütün bağlantıların sağlamlığını ve düzgünlüğünü kontrol edin. Bazı kartların sıkı ve iyi bağlanmasını tekrar kontrol edin. Kablodaki gerginliğin de düzgün olması gerekir. Kabloda ya da bağlantıdaki fazla gerginlik kabloya, parçaya veya tüm bilgisayara zarar verebilir. Kablonun takılı olduğu alanda biraz boşluklar olmasını sağlayın. Fazla gerginlik beklenmedik performans düşüşlerine yol açabilir.

Sıcaklık ve uygunsuz şartlar

Bilgisayarınızın bulunduğu alanın sıcaklığının kabul edilebilir ölçülerde olması gerekmektedir (15-24 derece arası uygundur). Hava kalitesi de iyi olmalıdır. Bu yüzden sigara dumanı, çeşitli artıklar ve tozlardan mümkün olduğu kadar sakınmak gerekir. Eğer şartlar olması gerekenden daha kötüyse, iyi bir iç soğutmaya sahip olması şartıyla kasanın et-

rafını çevirmeyi (kapalı bir ortama koymayı) düşünebilirsiniz. Yine de bir kutu içinde ya da bir köşeye itilmiş bilgisayarı kullanmak pek sağlıklı değil. Bilgisayarın içinde ve dışında düzgün hava akımı olup olmadığını kontrol edin. Ayrıca bir disk sürücünün ya da başka bir iç aracın yanlış bağlanıp diğer bileşenlere gelen hava akımını engellemesinden de kaçınmak gerekir. Bunları düşünürken, bütün gerekli vidaların iyi takılmasına önem verin. Bazı sistemlerde kasa kapakları iç akım için oldukça önem arz eder.

Güç kaynağının yeterliliği

Eğer UPS (kesintisiz güç kaynağı) kullanıyorsanız, ona verilen gücün yeterli olduğundan emin olun. Kullanmıyorsanız, güç kaynağının iyi bir elektrik devresine sahip olmasına ve düzgünce yerleş-

tilmesine önem verin. Aksi takdirde voltajlarda oluşacak dalgalanmalardan ötürü donanımınızdaki parçalardan bir veya birkaçı zarar görebilir.

Sanal hafızayı düzenlemek

Masaüstüdeyken Bilgisayarım'a sağ tıklayıp Özellikler'den Gelişmiş'e gelin. Performans Seçenekleri'nde Sanal Hafıza ile ilgili alanı göreceksiniz. Sanal hafıza düzenleme penceresini buradan açın, disk belleği dosyası için ayrılan yerin büyüklüğünü ve sistemdeki yüklü hafıza için uygun olduğunu kontrol edin. Uygun değer fiziksel hafızanın 1.5 katı büyüklüğünde bir alandır.

Windows Kontrol Paneli'ndeki Servisler uygulamasını açın ve Windows tabanlı servislerin çalıştığını doğrulayın. Ayrıca burada açılışta

otomatik başlamanın konfigürasyonunuzla tutarlı olmasını sağlayın. (Bilgisayarım>Yönet>Hizmetler ve Uygulamalar>Hizmetler yoluyla ilgili kısma ulaşabilirsiniz) Windows Aygıt Yöneticisi'ni açarak düzgün çalışmayan ya da çıkarılmış aygıtları kontrol edebilirsiniz. Eğer bu araçlar yanlış yerleştirildiyse ya da çalışmıyorsa, sistem alt bileşenleri hata belirtebilir.

Anti virüs ve anti casus yazılım programlarını güncel tutun

Her zaman, kullandığınız programlar için otomatik yama programlarını açık tutmayı ihmal etmeyin. Lavasoft'un Ad-Aware'i veya SpyBot gibi Chip CD/DVD'lerinde de bulabileceğiniz yardımcı programlar solucan, casus yazılım ve diğer zararlı aktiviteler için iyi bir ekstra koruyucu olacaktır.

Windows güncellemesi ve yamalar

Son yamaları ve güncellemeleri indirmek için Windows Update'i kullanın ya da Windows Server Update Servis'ten ihtiyaçlarınızı alın. Daha önceki yamalarla ve servis paketleriyle çakışmalardan kaçının.

Eğer bilgisayar üzerinde çalışan IIS, SQL, MSDE vs. gibi kritik uygulamalar varsa bunlara uygun yamaları bu-

lun. Microsoft uygulamaları için, Baseline Security Analyzer ile servis paketi seviyesini belirleyebilirsiniz.

Aygıt yazılımları ve sürücü güncellemesi

Aygıt yazılımları, sistemlerin ve alt sistemlerin en iyi performansla çalışmasına yardımcı olurlar. Aygıt yazılımlarını yüklemeye başlamadan önce fonksiyonelliğini test edin ve daha önceden kullandığınız ya da kullanıyor olduğunuz aygıt yazılımı sürümlerini yedekleyin; bunlar size tekrar lazım olabilir. Sürücü güncellemeleri de performansı etkiler. Üreticinin İnternet sayfası üzerinden son sürümlerini kolaylıkla bulabilirsiniz. Şu an kullandığınız ya da daha önce sorunsuz kullanmış olduğunuz sürücülerin düzeltilmiş halini de muhakkak saklayın. Gelecekte eski hallerine ihtiyacınız olabileceğini de unutmayın.

Sürekli olarak dosya kopyalama veya silme sonrasında oluşan disk parçalanması, özellikle yoğun kullanılan sistemlerde zaman geçtikçe performansı düşürecektir. Hatta günün birinde bilgisayarınızda mavi ekranla karşılaşmanıza bile yol açabilir. Birleştirme işlemi yaparken (sürücüye sağ tıklayıp Özellikler>Araçlar>Disk Birleştiricisi yoluyla ulaşabilirsiniz) büyük

dosyaların açık olmamasına dikkat edin. Örneğin çeşitli veri tabanları (SQL ya da MDSE) çalışıyorsa, disk birleştirme araçları diski düzenleyebilmek için gerekli her noktaya ulaşmaz. Eğer bu tip şeyleri durdurabilecek bir aracınız varsa disk birleştirme işlemi çok daha iyi sonuçlar verecektir. DiskKeeper adlı üçüncü parti programla bu işlemi kolaylıkla yapabilirsiniz.

Bırakın Windows bu işi otomatik yapsın

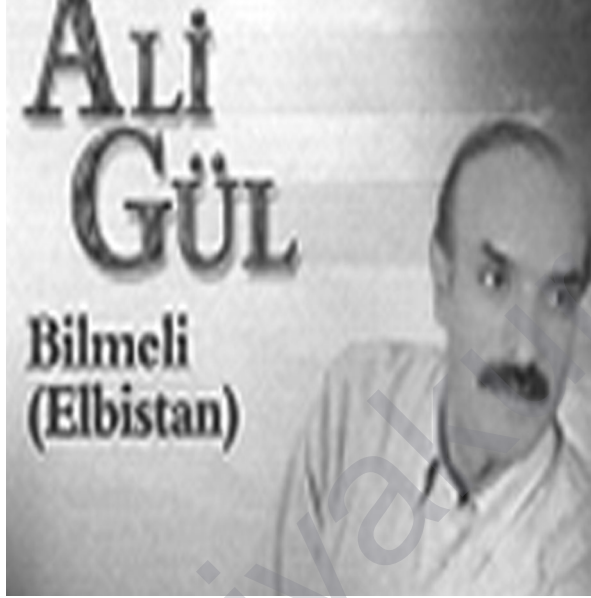
Disk temizlemeyi çalıştırdığınızda sistemler, Geri Dönüşüm Kutusu, Geçici Kurulum Belgeleri, İndirilmiş Program Belgeleri, Geçici İnternet Belgeleri, Eski Chkdsk Belgeleri, Geçici belgeler, Çevrimdışı Geçici Belgeler, Çevrimdışı belgeler vs. gibi bölümler boşaltılarak daha verimli hale getirilir. Bu işlemi düzenli hale getirmek için Zamanlanmış Öğelerde gerekli ayarları yapabilirsiniz.

Nurhaklar'ın Eteklerinde Müziği Sevdi

Söyleşi

Hüseyin
BAKIR

na çıktı. Almanya'da mimarlık bölümüne girmeye hak kazanmasına rağmen eğitimi bırakmak zorunda kaldı. 1982 yılından beri Fransa'da yaşayan, evli üç çocuk babası olan Doğan, müziği ve yeni albümü hakkında konuştu.

70'li yıllarda başladı

Nurhak'ların eteklerinde, '70'li yılların başında müziği sevdiğini söyleyen Ali Gül Doğan, şunları dile getirdi: "Pek tabidir ki o yıllardaki devrimci duygular herşeyin önüne geçmişti. Dolayısıyla devrimci, toplumsal içerikli, halk müziği, üzerimizde etkili oldu. Bu zaten tabiatıma da denk düşüyordu. Tabi örnek almaya çalıştığımız bilhassa Elbistan yöresi sanatçılarıydı. Mahsuni, Emekçi, Vicdani, Sah Sultan, Ali Nurşani vb...

Uzun yıllardır yaptığı müzik çalışmalarının ardından "**Bilmeli (Elbistan)**" isimli bir albüm çıkaran Ali Gül Doğan, kendisini "zanaatkar" olarak tanımlıyor. Doğan, "*Nurhaklar'ın eteklerinde müziği sevdim*" diyor.

Halk müziği yapan sanatçı Ali Gül Doğan, uzun yıllardır müzikle uğraşmasına ve etkinliklere katılmasına rağmen ilk albümünü yeni çıkardı. Doğan, "her etkinli-

ğin, anlam ve önemini belirten şiirler veya türküler okuyordum. Halkımız da çok seviyordu yani her seferinde bir albüm yapmış gibi hissediyordum" diyor. 1959 yılında Elbistan'ın Kastal Tepebaşı Köyü'nde Alevi kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Doğan, öğretmenlik yaptığı dönemde çeşitli siyasi nedenlerden dolayı tutuklu kaldı. Serbest kaldıktan sonra zorunlu olarak ülke dışı-

"Pek tabidir ki o yıllardaki devrimci duygular herşeyin önüne geçmişti. Dolayısıyla devrimci, toplumsal içerikli, halk müziği, üzerimizde etkili oldu. Bu zaten tabiatıma da denk düşüyordu. Tabi örnek almaya çalıştığımız bilhassa Elbistan yöresi sanatçılarıydı"

Ben onüç-ondört yaşlarında çevremde gördüğüm sazları fırsat buldukça elime alıyordum.” Doğan, müzikle ilgili bir anısını anlattı:

“Yıl 1975, tüm devrimci demokratlar Elbistan’da ortak bir lokalde toplanmışlardı. Bir anma esnasında elime bir saz tuturdular. O güzel yürekli ağabeylerimiz, ‘Nurhak sana güneş doğmaz’ şarkısını söylüyorduk ki polisler lokali bastı. Ben de dahil olmak üzere yaklaşık on kişiyi karakola götürdüler. İşte böyle başladı herşey. O lokalde yarım kalan şarkıyı o güzel ağabeylerime mahçup düşmemek için tamamlamam gerekiyordu. Ve ben o gün bugündür çalıp söylüyorum.”

Uzun zaman albüm yapmadı

Ali Gül Doğan, bugüne kadar hiç albüm yapmamıştı. Bunun nedenini ise şöyle dile getirdi: “Örneğin, ilk akla gelen; ‘80’li yılların başlarında oluşan ara dönemden sonra yani ‘85’ten bu yana yöremizde yapılan tüm müzikli etkinliklere katılıyordum.

Bu belki bölgesel kalıyordu ama beni de bir yerde tatmin ediyordu. Mesela her etkinliğin, anlam ve önemini belirten şiirler veya şarkılar okuyordum. Halkımız da çok seviyordu her seferinde bir albüm yapmış gibi hissediyordum. Tabi bir yerde de kendimi tamamen müziğe veremedim bunun yanında diğer görevlerimi de ihmal ede-

mezdim.” Bu yıl çıkan “Bilimli Elbistan” adlı ilk albümünde, “Bir anlamda da kendi karakterimi, duruşumu, tarzımı, yansıtmaya çalıştım” diyen sanatçı Doğan, “İnsanlar tarafından kabul edileceksem yine kendi emeklerimle kabul edilmeliyim. Bir de tabi yaşam tarzımı yansıtıyor” ifadelerini kullandı. Albümünde kendisini en çok etkileyen parçanın “Güzel dost olur” adlı parça olduğunu söyleyen Doğan, şarkının birkaç şeyi birden ifade ettiğini kaydetti: “Düşünmekten korkma, konuşmaktan korkma, yaşamaktan korkma, sevmekten korkma, derken insanların kendi kendini ifade etmesini tarif ediyor.”

‘Ew çi hale’

“Ew çi hale”yi de albümünde okuyan Doğan, bu eser için şu ifadeleri kullandı: “Yaşanan bir trajediyi, bir jenosidin temasını işliyor. Biz buralara sürülmeye maruz bırakılırken öyle ağa-paşa gibi gelmedik. Ne kırmızı halılar serildi ne de çiçek buketleriyle karşılandık. Aylarca, yıllarca yokluk, yol-yordam bilmezlik daha da önemlisi, dil bilmezlik yaşadık ve çoğumuz yine terk edilmiş yıkık-

dökük evlerde kaldık. ‘Ew çi hale’ tam da bunları yansıtıyor. Onun için özellikle Kürt halkı tarafından benimsendi.

Benim için de önemli olan buydu zaten benim o klabin son sahnesinde ağlamam gerekiyordu ama hiç taklit olmadan gerçekten ağladım ve rolümün gereğini yapmanın mutluluğunu o an yaşadım. Bu türkünün sözlerini yazarken, bizim Maraş yöresinin ve akademinin Kürtçesinin sentezini yaptım. Birçok yöreden dostlara, sözlerini anlayıp, anlayamadıklarını sordum. Olurunu aldıktan sonra albümde okudum.” Aligül Doğan, halk türküleri tarzını benimsediğini söyleyerek, “Ben, sanatçı sıfatını biraz ağır buluyorum” diyerek, “Onun için sanatçı yerine, kendime zanaatkar deyimini daha uygun buluyorum. Popülist yaklaşımlar her zaman faydalı olmaz kanısındayım” ifadelerini kullandı.

NOTWEHR

Sarya DEP

Strafgesetzbuch § 32 Notwehr

(1) Wer eine Tat begeht, die durch Notwehr geboten ist, handelt nicht rechtswidrig.

(2) Notwehr ist die Verteidigung, die erforderlich ist, um einen gegenwärtigen rechtswidrigen Angriff von sich oder einem anderen abzuwenden.

Eine Notwehrhandlung, die diesen gesetzlichen Kriterien entspricht, ist ein gerechtfertigter Eingriff in die Rechtsgüter des Angreifers und damit kein strafbares Unrecht. Sämtliche Individualrechtsgüter (etwa die unter § 34 StGB aufgeführ-

ten Rechtsgüter Leben, Leib, Freiheit, Ehre, Eigentum) werden vom Notwehrparagrafen abgedeckt.

Die Methoden des gewaltlosen Widerstands

Die äußerste "Waffe" des gewaltlosen Widerstands ist das Fasten (Hungerstreik), danach kommt für begrenzte Zeit Einrichtungen zu boykottieren, demonstrieren usw.

STRASSBURG

Nun nach diesen Vorbemerkung von Notwehr sollten wir unseren Hungerstreik in Strassburg betrachten. Wir Kurden versuchen seit zwei Mo-

naten unsere Stimme der ganzen Welt zu erhören. Unsere Guerillas in den Bergen handelten durch den Feuereinstellung nur noch mit Notwehr. Notwehr ist ein demokratisches Recht. Auserdem kann man auch Vergeltung ausüben. Auch unser ganzes Abwehrsystem war durch Notwehr gekennzeichnet.

Obwohl alle Institutionen sei es CPT oder AI, durch den Druck des Türkischen Republik den drei Affen gespielt haben (taub, stumm und blind), haben wir es trotzdem geschafft. Wir von PKK werden immer geben und Widerstand leisten, egal welcher Art. Wenn es eine Gerechtigkeit gibt, dass allen anderen Menschen zu steht, dann steht das auch uns zu. Wir werden uns immer wehren solange wir die für uns zustehende Rechte bekommen. Wir haben es gezeigt, durch unsere Demonstration in Strassburg, dass es uns immer geben wird, auch wenn man sich dagegen wehrt und versucht uns zu übersehen. Wir stehen für Gerechtigkeit dar, und dass nicht nur für die Kurden sondern auch der ganzen Welt. Unsere Ge-

"Als unser Serok Öcalan vergiftet wurde, hatten wir auch die Möglichkeit Gewalt mit Gewalt zu bekämpfen. Es hätte auch viel schlimmer ausfallen können. Nun wir möchten keinen Krieg wie in Israel und Palästina. Wir wollen Frieden und deshalb möchten wir an Herz und Gewissen der Gegner appellieren. Hört auf euren Gewissen und glaubt an das Gute, dann wird keiner verlieren"

danken der Konföderalismus werden wir der ganzen Welt verbreiten.

Die Freiheit ist mit der Freiheit der Frau verbunden. Diese Welt kann nur durch die Jugend und die Frauen geändert werden. Unser Widerstand kann nur durch die Händen dieser beiden Gruppen entstehen, solange sie ihre Rollen für die Freiheit spielen. Die Jugend

sollte anfangen sich in die Politik einzumischen. Die jungen Menschen sollten in den wichtigen Positionen der Regierung ihren Platz einnehmen. Nicht die alten verkalkten Köpfe der alten Menschen sollten uns führen. Junge Köpfe haben neue und junge Ideen.

Als unser Serok Öcalan vergiftet wurde, hatten wir auch die Mög-

lichkeit Gewalt mit Gewalt zu bekämpfen. Es hätte auch viel schlimmer ausfallen können. Nun wir möchten keinen Krieg wie in Israel und Palästina. Wir wollen Frieden und deshalb möchten wir an Herz und Gewissen der Gegner appellieren. Hört auf euren Gewissen und glaubt an das Gute, dann wird keiner verlieren.

Okuyucuan

Irem ÖZTAŞ

How we came to today

Kurdish people have inhabited the mountains of Kurdistan, an area of 74,000 square miles. This area has been known as Kurdistan for the past two millenniums. In the 7th century Seljuk Turks overtook Kurdistan. However in 1920 the Ottoman Empire collapsed. A treaty of Sevres proposed the division of the Ottoman Empire and its territory; that included a homeland for the Kurdish Community was ultimately rejected. A treaty of Lausanne replaced the above agreement, which meant that Kurdistan became Turkey, Iran Irak and Syria.

The Turkish government is no longer obligated to grant Kurdish independence. Kurdish homeland has been to-

tally over taken. Turkey has been recognized as an independent state since 1923. 55 years later a revolutionary political leader Abdullah Öcalan created a Kurdistan workers party, in order to seek Kurdish independence. It did not take the Turks long to try and destroy the Kurdish culture. They banned the use of the Kurdish language. Kurdish remains illegal public life and settings.

Today we say we are Kurdish! Today we speak our own language thanks to the Kurdistan Workers Party leader Abdullah Öcalan and its guerrillas. The founder of The Kurdistan Workers Party was born the fourth of April 1948. He studied political sciences in the university of Ankara.

Abdullah Öcalan then founded the PKK in the 1970's. The aim of the PKK was to create a democratic and independent Kurdish state. However this aim has changed to demanding a cultural freedom for the Kurdish culture (democratic culture).

Another ideology of the PKK is the freedom for women. A famous speech of Abdullah Öcalan is "without women's freedom the world will not be free" this puts women first before anything because if women are free then the world is democratic. The PKK argues that people should be free in every way, class distinctions should be destroyed. Every person should be the same. The socialist theory of the PKK is based on Marxism.

"Today we say we are Kurdish! Today we speak our own language thanks to the Kurdistan Workers Party leader Abdullah Öcalan and its guerrillas. The founder of The Kurdistan Workers Party was born the fourth of April 1948. He studied political sciences in the university of Ankara"

Firaz Baran

Hunerkom Akademî Mîr

1978 - 2006

“Şehit sanatçılar; Sefkan, Mizgin, Çiya, Hogir, Ali Temel, Evdilmelik Şexberkir ve Serhat’a adanmış bir kitap”

Mezopotamya Yayınları

www.pirtuk.com
info@pirtuk.com

Bunları Biliyor musunuz?

* Ünlü besteci Beethoven'in son bes-tesini, sağır olarak yaptığını...

* Paris'teki Versailles Sarayı'nın 1300 odası olduğunu ve hiç tuvaletinin olmadığını...

* Bir çift sineğin sadece nisan-mayıs aylarında bıraktıkları yumurtaların tamamından sinek çıksa idi, dünyayı 14 metre kalınlığında bir sinek tabakası kaplayacağını...

* Eyfel kulesinin yapımında toplam 6400 ton ağırlığında 18.100 adet demir parçası kullanıldığını...

* Süleymaniye camii-nin 4 minaresi olmasının sebebinin, Kanuni'nin İstanbul'un fethinden sonraki dördüncü padişah; bu dört minaredeki on şerefenin de Osmanlı'nın onuncu padişahı olduğunun bir işareti anlamına geldiğini...

* Bir insandaki toplam damar uzunluğunun 150 bin km. ve dünya ile güneş arasındaki mesafenin de 150 milyon km. olduğunu...

* Osmanlı sultanlarının ve bazı

alimlerin başlarındaki kavukların, kefenlerin-den oluştuğunu, sık sık ölümü hatırlayıp ona göre karar verdiklerini, ayrıca öldükleri zaman hemen başlarındaki kefenle defnedildiklerini...

* Bir futbolcunun topa her kafa vuruşunda, beyninden 1000(bin) hücrenin öldüğünü...

* Ortalama bir insanda 30.000-100.000 adet saç olduğunu, hergün yaklaşık 100 tanesinin döküldüğünü...

* İnsan vücudunun her 7 yılda -ölen hücrelerin yerine yenisi gelerek- tamamen yenilediğini...

* Amerikan halkının %60'ının ülkelerini, dünya haritasında bulamadıklarını...

* Dünyaya her yıl düşen yağış miktarının eşit olduğunu...

* Beşiktaş kulübünün kuruluşundaki Kırmızı-Beyaz renklerinin, Başkan savaşındaki malubiyetten sonra Siyah-Beyaz olarak değiştirildiğini...

* Galatasaray kulübünden, yıllar önce bir grubun ayrılıp 'Güneşspor' u

kurduğunu...*

Fenerbahçe Kulübünün ilk adının 'Siyah Çoraplılar' olduğunu...

* İbni Sina'nın göz ameliyatı yaptığını...

* Kirpiller suda yüzer.
* Salatalığın yüzde 96'sı sudur.

* Sivrisineklerin 47 tane dişi vardır.

* Coca-Cola'nın orijinal rengi yeşildir.

* Çocuklar baharda daha fazla büyüyor.

* Sigara çakmağı kibritten önce bulundu.

* Sümüklüböceklerin dört tane burnu vardır.

* Uranüs çıplak gözle görülen bir gezegendir.

* Dünyadaki tavuk sayısı insanlardan fazladır.

* Salyangozların 25.000 civarında dişi vardır.

* Bir doğumda yaşayan en çok çocuk sayısı 6.

* Bir kadının sahip olduğu en fazla çocuk sayısı 69.

* İlk kule saati 1404 yılında Moskova'da yapılmıştır.

* Hawaii alfabesinde sadece 12 harf bulunmaktadır.

* Timsahlar daha derine bataabilmek için taş yutarlar.

* Bukalemunların dil-

leri,vücutlarından iki kat uzundur.

* Dünyadaki ısı 1900 yılından itibaren 0.7 derece arttı.

* Uzaya ilk uçan kadın Valentina Tereşkova'dır. (1962)

* Günümüzde, evlenenlerin yüzde ellisi boşanmaktadır.

* Dünyada insan başına düşen karınca sayısı 1 milyondur.

* Pisagor sokak dövüşü spor dalında olimpiyat şampiyonu olmuştur.

* Kedi ve köpekler de insanlar gibi solak yada sağak olabilirler.

* "Düello" uygulaması hala Uruguay ve Paraguay'da devam etmektedir.

* (Şuan yaşayan) 135 yaşındaki Ali Muhammed Hüseyin, yeryüzünün en yaşlı insanı olarak biliniyor.

* Atların kırılan kemikleri geri kaynamaz. Ayağı kırılan atların hayatı da biter.

* Sağ elini kullananlar sol elini kullananlardan ortalama 9 yıl daha uzun yaşıyor.

* Uyurken, TV izlerken olduğundan iki kat daha fazla kalori harcadığımızı biliyormuydunuz.

(: Mizah :)

Adem ile Tanrı

Bir gün Tanrı Âdem'e gelir ve "Sana bir iyi bir de kötü haberim var" der.

- Âdem "O zaman önce iyi haberleri ver" der.

- Tanrı açıklamaya başlar, "Sana iki yeni organ vereceğim. Birinin adı Beyin. Yeni şeyler yaratmanı, problemleri çözmeni, Havva ile zeki ve zevkli sohbetler etmeni sağlayacak" der. Vereceğim ikinci organın adı ise henüz belli değil. Bu sana inanılmaz zevk verecek, üremeni sağlayarak dünyanın nüfusunu arttırmaya yarayacak, Havva'yı çok memnun edebileceksin, sana daha da âşık olacak" der.

- Âdem çok heyecanlanır, "Bunlar harika hediyeler. Böyle güzel iki haberden sonra hangi haber kötü gelebilir ki?" diye sorar.

-Bu iki organı asla aynı anda kullanamayacaksınız!

Uyanık Eco

Bir gün A.Necdet Sezerle Ecevit Avrupa'da bir konseye katılıyorlar bizimkiler tam yemeğe başlayacaklar ecevitin gözü sezere takılıyor sezer o anda vay be ne güzel kaşık bunu semraya götürsem iyi sükse yaparım deyip kaşığı cebine indiriyor bunu gören ecevit içinden ulan bunu rahşan semrada görürüse oda ister deyip bitane araklamaya karar veriyor tabi konseyde herkesin önünde bir çan var kaşığı buna vurunca konuşma sırası sana geçiyor ecevit tam kaşığı alacak kaşık çana çarpıyor bunu üzerine ecevit bizi davet ettiniz sağolun deyip olayı kapatıyor tam tekrar davranıyor yine çarpıyor yine yine derken ecevit sinirleniyor son bidefa daha alacakken yine çarpıyor bu sefer ecevit diyor ki: Bakın size bir sihirbazlık yapacam şimdi şu kaşığı göüyorsunuz dikkatli bakın şimdi bunu alıyorum cebime indiriyorum bakın sezerin cebinden çıkıyor.

Umrumda Değil

Adam elindeki son 500 dolarla kumar oynamaya karar verir ve Las Vegas'ın yolunu tutar... Ve inanılmaz bir talih; tam 3 milyon dolar kazanır. Hemen otel yönetiminin kendisine tahsis ettiği kral daireesine çıkar ve karısına telefon eder:

- "Hayatim, evde misin?"

- "Evet kocacığım."

- "İyi. Hemen hazırlan o zaman. Çabuk bavulunu hazırla. Kumarhanede tam 3 milyon dolar kazandım."

- Kadın sevinç dolu bir çığlık atar "Ayyyyyy harikasın!! Hemen hazırlanıyorum.. Peki ama nereye?? Paris?; Karayipler?; Acapulco?; Güney Amerika?..."

- Adam cevap verir: " Umurumda değil. Sadece eve döndüğümde çoktan gitmiş ol."

Akıllı Eşek

Milletvekilinin biri bir köyü gezerken, bağlı olduğu değirmeni döndüren bir eşek görmüş.

Yanındaki köylüye sormuş;

Bu eşeğin boynundaki zil ne işe yarıyor ?

Efendim, demiş köylü, o zil sustuğunda eşeğin durduğunu anlıyorum. Müdahale edince tekrar harekete başlıyor.

Akıllıca ,demiş vekil peki eşek olduğu yerde durupta başını sağa sola sallarsa nereden anlayacaksın durduğunu?

Anlayamam ama, ne gezer efendim sizin gibi akıllı eşek burarlarda.

Yalancı

Asker, komutanın karşısına çıktı, izin istedi. Komutan se bep sordu:

* Efendim, karım çocuğumuzun çok hasta olduğunu yazmış da...

* Yalan söylüyorsun. Çünkü karından gelen mektubu ben de okudum, hiç öyle bir şeyden bahsetmiyordu.

Asker selâm verdi, tam kapıdan çıkarken, döndü ve samimiyetle:

- Komutanım, dedi. İkimiz de yalancıyız anlaşılın, çünkü ben evli değilim.

Akıllı Eşek

Milletvekilinin biri bir köyü gezerken, bağlı olduğu değirmeni döndüren bir eşek görmüş.

Yanındaki köylüye sormuş;

Bu eşeğin boynundaki zil ne işe yarıyor ?

Efendim, demiş köylü, o zil sustuğunda eşeğin durduğunu anlıyorum. Müdahale edince tekrar harekete başlıyor.

Akıllıca ,demiş vekil peki eşek olduğu yerde durupta başını sağa sola sallarsa nereden anlayacaksın durduğunu?

Anlayamam ama, ne gezer efendim sizin gibi akıllı eşek burarlarda.

Demi Moore'un Cezası

Masal bu ya, Demirel ölmüş, öbür dünyaya gidince kendisine ceza olarak çok çok çirkin bir kadın vermişler ve bu dünyada hayatını bununla geçireceksin demişler. O da kaderine boyun eğmiş. Ama birde gezerken ne görsün, karşıda Ecevit yanında Demi Moore'la beraber değil mi?. Çok sinirlenmiş ve Şeytana çikip bunun bir haksızlık olduğunu söylemiş.

Şeytanda " Eh ! ne yapalım senin cezan böyle, Ecevit'e gelince o da Demi Moore'in cezası.

Elazığlı Avcılar

Bir gün Elazığlı avcılar aralarında sallayıp tutuyorlarmış.içlerinden biri:

- Lan olum bilimsiz o sefer ava çıktım bir de ne görem çalılıkların arasından hışırtı sesleri geli.

arkadaşı sormuş:

- Eee sonra...

- Bir de baxtım bir tane 5 m lik bi ayı ula dedim ben bu ayıyla başa çıxamam bari kaçam da kurtulam kaçtım kaçtım ayı beni köşeye sıkıştırdı tam beni tutacaktı ki yere basıp kaydı düştü gine köşeye sıkıştırdı yere bastı kaydı düştü. Arkadaşı:

- Ulan oğlum heç mi altına sışmadın lan korkudan.

Adam içinden:

- Ya olum ayı neye basıp basıp kayidi sanisin zirttoooooo!

Hırsız ve Papağan

İtalya'da Vatikan yakınlarında bir eve gece hırsız girmiş. Hırsız evin içinde karanlıkta ilerlerken arkasından bir ses gelmiş:

-Seni ben görüyorum. İsa da görüyor! Hırsız panik içinde bir köşeye sinip ve farkedilmemeyi ümit ederken ses tekrar yükselmiş

- Seni ben görüyorum. İsa da görüyor! Hırsız sesin kendine seslendiğine emin olunca el fenerini açıp, sesin sahibini aramaya başlamış ve bakmış bir Papağan! Şaşkınlıkla söylemiş

- Konuşan sen miydin? Papağan tekrar konuşmuş

-Evet.. Bunun üzerine Hırsız

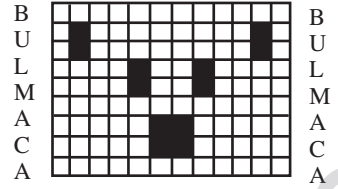
-Ama sen Papağansın! Papağan cevap vermiş.

-Evet ben Papağanım...İsa da Doberman..

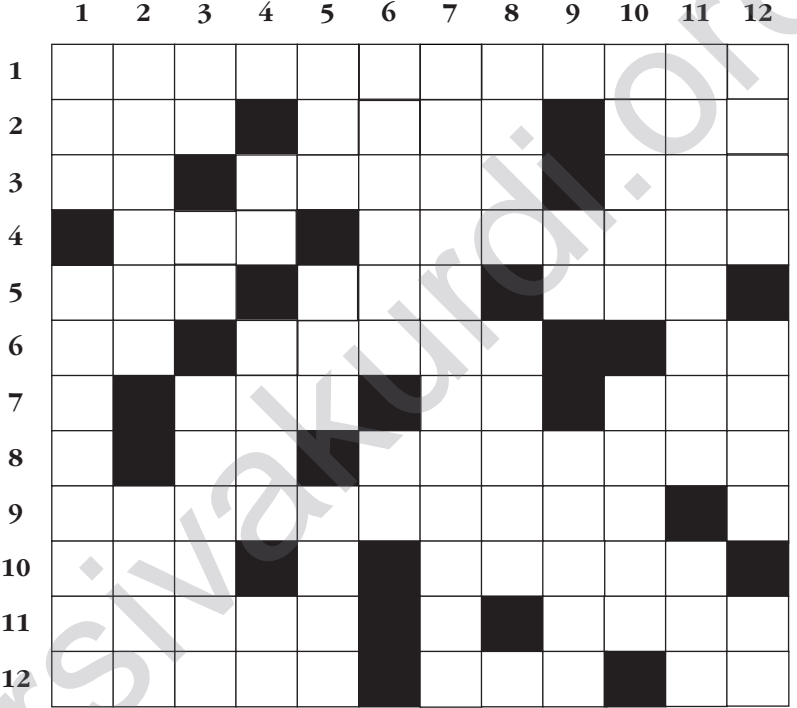
Bulmaca

BULMACA

Soldan Sağa

- 1- Dersim'de bedenini bombalarla patlatan özgürlük şehidimiz
- 2- Güç simgesi.- Anlam, mana - Genişin olmayan
- 3- Mısır mitoljisinde Güneş tanrısı - Saklanmış olan - Üye
- 4- Rebonükleikasıit - Devinim ve denge yasalarıyla ilgili
- 5- Farsça'da gece - Bir bilim dalı - Tanrı, ilah
- 6- Temel gıda maddesi - Bir araba markası - Vücudun bir bölümü
- 7- Meyve kurusu - Geniş - Kürtçede bayrak
- 8- Beyaz - Bir ülkeden bir ülkeye direk geçmek
- 9- Sr simgeli zehirli bir gaz
- 10- Avrupa Ekonomik Topluluğu - Sürekli, işlevsel
- 11- İredeyle ilgili - Bir masal kuşu
- 12- Zıyan, helak - Sülale - Kripton'un simgesi

Yukarıdan Aşağıya

- 1- Arapça'da bahçe - 1925 yılında Kürdistan'da çıkan ayaklanmanın lideri
- 2- Esir düşmek - Bir ot
- 3- Almanca'da evet anlamına gelen kelimenin okunuşu - Niyobyomun simgesi - Yırtıcı bir kuş
- 4- Bir iyelik eki - Doğu Kürdistan'da bir il - Almanya'nın plaka imi
- 5- Ema - Kapan, tuzak - Bir erkek ismi
- 6- Genelde üzüm, dut gibi meyvelerin kaynatılarak koyulaştırılmış suyu - Türk solu (kısaltılması)
- 7- Savvas (Eski bir Yunan İstihbarat elemanı)
- 8- Soğuk ile sıcak arası - Saf avanak
- 9- Utanma duygusu - Bir kadın ismi
- 10- Türkiye'de bir il - Kürtçede bir kadın ismi
- 11- Çekiciliği bulunan - Koma Komalên Kürdistan
- 12- Ortadoğu'da bir devlet- Dar ve kalın tahta - Utanma duygusu